M. L. A.. Debates.

Official Report

1957. July.

Vol. 2. No. 6.

D.
V2ll, 31 'N57
N57.2.6
64760

Issued—7-11-1957

1475

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY, 3RD JULY 1957

VOLUME II—No. 6

CONTENTS

		PAGES
I	Questions and Answers	315–322
II	Announcement by Deputy Speaker *re* nomination of Members to the Board of Industries	322
III	General Discussion on the Budget for the year 1957-58—*cont.*	322–376, 376–383
IV	Announcement by Deputy Speaker *re* election of two Members to the Board of Industries	373

V2 11, 31 N57
N57. 2.6
64760

Legislature Department (Assembly)
Madras

PRICE, 37 *naye paise*]

64760

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 3rd July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Advisory Committees for Government Departments

* 49 *Q.*—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to appoint an Advisory Committee consisting of Assembly Members and others for each Government Department; and

(*b*) if so, when it will come into being?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : மத்திய சர்க்கார் இவ்விதமாக ஒரு அட்வைஸரி கமிட்டி ஏற்படுத்துவதாக தெரிகிறது. அந்த பாலிஸியை நமது சர்க்காரும் அமுல் செய்யுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மத்திய சர்க்கார் முன்னால் அவ்விதம் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்களும் இதை கைவிட்டு விட்டார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that where advisory committees are appointed to advise the department, in most cases, the advice is not followed? For example, the Transport Advisory Committee is supposed to advise the Government on the working of the City transport? Most of the recommendations of the Committee are not implemented, though the recommendations do not involve any financial commitment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These committees are only advisory bodies and they cannot expect that every recommendation made by them should be implemented. In that case, they become statutory bodies whose decisions should be binding on the Government department, which is an impossibility.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இதை ஒரு எக்ஸ்பெரிமெண்டாக ஒரு வருஷம் அமுல் நடத்த சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி பின்னால் யோசிக்கலாம். இப்போது அவசியமில்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இம்மாதிரி சட்டசபை அங்கத்தினர்களை உட்படுத்தி கமிட்டி ஏற்படுத்துவதினால் ஊழல்கள் குறையும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா ?

[3rd July 1957

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக அபிப்பிராயப்படலாம். இதன் மூலம் அதிக கஷ்டங்கள்தான் ஏற்படும்.

SRI M. JAGANNATHAN : அட்வைஸரி கமிட்டி என்ற முறை இல்லாமல் " **Statutory bodies** " என்ற முறையில் ஏற்படுத்துமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படியென்றால் நம்முடைய அரசியல் அமைப்பையே மாற்ற வேண்டியதுதான். அப்படி ஒரு ஏற்பாடு இருந்தால் இன்று சட்டசபைக்கு இருக்கிற பொறுப்புகள் மாறி அதற்கு பதிலாக இந்த மாதிரியுள்ள சிறு சிறு கமிட்டிகளிடம்தான் பொறுப்பு இருக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த அட்வைஸரி கமிட்டி வேண்டிய ஆலோசனை கூறுவதற்கு இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு அல்லவா இருக்கின்றன என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆலோசனை கூறும் கமிட்டி என்றாலே அப்படித்தான் அர்த்தம். அதனுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்று நடத்தவேண்டியதுதான் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, do the Government feel that the Assembly Members, if constituted into advisory committees, will interfere too much with the working of the Government departments and impair their efficiency?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I did not say so, Sir.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : செல்வாக்கு படைத்தவர்களும் நல்ல வசதியுள்ளவர்களும் இந்த மாதிரியுள்ள கமிட்டிகளில் இருக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கூடியவரையில் இப்போது பலருக்கும் கமிட்டியில் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடம் கமிட்டியில் இடம் இல்லாதவர்களுக்கு அடுத்த வருடம் கமிட்டிகளில் இருப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படும்.

General Election in 1957

* 50 *Q*.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the cost borne by the State Government on account of the recent General Election ; and

(*b*) the proportion in which the total cost was met by the Union Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) In connection with the recent General Elections to the House of the People and the Madras Legislative Assembly the Government have incurred an expenditure of about Rs. 37,58,000 up to the end of April, 1957. Some more expenditure has to be incurred on certain items, such as final settlement of travelling allowance bills of polling personnel, etc.

(*b*) The Government of India meet 50 per cent of the total expenditure referred to under clause (*a*) above.

I think, Sir, I have already answered this question.

3rd July 1957]

SRI A. GOVINDASAMY : எலெக்ஷன் நேரத்தில் புதிதாக தேர்தல் பெட்டிகள் ஏதாவது செய்யப்பட்டதுண்டா ? அவ்விதமுண்டென்றால் அதற்கு செலவு செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு தனிக் கேள்வி போடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, are the Government aware that some of the Corporation teachers who were entrusted with the election work have not been paid till to-day their travelling allowance and daily allowance? Will the Government look into the matter and do the needful as early as possible?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated in this House that instructions had been issued to expedite the payment of these allowances and that there should be no undue delay.

SRI S. B. ADITYAN : On a point of order, Sir. நமது விதிகளில் **31**-வது விதியின்படி '**a question once fully answered in the Assembly must not be asked again**' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த கேள்வி மீண்டும் கேட்கப்படுவது சரியா ? அதற்கு மந்திரி அவர்கள் மீண்டும் பதில் சொன்னது சரியா ? இதற்கு உங்களது தீர்ப்பை கூற வேண்டுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : இது அஜெண்டாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. **The question had been included in the order paper. So, I cannot disallow it.**

SRI A. GOVINDASAMY : தேர்தல் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு இது வரை பிரயாணப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. இதில் கூடுதலாக பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த பிரயாணப்படி உடனே கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில இடங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதில் என்ன கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால் இந்த பிரயாணப்படியில் கொடுப்பதில் பலரும் சரியாக கொடுப்பதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. ஆகவே இதை எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் பட்டுவாடா செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

Houses for industrial workers

* 51 *Q*.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any scheme for building houses for industrial workers in the City of Madras; and

(*b*) if so, the number of houses that have been constructed so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) 936 tenements.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இத்தனை வீடுகளும் அந்த இடங்களில் கட்டி முடிந்தாய்விட்டது. இன்னும் அந்த வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன ?

[3rd July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்க வில்லை. அதனால் தான்.

SRI A. GOVINDASAMY : எந்தெந்தப் பகுதிகளில் இந்த வீடு கட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எருக்கஞ்சேரி, செம்பியம் என்ற இடங்களில் கட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMY : போன வருஷம் இதற்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகை முழுவதும் ஏன் செலவிடப்படவில்லை ?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : போன வருஷம் அதிக மாகத்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்ற விபரம் வேண்டுமானால் அதற்குத் தனி கேள்வி போடும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : நமது நாடு விவசாயத் துறையில் இருந்து கைத்தொழில் துறையில் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்களும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம் மாதிரி எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டு மென்றுள்ள "பாலிஸி" அரசாங்கத்திற்கு உகந்ததுதானா ?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN: கூடுதலான அளவுக்கு எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அர சாங்கம் கருதுகிறது.

9–10 a.m. SRI K. R. NALLASIVAM : இதே அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு போனால் இன்னும் எவ்வளவு ஆண்டுகளில் இங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி ஏதாவது திட்டமான கணக்கிருக்கின்றதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நமது ஜனத்தொகை எந்த அளவிற்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்று அங்கத்தினர் சொல்வார்களே யானால் எளிதாக கணக்குப் போட்டு சொல்லிவிடலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த வீடுகள், தொழிலாளர்களுக்கு வாடகைக்காக கொடுக்கப்படுகிற திட்டத்தின் கீழ் உள்ளவையா ? அல்லது இந்த வீடுகள் நாளாவட்டத்தில் தொழிளாளர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப் படும் திட்டத்தின் கீழ் உள்ளதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த கேள்வியில் குறிப் பிடப்பட்டுள்ள வீடுகள் எல்லாம் வாடகைக்கு கொடுக்கப்படுபவையாகும்

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : நகரத்தில் உள்ள தொழி லாளர்களுக்கு மாத்திரம் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதாக உத்தேசித்திருக்கிறது. கிராமங்களில் அதே தொழிலைச் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது, "இண்டஸ்டிரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீமாகும்". எங்கெங்கு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கு கட்டுவதற்குள்ள திட்டமாகும்.

SRI A. VEDARATNAM PILLAI : இதே சலுகைகள் ஏன் விவசாய தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் காட்டப்படுவதில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு "லோ இன்கம் க்ரூப் ஹௌசிங் ஸ்கீம்" இருக்கிறது. அதன் மூலம் வீடுகள் கட்ட முடியும்.

3rd July 1957]

SRI M. JAGANNATHAN : The Hon. Minister has stated that houses are being built for industrial workers at Erukancherry and Sembium. It is a fact that these houses were originally intended for housing Harijans living in that locality. May I know why they were diverted for the purposes for which they were not originally intended?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The assumption of the hon. Member is incorrect. It was never intended to house the Harijans there. It is intended for industrial workers.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவு செய்யப்பட்டதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாம் இரண்டாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டத்தில் இருக்கின்றோம். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI A. A. RASHEED : Has the construction of houses for industrial workers been entrusted to the City Improvement Trust?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. This has been done by the Public Works Department.

SRI K. VINAYAKAM : As for the houses that have already been constructed for industrial workers, may I know to which category of workers they will be allotted? Sir, there is a proposal mooted to house the workers employed by the Government Transport department. What has become of it? Is it under the consideration of the Government of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. There is a proposal to reserve 100 houses out of the 936 tenements built in Erukancherry and Sembium for the Transport workers.

SRI A. V. THOMAS : பிளாண்டேஷனில் வேலை செய்யும் தொழி லாளர்களுக்கு வீடுகள் ஏதாவது கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அல்லது கட்டிக் கொடுக்க ஆலோசனை இருக்கிறதா ? இல்லை, அப்படிக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பிளான்டேஷன்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு பிளாண்டர்ஸ் உடையது. அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்கிறதே ஒழிய சர்க்கார் கட்டிக் கொடுப்பதில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த வீட்டிற்கு 10 ரூபாய் வாடகையும் இரண்டு ரூபாய் எலெக்ட்ரிக் சார்ஜும் போட்டிருக்கிறார்கள். அது உண்மையா ? ஏழைத் தொழிலாளர்கள் அந்த அளவு கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் அதை ஆறு ரூபாயாக குறைக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பத்து ரூபாய் குடிக்கூலி யாகவும் இரண்டு ரூபாய் எலெக்ட்ரிக் சார்ஜ்-ஆகவும் போட்டிருந்தும் கூட பல்லாயிர கணக்கான அப்பிளிக்கேஷன்ஸ் வந்திருக்கிறது. எப்படிக் கொடுப்பது என்பது ஒரு பிரச்னையாக இருந்து வருகிறது.

[3rd July 1957

SRI A. V. THOMAS : தோட்டக்காரர்களுக்கு பல உதவி செய்யப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் எவ்வளவு உதவி செய் திருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பிளான்டேஷன் ஹௌசிங் ஸ்கீமைப்பற்றி தனி கேள்வி கேட்டால் விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இது மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு கடந்த ஆண்டு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து மான்ய மாகவும், கடனாகவும் எவ்வளவு கிடைத்தது. அதில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கடந்த ஆண்டு இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங்க்காக கொடுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 24,92,840. ராஜ்ய சர்க் கார் செலவழித்தது, 27,60,840 ரூபாய். மத்திய சர்க்கார் கொடுத்ததை விட ரூ 5,79,500 அதிகமாகத்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know the type of designs according to which houses are built for industrial workers at Erukancherry and Sembium ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I invite the hon. Member to visit this colony.

SRI N. K. PALANISAMY : தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்தில் உள்ள விதிகளை மாற்றி தொழிலாளர்களே வாங்குவதற்காக அனுமதிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்களுக்கு கோவாப்ப ரேட்டிவ் சொஸைட்டி மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க விதிகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ''ஹயர் பர்ச்சேஸ் ஸிஸ்டம்'' மூலம் வாங்க வழியிருக்கிறது.

SRI K. RAMACHANDRAN : கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக தொழி லாளர்களுக்கு காலனிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைப் பற்றி தனி கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI P. S. ELLAPPAN : மதுராந்தகம் தாலுகாவில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கென 725 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஏராளமான பேர்கள் மனு செய்திருக்கிறார்கள். மதுராந்தகத்தில் தோட்டனூர் என்ற ஊரில் 24 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு ஒன்றும் கட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த 25 வீடோடு நின்றுவிடுமா ? மேற்கொண்டு ஏதா வது வீடுகள் கட்ட திட்டமிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தயவு செய்து இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட இலாகா மந்திரியிடம் விண்ணப்பம் எழுதிக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். **Sir, I want to correct a wrong impression. There is no hire purchase scheme in respect of this housing, As I said, there are other schemes where there will be hire purchase system.**

Abolition of District Boards

*** 52 Q.—SRI N. K. PALANISAMY AND SRI C. MUTHIAH PILLAI : Will the Hon tho Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any propo-al to abolish District Boards in the State ?**

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : No, Sir.

3rd July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : So far as the welfare of the country is concerned, the District Boards serve no useful purpose and many useful works are being undertaken in the villages under the community project and local development schemes. Under these circumstances, will the Government consider the question of abolishing the entire district boards and reviving the old taluk boards?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A Sub-committee is considering the usefulness or otherwise of the district boards. So the matter is under consideration.

SRI K. VINAYAKAM : Are the Government aware of the fact that the only work turned out by the district boards is just to transfer a teacher from one place to another place and no other useful work is done by them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is not a question.

DEPUTY SPEAKER : It has nothing to do with the original question which relates to the abolition of district boards.

Extension of life of District Boards

* 53 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN (on behalf of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the life of the District Boards; and

(b) if so, the period of extension?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The matter is under the consideration of Government.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டை மாற்றி யமைக்கும் வரையில் அவைகளை ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்களிடம் விட முடியுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I just said that it is under consideration.

SRI K. VINAYAKAM : The life of the present district boards expires by October of this year and the question whether elections have to be conducted or not has to be decided. So, will the Government come to a quick decision before any tangible results could be achieved?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : As I said the matter is under consideration.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ஜில்லா போர்டு கண்டிராக்டர் களுக்குப் பர்த்தியமான லட்சக்கணக்கான ரூபாய் 'எர்னஸ்டு' பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்திருக் கிறதா ?

DEPUTY SPEAKER : That has nothing to do with the main question. I disallow it.

Retention of Second Language Test

* 54 *Q.*—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR, SRI C. MUTHIAH PILLAI AND SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the decision taken by the Government in regard to the retention or otherwise of the Second Language Test for Government servants after 1st November 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No decision has yet been reached.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : The Rules framed for the Madras Civil Service (Executive Branch) require that persons in the Revenue Subordinate Service should pass a second language test in one of the following languages, namely, Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada, etc. Is it necessary to enforce these rules even after the reorganization of the States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is the matter which is under the consideration of the Government now, Sir.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : 47 வயதிற்குள் இந்த டெஸ்டில் தேருவிட்டால் அவர்களுடைய பிரமோஷன் பாதிக்கப்படுகிறது. 45 வயதிற்கு மேற்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு 'பீரியட் ஆப் சர்விஸ்'. குறைவாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த உபகேள்விக்கும் முதலில் கேட்ட மூல கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. இரண்டாவது மொழி டெஸ்டை வைத்துக்கொள்ளுவதா அல்லது எடுத்துவிடுவதா என்பது பற்றியது மூல கேள்வி. விதிவிலக்கு கொடுப்பது பற்றியது உப கேள்வி. இந்த இரண்டிற்கும் சம்பந்தமில்லை.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—ANNOUNCEMENT BY DEPUTY SPEAKER *RE* NOMINATION OF MEMBERS TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

9.20 a.m. DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the following three Members have been duly nominated for election to the Board of Industries :—

1 Sri P. S. Chinnadurai.

2 „ C. Muthiah Pillai.

3 „ N. S. Sundararajan.

As the number of candidates exceeds the number of vacancies to be filled, viz., two, a poll will be taken in the Lounge Room for Members to-day (3rd July 1957) between the hours of 11 a.m. and 1 p.m.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1957-58—*cont.*

9-21 a.m. DEPUTY SPEAKER : The general discussion on the Budget will continue now.

* SRI T. SAMPATH : Mr. Deputy Speaker, Sir, let me at the outset crave the indulgence of the House for speaking in English.

I support the Budget which has been presented to the House by the Hon. the Finance Minister. I should like to state that it is a balanced Budget of a Welfare State. Sir, it contains very good features. There are proposals calculated to improve the conditions of the common man. On the whole I should like to say that the Budget for 1957-58 is a good Budget. Sir, it is gratifying to note that especially when there is deficit of about Rs. 400 crores, there has been no proposal for fresh taxation, except for a slight increase in the percentage of sales tax and also a small percentage of increase in the agricultural income-tax on Plantations. Sir, some hon. Members of the Opposition criticised the Finance Minister for presenting a deficit Budget. As far as I could see, I wish to state that there is nothing wrong in deficit financing. Sir, I take up the Welfare Schemes. There is absolutely no doubt that as a result of the several welfare schemes, like the Community Project, the National Extension Service, etc., the villages have rapidly developed. It cannot be denied that our food production has increased; we have got good roads, good hospitals and more electricity and more irrigation facilities. With all that, there is one more question remaining, and it is whether the main objectives of these schemes have been achieved. As we all know, the objective behind this scheme is to improve the living conditions of the common man and also to give equality of opportunities for every man.

Sir, the society that is being envisaged is called the egalitarian society or the socialist pattern of society. Even though it may take some time for the creation of such an ideal society, yet a duty is cast upon the Government to create favourable conditions for establishing such a society. Sir, I would like to refer to the agricultural developments which have been referred to in the Budget speech of the Hon. the Finance Minister. Except for the rise in food production, I am of the view that the general economic condition and the financial outlook of our State is very much encouraging. In view of the deficit Budget, Sir, we have got to concentrate on stepping up food production. It is noteworthy that provision has been made for the opening of 360 seed farms, and the provision of Rs. 49 lakhs for starting 136 model Government Farms has to be welcomed. A sum of Rs. 55 lakhs has been set apart for irrigation facilities. In this connection, I wish to draw the attention of the Hon. the Finance Minister the state of the leading channels and other channels irrigating the fields in Tanjore district. Most of the channels are in a bad state of repair and are very highly silted. Due to lack of co-operation amongst the Mirasdars and the agriculturists, this state of affairs is continuing. Of course, there is the Kudimaramath Act, but that Act is almost defunct. Therefore, I should like to make the request to the Government that some scheme should be evolved to repair these leading channels and also other small channels for irrigating the fields by the P.W.D. itself. Arrangements can be made to recover the cost from the landholders at the time of the kist collection. If this is done, there will be more production of foodgrains.

[Sri T. Sampath] [3rd July 1957

Sir, I find that marketing societies in South Arcot and Coimbatore are functioning very well and efficiently. Sir, a doubt was felt as to whether these marketing societies will be successful in the case of paddy. Recently, the expert committee which was appointed by the Government came to Tanjore and recorded evidence. I may say that if these marketing societies are established for paddy also, they will work very successfully. I plead with the Government for the early establishment of marketing societies in Tanjore district.

In this connection, I wish to point out that under the National Extension Scheme and under the Five-Year Plan, Government must consider constructing small godowns for groups of villages for storing paddy and other foodgrains. It will facilitate the agriculturists to store their paddy and foodgrains and it will also enable them to get a good price for their produce without being affected by market fluctuations.

Next, I pass on to the question of food prices. It seems to me, if ceiling and floor prices are fixed for paddy and rice and also for other foodgrains, it will arrest the rise in prices of foodgrains. Furthermore, it will be an incentive for the producers to grow more food. I plead that the Government should come forward to fix these prices early.

I appreciate the allocation of seventy lakhs of rupees under 'chemical manures'. One hon. Member referred yesterday to loans which were advanced to agriculturists and said that they were not used at all. I entirely agree with him. Instead of advancing these loans in cash, if manures are issued to them in kind, it will be very helpful and the agriculturists will be in a position to use them.

A word about loans given for the purchase of bulls. I think Rs. 500 is advanced for the purchase of bulls. This is quite inadequate. In view of the prevailing high price of bulls, I suggest that this amount may be increased.

I need not point out, Sir, that for raising the economic level of the State, electrification schemes, particularly rural electrification schemes must go ahead. Otherwise, we cannot have more production.

Lastly, I would refer to medical aid. It is really gratifying that 18 lakhs of rupees have been set apart for rural medical aid. It is a welcome thing. It is stated also that eleven lakhs of rupees are set apart for improving taluk headquarters hospitals. While appreciating this allocation, I regret to point out that most of the taluk headquarters hospitals are not well equipped. In most of the hospitals, there are no facilities for oxygen treatment to patients in emergencies. Likewise, there is no provision for blood transfusion. There is no X-ray equipment. I request Government to consider all these and provide the necessary facilities.

3rd July 1957]

Sri A. GOVINDASAMY: உங்களுக்கு நேராக இருக்கும் கடிகாரத்திற்கும் பக்கங்களில் இருக்கும் கடிகாரத்திற்கும் ஐந்து நிமிஷங்கள் வித்தியாசம் இருக்கிறது. 9-30 a.m.

DEPUTY SPEAKER: நான் எனக்கு நேராக இருக்கும் கடிகாரத்தைத்தான் பார்க்கிறேன்.

Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை வரவேற்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டம் எல்லோராலும் போற்றப் படக்கூடிய ஒரு வரவு செலவு திட்டம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஏனென்றால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் எல்லாம் நல்ல முறையிலே நடக்கக் கூடிய விதமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரியைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கக்கூடிய பற்றுக்குறையைப் போக்க, சிறிதளவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான வரிகள் ஒன்றும் போடவில்லை. அதே சமயத்திலே பல சலுகைகள் காட்டப் பிட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல காலமாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் எண்ணியிருந்தும், அது இந்த ஆண்டிலே, அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தது எல்லோராலும் வரவேற்கப்படக்கூடிய ஒரு விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, விதைப் பண்ணைகள் ஒவ்வொரு சிறிய ஊரிலும் வைக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கான ஒரு அறிகுறி என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

சர்க்கார் திட்டங்களிலே "லோகல் டெவலப்மெண்ட்" வேலையானது மிகவும் முக்கியமானதாக பொது மக்கள் எல்லா இடங்களிலும் வரவேற்கிறார்கள். இதுவும் அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. இருந்த போதிலும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பணம் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் அதிகப் பணம் ஒதுக்காதது பற்றி உண்மையிலேயே வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பொது மக்களிடையே ஒரு ஆர்வம் இருக்கிறது என்றால் அது லோகல் டெவலப்மெண்ட்தான் காரணம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை திரும்ப நடத்தி அது கிராமாந்திரங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே இல்லாவிட்டாலும், வரக்கூடிய சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டிலோ அல்லது அடுத்த பட்ஜெட்டிலோ இது அவசியம் இடம்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வராவிட்டாலும் அந்தந்த காலத்திலே பணத்தை ஒதுக்கி லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலையை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவிலே எலெக்ட்ரிஸிடியைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் அது எஸ்.இ.டி.. கம்பெனி நிர்வாகத்திலேதான் இருக்கிறது. அதன் பயனாக இன்று புதிதாக எலெக்ரிக்ட் கனெக்ஷன் கொடுப்பதில்லை. கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்கு, அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் பணம் கொடுத்தால் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற முறையிலே சொல்லி வருகிறார்கள். சீக்கிரமாக அரசாங்கமே இதை எடுத்துக்கொண்டு இந்த ஏரியாவிற்கு அதிகமாகப் பிரயாரிடி கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டிய வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது சங்கரி டிஸ்டிரிக்ட் முன்ஸீப் கோர்ட் சேலத்திலேயே இருந்துவருகிறது. சாதாரணமாக மற்ற எந்த இடத்திலும், தாலூகாவுக்கான முன்ஸீப் கோர்ட் ஜில்லா தலைநகரத்திலே இருப்பது என்று இல்லை. ஆனால் சங்கரி முன்ஸீப் கோர்ட்டை சேலத்திலே வைத்திருப்பது இப்போது மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் சங்கரி

படலாம். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டால், நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ஏறக் குறைய 125 லட்சம் ரூபாய் பங்காக வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், கனம் நிதி அமைச்சரவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலே நல்ல முறையில் வாதாடி, 125 லட்சம் ரூபாய் பங்காக எதிர்பார்ப்பதற்குப் பதிலாக 200 முதல் 300 லட்சம் ரூபாய் வரைக்கும் அவர்கள் வாங்கி, நம்முடைய ராஜ்யத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசீய நலப்பரப்புத் திட்டத்தை பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் சொற்பொழிவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தேசீய நலப்பரப்புத் திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். காரணம் என்னவென்றால் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வேலைகள் தொடங்குவதற்கு கிராம மக்கள் நான்கில் ஒருபாகம் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் வாழ்கின்ற பெரும் பாலான மக்கள் ஏழ்மை நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், கேழ்க்கப் படும் நான்கில் ஒரு பங்கு தொகையை அவர்களால் கட்ட முடியவில்லை. இதன் காராணமாக கிராமங்களில் எந்தவிதமான வேலையும் எதிர் பார்க்கும் அளவிற்கு நடைபெறவில்லை. வறுமையின் காரணமாக மக்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாகத்தை கட்ட சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது ஒரு கிரேக்க நாட்டுக் கதை எனது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. **Tantalus** என்ற ஒருவனைச் சித்திரவதை செய்வதற்காக, 4, 5 நாட்கள் பட்டினி போட்டு, அதன் பிறகு அவன் கை கால்களைக் கட்டிவிட்டு, அவன் எதிரிலேயே நல்ல ருசிகரமான, விலை உயர்ந்த தின்பண்டங்கள், பட்சணங்கள் முதலியவைகளை வைத்தார்களாம். அவைகளை உண்ண சக்தியற்ற நிலையிலே **Tantalus** என்பவன் அவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து மனம்புழுங்கி சித்திரவதையில் சிக்கி இறந்தான் என்று கதை கூறுகிறது. அதைப் போலவேதான் தேசீய நலப்பரப்புத் திட்டம் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். வறுமையால் பீடிக்கப் பட்ட கிராம மக்கள் நான்கில் ஒரு பாகம் பணம் கட்ட முடியாமல், டேன்டலஸ் என்பவன் எப்படி கை, கால்கள் கட்டப்பட்டிருந்தானோ, அதே மாதிரி வறுமை என்ற கயிற்றினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருபுறம் அவர் களிடம் கேட்கப்படும் பகுதியைக் கொடுக்க சக்தியற்றவர்களாக இருக்கி றார்கள். மற்றொருபுறம் அவர்கள் எதிரிலேயே இந்த தேசீய நலப் பரப்பு திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுகிற நன்மைகள் அவர்கள் கண் முன்பு காட்சி அளிக்கின் றன. உதாராணமாக, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்கிறோம், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம், குளங்கள் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம், தண்ணீர் டாங்குகள் **overhead tanks** கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் கிராம மக்களுக்கு ஆசைவார்த்தைகள் சொல்லப் படுகின்றன. இந்த வசதிகளையும், நன்மைகளையும் கிராம மக்கள் பார்த்து வெட்கி, அந்த நன்மைகளையும் வசதிகளையும் அடையமுடியாமல் சக்தியற்ற நிலையிலிருக்கும்போது, உண்மையிலே எப்படி டேன்டலஸ் என்பவன் சித்திரவதை செய்யப்பட்டானோ அதே மாதிரித் தான் கிராம மக்களும் சித்திரவதை செய்யப்படுகிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது.

(Deputy Speaker sounded the gong.)

Sri M. JAGANNATHAN : இன்னும் 5 நிமிடங்களாவது கொடுக்கும் படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : **The hon. Member has got five minutes more.**

Sri M. JAGANNATHAN : அடுத்தபடியாக, தேசீய நலப்பரப்பு, சமுதாய நலத்திட்டம் இவைகளின் கீழ் கிராம மக்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக 1 கோடியே 38 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஆனால் இந்தக் கடன் உதவி 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் ஏழை விவசாயிக ளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பெரிய நிலப் பிரப்புக்களுக்கும் முதலாளி களுக்கும் தான் இந்தக் கடன் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது, சர்க்கார் உட னடியாக இதைக் கவனித்து, ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கடன் கிடைப்ப தற்கு வழிவகைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திண்டி வனம் தாலூக்காவில் என்.ஈ.எஸ். பிளாக்குகள் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதுவரை அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எந்தவிதமான நன்மைகளும் கிராமவாசிகளுக்குச் செய்யப்படவில்லை அங்கே இருக்கும் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர் "3, 4, மாதங்கள் ஆகியும் கூட எங்களுக்குப் போதிய சிப்பந்திகள் கொடுக்கப்படவில்லை ; ஆபிசுக்கு வேண்டிய நாற்காலி, மேஜை முதலிய சாமான்கள், மற்றும் ஸ்டேஷனரி சாமான்கள் கொடுக்கப்படவில்லை, நாங்கள் எப்படி வேலையை ஆரம்பிப்பது" என்று கேட்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member must finish his speech within the time allotted. There is no use of exceeding the time-limit. The hon. Member will resume his seat.

(The hon. Member resumed his seat.)

Sri M. KANDASAMI PADAYACHI: கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே 9-56
நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவுத் a.m.
திட்டத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற சில வருஷங்களாக நல்ல மழை பெய்து, பல திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டு, அவைகளை நிறைவேற்றினதால், விலைவாசிகள் எல்லாம் கொஞ்சம் சௌகரியமாக இருந்தன. இப்பொழுது விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போவதற்குக் காரணம் காலாகாலத்தில் சரியான மழை பெய்வதில்லை. கூலி ஆட்களின் தினசரிச் சம்பளம் கூட ஏறிக்கொண்டே போகிறது என் பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். 1956–57-ல் காலாகாலத்தில் மழை பெய்தால், விவசாயம் நல்ல நிலையில் இருந்தது. ஆனால் இப் பொழுது பெய்யும் மழையோ மிகவும் குறைவாக யிருக்கிறது. விவசாயத் தில் கிராம மக்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும் வகையில் அரசாங்கத்தார் சில சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதியில்லாமல், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறுகள், ஊற்றுகள், மேலும் **overhead** டாங்குகள் சரிவர இல்லை. உளுந்தூர்ப் பேட்டையைப் பொறுத்தவரையில் **overhead** டாங்கியில் தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படு கிறார்கள். கிணறுகளிலும் தண்ணீர் கிடையாது. வறண்டு கிடக்கிறது. ஆகவே பல இடங்களில் ஆழமான கிணறுகளை வெட்டி, குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், நமது கிராமங்களில் நல்ல ரஸ்தாக்கள் போடவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். இந்த ரஸ்தாக்களை ஹைவேஸ் இலாக்காவும், ஜில்லா போர்டும் சேர்ந்து போடவேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது ஹைவேஸ் இலாக்கா வேலையை ஆரம்பித்தால், ஜில்லா போர்டு பணம் கொடுப்பதில்லை. ஹைவேஸ் இன்ஜினியர் அந்த வேலையைச் சரிவர நடத் தினாலும் கூட பணம் கொடுப்பதில்லை. அதனால் அந்த வேலைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டு கிராம மக்கள் போக்கு வரத்து சாதனமின்றிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சரியான ரஸ்தாக்கள் இருந்தால்தான் கிராமங்களுக்கு வரவேண்டிய பொருள்களும் நகரங்களுக்குப் போகவேண்டிய மற்ற தானிய வகைகளும் வந்து சேர முடியும். ஆஸ்பத்திரிக்கு வரவேண்டிய கர்ப்ப ஸ்திரீகள் கூட ரோடு வசதியில்லாததால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பிளானிங் போர்டில் கூட, பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்கள் போய்ப் பார்த்து திட்டமிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தொகுதி மெம்பர்களைக் கலந்து ஆலோசிப்பதில்லை. கிராம மக்கள் கால்

[Sri M. Kandasami Padayachi] [3rd July 1957

வாசிப் பணம் கொடுத்து நடத்தப்படும் திட்டங்களில் கூட தொகுதி மெம்பர்களைக் கலந்து செய்தால் நல்லது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களில் ரோடு போடுவதற்கு ஹைவேஸ் இலாக்காவுக்குப் பண உதவி செய்யவேண்டும். அல்லது 10 கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டாக நியமித்து அதன் மூலம் பண உதவி செய்தால் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும். மக்களுக்கும் அதனால் சௌகரியம் ஏற்படும். அதோடு கூட இந்த அரசாங்கத்தார் கிராமங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளிலுள்ள டாக்டர்களை மட்டும் அரசாங்கத்தில் அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொள்கிறார்களே தவிர, அந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மருந்துகள் அவ்வப்போது போய்ச் சேருவதில்லை. ஜில்லா போர்டில் கொஞ்சம் பணம் தான் கொடுக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டில் 3,000 ரூபாய்க்கு மருந்து ஸாங்ஷன் செய்து அனுப்பினால் 500 ரூபாய்க்குத் தான் மருந்து போய்ச்சேருகிறது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. 500 ரூபாய் மருந்து தான் ஒரு வருஷத்திற்கு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தார் எப்போதும் முக்கியமான ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்துகள் தயாரிக்கும் முறையைக் கொண்டுவந்தால் எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் அவ்வப்போது மருந்துகள் போய்ச்சேரும். ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்கு வருஷத்திற்கு குறைந்தது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மருந்துகள் வேண்டும். எம்.பி.பி.எஸ். படித்துவிட்டு சேவை செய்யும் டாக்டர்கள்கூட நல்ல மருந்து இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்புளூயன்ஸா ஜுர காலத்தில்கூட மக்களுக்கு சரியான முறையில் சிகிச்சை செய்ய முடியவில்லை. ஜனங்கள் "தேர்தல் காலத்தில், நீர்ப்பாசன வசதி, ரோடு வசதி, ஆஸ்பத்திரி வசதி முதலிய எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தீர்களே. இப்போது என்ன செய்கிறீர்கள். ஒரு வசதியும் செய்துகொடுக்கவில்லையே" என்று எங்களைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரிகளுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வி விஷயமாகப் பேச விரும்புகிறேன். சுமார் 500 ஜனங்கள் கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பள்ளிகூடங்கள் சரியாக நடத்தப்படுகின்றனவா என்று கண்காணிப்பவர்கள் இருக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளைப்பற்றி பேசும்போது எதிர்கட்சிக்காரர்கள் 'ஜில்லா போர்டுப் பள்ளி உபாத்தியாயர்களை ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்கு ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் மாற்றுகிறார்கள். இதனால் உபாத்தியாயர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன" என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். 500 ஜனங்கள் கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி இருக்க வேண்டும் அதோடு கூட ஒவ்வொரு பிர்க்காவிற்கும் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியாவது இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் கிராமங்களில் படித்தவர்கள் பக்கத்திலுள்ள பிர்க்காவிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகூடத்தில் படிக்க முடியும். அதோடுகூட ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு கல்லூரியாவது இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வாசித்தவர்கள் பக்கத்திலுள்ள கல்லூரிகளுக்குச்சென்று நன்றாகப் படித்தவர்களாக ஆக முடியும். மேலும் சென்னை போன்ற இடங்களிலேயே பெரிய பெரிய கல்லூரிகள் இருப்பதால் மந்திரிகளிடம் ஜனங்கள் வந்து மாணவர்களுக்குக் காலேஜில் அட்மிஷன் வாங்குவதற்கு அடிக்கடி தொந்திரவு செய்கிறார்கள். "பொதுத் தேர்தலில் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த எங்களுக்கு காலேஜில் ஒரு இடம் வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடாதா" என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தினால் எல்லோரும் படிக்கமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்ய வேண்டும். 1960-ம் வருஷத்திற்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்துக் கொடுப்பதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எல்லா கிராமங்களிலும் மின்சார வசதி செய்தால் தண்ணீர் இறைப்பதற்கும், விளக்குகளுக்கும் தகுந்த வசதி ஏற்படும்; முக்கியமாக விவசாயத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் உபயோகப்படும். ஆகவே சீக்கிரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

3rd July 1957]

*SRI G. G. GURUMURTHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவகள் சமர்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். புதிய வரிகள் எதுவும் போடாமல் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் மூலதனச் செலவுகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கியிருப்பது திட்டத்தில் ஒரு சிறந்த அம்சமாகும். இருப்பினும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு இவ்வாண்டு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையானது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தால் ராஜ்யத்தில் மிகுந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் கோவை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் இந்தத் திட்டத்தால் நன்றாகப் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் குறைந்த தொகை ஒதுக்கியிருப்பதானது கோவை ஜில்லாவில் உள்ளவர்களுக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கும். மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையின் மூலம், மாநிலம் பூராவும் பல தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட விருப்பதால், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை குறைக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படும். அவை நிறைவேற்றப்படும் வரையிலும் மக்களுக்கு நேரடியாக உள்ள கஷ்டங்கள் தீராமல் இருப்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய மற்ற திட்டங்களையோ பெரிய தொழிற்சாலைகளையோ கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அதிகமாக எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களுக்கு ரோடு வசதிகளும் பள்ளிக்கூட வசதிகளும், ஆஸ்பத்திரி வசதிகளும் தான் அத்தியாவசமாக இருக்கின்றன. இந்த வசதிகள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் செய்யப்படுகின்றன. மக்களுக்கு அரசாங்கத்தார் செய்கின்ற உதவிகளும் நன்மைகளும் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் மூலம் மக்களுக்கு உடனடியாகத் தெரிந்துவந்தன. மக்கள் உடனடியாகப் பயனடைந்து வந்தார்கள். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களை நீக்கியது எங்களுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை தருகிறது. அந்தத் திட்டங்களை நடத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 10.04 a.m.

அரசாங்காத்தார் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கைகளும், திட்டங்களும் மக்களுக்குப் பயன்அளிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. எந்த நோக்கத்துடன் திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்களோ அந்த நோக்கம் ஈடேறுகிறதா என்று உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய வளர்ச்சிக்குப் பல திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பொறுக்கு விதைகள் அளிப்பது பற்றித் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரத்திற்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காலாகாலத்தில் அந்தக் கடன்கள் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. சென்ற ஆண்டில் கரும்பு, நெல் ஆகியவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய கடன்கள் பருவ காலத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை. கரும்புக்கு டிசம்பர் அல்லது நவம்பர் மாதத்தில் கடன் கொடுத்தால் நல்லது. காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படாததால், கிராம மக்கள் உற்சாகமகாக் கடன் வாங்குவதில்லை; அப்படியே அவர்கள் கடன்கள் வாங்கினாலும், எந்த நோக்கத்துடன் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அந்த நோக்கம் ஈடேறுவதில்லை.

மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திலும், புதிதாகக் கால்வாய்கள் வெட்டும் மற்றப் பிரதேசங்களிலும் உணவுப் பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் போடும் திட்டங்களின் நோக்கமும் ஈடேறுவதில்லை. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகரிப்பிற்காக எந்த நோக்கத்துடன் ரெவின்யூ இலாக்காவில் விதிகள் வகுத்திருக்கிறார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் தடைப் படுகின்றன. மேட்டுர் வாய்க்காலில் $4\frac{1}{2}$ மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படுகின்றது. அந்தப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் உற்சாகத்துடன் வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடப்படுவதற்கு முன்பே இறவைக் கிணறுகளின் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சி முதலில் ஒரு போகம் சாகுபடி செய்துவிடுகிறார்கள்.

[Sri G. G. Gurumurthi] [3rd July 1957

வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடப்பட்டவுடன் இரண்டாவது பயிர் செய்கிறார்கள்.
தண்ணீர் பத்து, பதினைந்து நாட்கள் பாய்கிறது. இரண்டாவது தடவை
போட்ட பயிரை தண்ணீர் விடுவது நிறுத்தப்படும்போது அறுவடை செய்து
விடுகிறார்கள். தண்ணீர் நிறுத்தப்படவிருக்கும்போது ஒரு குறுகிய காலப்
பயிரைப் போடுகிறார்கள். தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுவது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டா
லும் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தண்ணீர் நிலங்களில் இருக்கும். அப்போது
அந்தக் குறுகிய காலப் பயிர் விளைந்து மகசூல் அளிக்கிறது. இப்படி மூன்று
தடவை அறுவடை செய்கிறார்கள். இதை மூன்று போகமாகச் கணக்கிட்டு
அதிகாரிகள் தெண்டத் தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்
உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட சாகுபடிகளுக்கு உற்சாகம் கொடு
க்கவேண்டுமே தவிர, 4½ மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிவிட்டு மூன்று
போகம் பயிர் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெண்டத் தீர்வை வசூலிப்பது
சரி அல்ல. இதனால் உணவுபொருள் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவது, கரும்பு சாகுபடி விஷயத்தில் பயிர் கட்டுப்பாடு முறை
மிகவும் பாதகமாக இருக்கிறது. மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் கரும்பு
சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று இதுவரையில் தடை இருக்கவில்லை
இந்த ஆண்டு தடை வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி ரெவின்யூ இலாகா
அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் இந்த ஆண்டில்தான் கட்டுப்பாடு வந்தது
என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கரும்பு 3 ஆண்டுகளுக்கு தொடர்ச்சி
யாக விளைவிக்க வேண்டிய பயிர். போன ஆண்டு கரும்பு சாகுபடிக்கு
தெண்டத் தீர்வை இல்லாமல் இருந்தது. ஆகவே போன ஆண்டில்
கரும்பு பயிர் செய்தவர்கள் இந்த ஆண்டிலும் பயிர் செய்திருக்கிறார்கள்.
ஆனால் இந்த ஆண்டில் தெண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த
மாதிரி மூன்று ஆண்டு காலப் பயிர்களுக்கு தெண்டத் தீர்வை போடுவது
மிகவும் அநீதியானது. ஆகவே உணவு பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கத்
திற்கு அனுகூலமான முறையில் ரெவின்யூ இலாகா விதிகளைத் திருத்த
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நாம்
எந்த நோக்கத்தோடு விவசாயத் திட்டங்களை வகுக்கிறோமோ அந்த
நோக்கம் நிறைவேறாது. பயிர் கட்டுப்பாட்டை நீக்கினாலொழிய உணவுப்
பொருள்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை.
இதுபோன்ற மற்ற பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அநேகமாக நமது
மாகாணத்தில் பூர்த்தியாகிவிட்டது. பாக்கியிருப்பது சிறு பாசன திட்டங்கள்
தான். பழைய ஏரிகளை பழுது செய்வது, உடைப்புகள் ஏற்பட்டுள்ள
கால்வாய்களை ரிபேர் செய்வது முதலிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டும். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் மழை அதிகமாக பெய்ததினால்,
7, 8 ஏரிகள் உடைபட்டன. அவற்றை உடனடியாக ரிபேர் செய்து அவற்
றில் தண்ணீர் நிற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் .செய்தால் நலமாக
இருக்கும். இவ்வித வேலைகள் லாபகரமானவை அல்ல என்று நினைப்ப
தாக தெரிகிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே இவை லாபகரமாகயில்லா
விட்டாலும் உணவு உற்பத்தி பெருக்கிற்கு உபயோகமானவை. ஏரிகளில்
நிறைய தண்ணீர் தேக்க வசதி செய்து கொடுத்தால் அதன் மூலம்
சுற்றுப் புறங்களிலுள்ள கிணறுகளிலும் தண்ணீர் இருக்கும். ஏரிகளில்
உள்ள மண் உரத்திற்கு பயன் உள்ளதாயிருக்கும். ஆகையால், சிறு
மராமத்து வேலைகளை பழைய ஏரிகளை ரிபேர் செய்வது, புதிய ஏரிகளை
வெட்டுவது—உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை பராமரிப்புக்காக சர்க்கார் பல தொகைகள் ஒதுக்கியிருக்
கிறார்கள். இப்பொழுது நிலங்களின் மண் வளம் மிகக் குறைவாகயிருக்
கிறது. இதற்கு காரணம் அதிகமாக செயற்கை எருக்களை உபயோகப்படுத்து
வதுதான். விவசாயிகளுக்கு தற்போது இயற்கை எரு கிடைப்பதில்லை.
பொலி எருதுகளையும், ஆட்டுப்பண்ணைகளையும் வளர்த்தால் நலமாக இருக்
கும். "சூபர் பாஸ்பேட்" முதலிய செயற்கை உரங்களை உபயோகிப்
பதால் உடனடியாக நல்ல மகசூல் கிடைத்தபோதிலும் மண்ணின் தரம்
வரவர குறைந்து போய்விடுகிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஆட்டுப்
பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி அவைகளுக்கு தகுந்த மேய்ச்சல் பிரதேசங்களையும்
அமைத்துக்கொடுத்தால் மிகவும் பிரயோஜனமாகயிருக்கும்.

3rd July 1957] [Sri G. G. Gurumurthi]

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்கள் நலம் பற்றி கவனிக்கும்போது, அவர்
களுக்கு இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் திட்டத்தில் மின்சார விளக்குகள், வீடுகள்
முதலியன அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பது
வரவேற்கத் தக்கதே. ஆனால் அவர்களுக்கு முதலில் குடியிருப்பு வசதி
செய்து கொடுக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் பலருக்கு குடி
யிருக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, மின்சார
விளக்குகள் அமைத்துக்கொடுப்பது பற்றி திட்டமிடுவது நலமாக இருக்காது.
ஆகையினால் உடனடியாக ஒரு " சர்வே " செய்து எந்த எந்த கிராமங்
களில் ஹரிஜனங்கள் நல்ல குடியிருப்பு வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள்
என்ற கணக்கெடுத்து அவர்களுக்கு தக்க குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து
கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்
போது இருக்கும் " அக்விசிஷன் " (**acquisition**) முறையில் அவர்களுக்கு
மனைக்கட்டுகள் கிடைக்க வேண்டுமானால் இன்னும் 10 அல்லது 20
ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகையால் இப்பொழுதுள்ள முறையை மாற்றி
அவர்களுக்கு உடனடியாக மனைக்கட்டுகள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய
வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***Sri C. NATARAJA ODAYAR**: கனம் உதவி சபாநாயகர்அவர் 10-14
களே, கனம் நிதி அமைச்சர்அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவு a.m.
திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது மக்கள் சார்பில் ஒரு சில குறைகளை
எடுத்துச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். விவசாயம் சம்பந்தமாக அர
சாங்கம் பல திட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பல
பொருள்களுக்கும் வகை செய்திருப்பதை மறுக்க முடியாது. இப்பொருள்
கள் சரியான வகையில் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்
கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு
கடன் கொடுக்கிறது. உரத்திற்காகவும், விதைகளுக்காவும் இக்கடன்
கொடுக்கப்படுகிறது. இவைகளுக்காக விவசாயிகள் விண்ணப்பம் செய்து
கொள்ளும்போது, விண்ணப்பத் தாள்கள் கொடுத்த ஒரு ஆண்டிற்கு
பிறகே கடன் தொகை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது. இம்மாதிரி பல
குறைபாடுகள் விவசாய அலுவலகங்களில் இருந்து வருகிறது. இக்குறை
களையெல்லாம் சர்க்கார் நல்ல முறையிலே பரிசீலித்து கடன் தொகைகள்
விவசாயிகளுக்கு உரிய காலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமாய்
கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறனே்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் வளமுற நீர்ப்பாசன வசதி முக்கிய
மானது. பெரிய பெரிய திட்டங்கள் அதிகச் செலவில் மேற்கொள்ளும்
பொழுது, அதனால் ஜனங்களுக்கு. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே பலன்
ஏற்படுகிறது. இதை விட்டு பல சிறிய திட்டங்களை வகுத்து ஆங்காங்கே
நிறைவேற்றிவைத்தால் மாபெரும் திட்டங்களினால் பல ஆண்டுகளுக்கு
பிறகு அடையும் நன்மையை விட உடனடியாக மக்களுக்கு அதிக பலன்
ஏற்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு காரணம், சிறிய ஏரிகள்
குறுகிய காலத்தில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டால், விவசாயிகளுக்கு பயனுள்ள
தாயிருக்கும். இப்படி செய்யாமல், பெரிய திட்டங்களையே பலகோடி
ரூபாய் செலவில் மேற்கொண்டே போனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்படு
வார்கள். எங்களுடைய கள்ளக்குறிச்சி தாலூக்காவில் பூலாங்குரிச்சி சமீ
பம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வறையறுக்கப்பட்ட மாபெரும் திட்டத்தை
அரசாங்கம் உடனடியாக நிறைவேற்றி அதன் மூலம் விவசாயிகள் நன்மை
அடைய செய்யவேண்டுமென மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
அதன் மூலம் பல ஏக்ரா நிலங்களை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்ய வசதி
ஏற்படும். பல ஏரிகளையும் அதனைச் சேர்ந்த வாய்க்கால்களையும் ஏற்படுத்
திக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

கள்ளக்குறிச்சி தாலூகாவில் எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்
லாத இந்த நேரத்தில், அங்கு விவசாயிகள் கரும்பு உற்பத்தி செய்து
பயன் அடைவதற்கு, அங்கு சர்க்கரை தொழிற்சாலையை கூட்டுறவு முறை
யில் பாரி அண்டு கம்பெனி சார்பாக அமைக்க வேண்டுமென்று பல
மனுக்கள் கொடுத்தும் இது வரை ஆவன செய்யவில்லை. அவ்விதம்

[Sri C. Nataraja Odayar] [3rd July 1957

தொழிற்சாலை அமைத்துக்கொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் கரும்பை பயிர்செய்து நல்ல முறையில் அதை லாபகரமான தொழிலாக ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக சின்ன சேலத்திலிருந்து செங்கல்பட்டு வரையில் ஒரு ரெயில் பாதை போடுவதற்கு சர்வே பல வருஷங்களாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் இது நல்ல முறையில் செய்யப்படவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் இதை கவனித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபகாரமாக இருக்கும். தொழில் அபிவிருத்திக்கும் இது மிக்க உதவியாயிருக்கும் சர்வே அதிகாரிகளை இதைப்பற்றி விசாரித்ததில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து இந்த வேலைக்கு பணம் எதிர் பார்ப்பதாகவும் அது கிடைக்கவில்லை என்றும் குறைகூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாகச் செய்து கொடுத்தால் மக்களின் முக்கியமான பிரச்னைகள் தீரும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமாதிகாரிகளின் குறைகளைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் தான் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரிப்பதற்கே முக்கியமானவர்கள் என்றுகூட சொல்லலாம். ஏன் என்றால் அவர்கள் மூலம் நாம் வசூலிக்கும் வரி பணத்தைக்கொண்டுதான் நமது சர்க்கார் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி இருக்கும்பொழுது அவ்வதிகாரிகள் வாழ்க்கை வசதியில்லாமல் அல்லல் படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கண்துடைப்பது போல ஏதோ கொஞ்சம் ரூபாய் அதிகமாக கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. நான் ஒரு கிராம அதிகாரியாக இருந்திருக்கிறேன். ஆகையால் அவர்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் எனக்கு தெரியும். அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-20 a.m. கள்ளக்குறிச்சியில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் போதுமான மருந்துகள் சப்ளை செய்யப்படாததால் மக்கள் பலவித இன்னல்களுக்கு உள்ளாயிருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான மருந்துகள் கொடுத்து மக்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமானால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்றாவது இவ்வசதிகளை செய்து கொடுத்தால்தான் மக்களின் நோய்கள் தீர உதவியாய் இருக்கும். சில ஆஸ்பத்திரிகளில்—குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி பிரஸவ ஆஸ்பத்திரியில் கூட—மின்சார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இவ்வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். எங்கள் வட்டாரத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் பல திட்டங்கள் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. அப்படியிருந்தும், ரோடு வசதி, மின்சார வசதி இல்லாமல் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வசதிகளை எல்லா கிராமங்களுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri R. SWAMINATHA MERKONDAR: ஆற்றல் படைத்த உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த திட்டம் மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கீழ்தர சிப்பந்திகளுடைய குறையை ஏககாலத்தில் இதில் நீக்கி இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருப்பது அவர்களுடைய திறமையை நன்கு காட்டுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பிற்போக்கான பிரதேசங்களான இடங்களில் நல்ல திட்டங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கட்டளை வாய்க்கால் போன்ற திட்டங்களுக்கு 156 லட்சம் ரூபாய் இதில் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இத்திட்டம் எடுத்துக் கொண்ட காலத்தில் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் சென்னை ராஜ்யத்தில் இணையாமல் இருந்தது. இப்பொழுது இத்திட்டம் தென் பகுதியில் வராமல் வடபகுதியில் மாத்திரம் சில இடங்களுக்கு பயன் பெறுவதாக இருக்கிறது. தென் பகுதியான தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டையிலுள்ள சில கிராமங்களுக்கு எல்லாம் இந்த பலன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதை இதுவரை மாற்றியிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே இதை கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்யும் என்று நம்புகிறேன். ஏரிகள் சம்பந்தமாக நமது சர்க்கார் அநேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல இடங்களிலும் அதாவது பல காட்டாரம்ப

3rd July 1957] [Sri R. Swaminatha Merkondar]

பிரதேசங்களிலும் இருக்கக்கூடிய ஏரிகளின் விஸ்தீர்ணம் மிக குறைவாகவும் இருக்கிறது. பாசன நஞ்சை நில விஸ்தீர்ணம் அதிகமாகவும் இருக்கிறது. ஏரிகளின் தொடர்வாயில் சர்க்கார் பொரம்போக்கு இருக்கிறபடியால், இவைகளை ஏரியுடன் சேர்த்து அவற்றின் விஸ்தீரணத்தை அதிகப்படுத்தி, நீர்க்கொள்ளளவையும் கூடுதலாக செய்ய வகையிருக்கிறது. தற்காலத்தில் பலன் கிடைக்கிற சமயத்தில் அங்குள்ள நிலங்களுக்கு தண்ணீர் தட்டு ஏற்படுகிறது. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக மின்சார உற்பத்தி இன்று நாட்டில் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதற்காக அநேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டுவருகிறது. இன்றுள்ள ஏற்பாட்டின்படி குதிரை வேக கணக்கில் விவசாயிகள் விவசாயத்திற்காக உபயோகிக்கும் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு 65 ரூபாய் வீதத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மினிமம் 65 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. குறைந்தது விவசாயத்திற்கு 5 குதிரை வேகம் மின்சாரம் செலவுசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அதிகமான ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே குதிரை வேகம் என்றிருக்கிற கணக்கை மாற்றி யூனிட் ரேட்டில் விவசாயத்திற்கு பணம் கொடுப்பதற்காக வேண்டிய விதிகளை திருத்தினால் விவசாயிகளுக்கு அது நல்லதாக இருக்கும் விவசாயமும் விருத்தியடையும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அனேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் செலவு செய்யப்பட்ட முறையில் சில குறைகள் இருந்ததை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது சில பிற்போக்கான கிராமங்களில் கிராம அதிகாரிகளால் சரியான விதத்தில் பிரச்சாரம் செய்யப்படாததினால் அந்த கிராமத்திலுள்ள ஏழை உழவர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் உழவு மாடு வாங்குவதற்கு பயன் படவில்லை. அதற்கென்று கொடுக்கப்பட்ட தொகை அந்த ஏழைகளிடம் சரியான சமயத்தில் உண்மையான ஏழையிடம் போய் சேரவில்லை. இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் சொன்னேன். நிதி கிடைக்க கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். இனிமேலாவது அவ்விதம் நடக்காமல் சரியான சமயத்தில் இந்த பணம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அனேக லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் ரோடு போடுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்போக்கு பகுதியிலுள்ள ரோடுகள் இப்போதும் பிற்போக்காகவே இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் செங்கிப்பட்டி, வல்லம் போன்ற பகுதிகளில் நல்ல ரோடு வசதியோ, குடிதண்ணீர் வசதியோ, பிரசவ ஆஸ்பத்திரியோ கிடையாது. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே சர்வே செய்யப்பட்ட ரோடு இன்றுவரைக்கும் வெட்டப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த காலதாமதத்தின் காரணம் அங்குள்ள ஜில்லா போர்டு தலைவர்களின் பாரபட்சமான போக்குதான் என்று தெரிகிறது. சர்க்கார் இதையும் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தப்படியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் லட்சக் கணக்கான பனைமரங்கள் இருந்தும் நல்ல பலனை அடைய முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கு கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி மூலமாக தொழிலாளர்கள் பலர் நன்மை பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் பதனீர் காய்ச்சுவதாக சொல்லிக் கொண்டு, கள் உற்பத்தி செய்து விடுகிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும். ஆதலால் மரச் சொந்தக்காரர்களையும் சொசைட்டியில் சேர்த்து தொழிலை நடத்தினால் மரச் சொந்தக்காரர்கள் தவறி நடக்காது பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு பலனையும் மரச் சொந்தக்காரர்கள் அடைவார்கள்; தொழிலும் விருத்தியடையும். இந்த நிலைமை மாறினால் தான் குடிசை கைத்தொழில் நல்ல முறையில் வளர முடியும். அடுத்தப்படியாக நமது சர்க்கார் உணவு உற்பத்திக்காக அநேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் உணவு உற்பத்திக்கு வேண்டிய அவசியமான உரங்கள் காலாகாலத்தில் கிடைக்கவேண்டிய வழிகளை செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக்குவதற்கு வழி செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[3rd July 1957

(The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

10-30 a.m. * **Sri S. B. ADITYAN** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவு இந்த ஆண்டு, நல்ல காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு அழகான புத்தகமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது, கையால் செய்யப்படும் காகிதத்திலே அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கும்போது நான் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த காகிதம் யாரால் செய்யப்பட்டது என்பது பற்றி சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் நடக்கிற கைத்தொழிற்சாலையிலேயே இந்த காகிதம் உற்பத்தியாகி இருக்குமானால் அந்தக் கைத்தொழில் உண்மையாகவே திறம்பட நடக்கிறது என்பதற்கு இதை விட வேறு அத்தாட்சி தேவையில்லை. அதற்கு மேலும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய சொற்பொழிவை தமிழிலேயே நிகழ்த்தி இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. மிகவும் சிக்கலான கணக்குகளை, வரவு செலவு இனங்களை மிகவும் இலகுவான தமிழிலேயே விளக்கி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மிகவும் முக்கியமான வேலை வரவு செலவு கணக்கைத் தயாரிப்பதாகும். அந்த வேலையையே தமிழிலேயே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய முடியுமானால் ஏன் மற்ற ஆட்சி விவகாரங்களை எல்லாம் தமிழிலேயே உடனடியாக நடத்த முடியாது என்று கேட்கிறேன். நிதி அமைச்சரவர்கள் வரவு செலவு கணக்குகளை தமிழிலேயே எல்லோருக்கும் விளங்கும்படியாக இந்த உரையை ஆற்றியிருக்கும்போது அவர்களின் கீழ் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளும் இலாக்காக்களும், ஏன் இதேமாதிரி செயல் படக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். ஆனால், இந்த உரையை வாசித்துப் பார்க்கும்போது சிற்சில இடங்களிலே தமிழிலே சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது, அதாவது அரசாங்க தமிழில். தமிழில் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய வார்த்தைகள் மிகவும் லகுவாகவும் எல்லோருக்கும் புரியக்கூடியதுமாய் இருக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தெளிவான கொள்கையை கையாள வேண்டும். உதாரணமாக 100 லட்சம் என்று சில இடத்திலும் கோடி என்று சில இடத்திலும் மாறி மாறி உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 22-வது பக்கத்தில் ஒரே வாக்கியத்திலேயே, "அரசாங்க வர்த்தகத் திட்டங்களுக்காக 1 கோடியே 31 லட்ச ரூபாயும், மற்ற இடங்களில் 116 லட்ச ரூபாயும் செலவாகும்" என்று இருக்கிறது. இந்த சொற்பொழிவு முழுவதையும் பார்க்கும்போது ஒரு இடத்தில் கோடி என்றும் இன்னொரு இடத்தில் நூறு லட்சம் என்றும் மாறி மாறி வந்திருக்கிறது. ஒன்று நூறு லட்சம் என்று சொல்ல வேண்டும். இல்லையேல் கோடி என்று சொல்ல வேண்டும். கோடி என்று அதைச் சொல்லியிருக்கலாம். அடுத்த முறை வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும்போது இந்த மாதிரியான குழப்பங்கள் இல்லாமல் கோடி என்று ஒரே முகமாக எழுதும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நாம் பாராட்ட வேண்டிய விஷயங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. பால் பண்ணைக்காக சென்னையில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை மாணவர்களுக்கு பகல் உணவு கொடுப்பதற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக 1 கோடி 94 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் சிறந்த காரியங்கள் என்று நிச்சயம் சொல்லியாக வேண்டும். இது தவிர, புத்தகங்களுக்கு விற்பனை வரி பூராவும் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நான் வரவேற்கிறேன். மந்திரியவர்கள் புத்தகத்தின் அத்தியாவசியத்தை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. கல்வி மந்திரியவர்கள் நிதி மந்திரியாகவும் இருப்பதினால் நமக்கு கைமேல் பலன் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களே உணவு

3rd July 1957] [Sri S. B. Adityan]

மந்திரியாகவும் இருந்திருந்தால் இந்த உணவு தான்யங்களுக்கு ஒரு நயாபைசா வீதம் வரி போட்டிருக்கிறார்களே அதைக் கூட ஒரு வேளை ரத்து செய்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இதைத் தவிர, இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு பற்றுக்குறைத் திட்டமென்பதை எல்லோரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த பற்றுக்குறையைத் தீர்ப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஏதோ மான்யங்களை எதிர்ப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக தெரிகிறது. 24-வது பக்கத்திலே மந்திரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், "நாம் பெரும்பாலும் எஞ்சியுள்ள தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தையே நம்ப வேண்டியிருக்கிறது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு பல இடங்களிலும் அதேபோல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் மிகவும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தை இவ்வளவுதூரம் நம்பிக்கொண்டிருப்பதில் ஏமாற்றம் அடையக் கூடிய சூழ்நிலையே ஏற்படும் என்பதைச்சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் புது வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சிமெண்ட்டின் மேல் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். தீப்பெட்டி மேல் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகளின் மூலம் 90 கோடி ரூபாய் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் நாம் நமது மாகாணத்திற்கு அதிகப்படியான பங்கீடு தொகை கிடைக்கும் என்று எண்ணினால் அது இலவு காத்த கிளியின் கதை போல்தான் ஆகும். காரணம் என்னவென்றால், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு புதிதாக கிடைக்கும் வருமானத்திற்கு அவர்கள் ஏற்கனவே செலவிற்கு வழி செய்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் ராணுவத்திற்காக செலவு 202 கோடியாக இருந்ததை 252 கோடியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 50 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதே போல் "சிவில் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்காக" 133 கோடியாக இருந்ததை 191 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆக, இதற்காக கூடுதல் 108 கோடி செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகம் கிடைக்கும் என்று எதிர்ப்பார்த்தால் நாம் ஏமாற்றமே அடைவோம்.

மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டில் மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு திட்டமிட்டபொழுது மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு 38 கோடி ரூபாய் கொடுப்பதாக திட்டம் இடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் 25 கோடி ரூபாய்தான் ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு கொடுக்க மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டமிருக்கிறது. ஆக நாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கூடுதல் கிடைக்குமென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் நாம் ஏமாற்றமே அடைவோம்.

ஆகவே, நாம் இந்த பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுதவற்காக அதிகப்படியான சிக்கனத்தைத்தான் கையாண்டு ஆக வேண்டும். வரியையும் ஓரளவிற்கு போட்டிருக்க முடியும். இப்பொழுது உணவு தான்யங்களுக்கு உள்ள விகிதத்தைக் குறைத்து ஒரு சதவிகிதமாகவும் மற்றையப் பொருள்களுக்கு இரண்டு சதவிகிதமாகவும் ஆக்கியுள்ளார்கள் விற்பனை வரியை. நான் சொல்வது என்னவென்றால், எல்லா பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியை அதிகரித்து இருப்பதை விட மோட்டார் கார், ரேடியோ, போட்டோ சாமான்கள் போன்ற ஆடம்பர பொருள்களுக்கு மட்டும் ஒன்றிற்கு இரண்டாக விற்பனை வரியை அதிகரித்திருந்தால் அதில் அதிகக் குற்றம் இருந்திருக்காது. ஆனால் உப்பு, மிளகு, புளி போன்ற இனங்களின் மீது, ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய விதத்தில் இவ்வினங்களின் மீது விற்பனை வரியை அதிகரித்து விட்டு இதனால் பொது மக்கள், ஏழைமக்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சொன்னால் அதை நம்ப முடியாது. ஆனால் உல்லாசப் பொருள்கள் மீது விற்பனை வரியை அதிகரித்திருந்தால் அதைப்பற்றி நாம் குற்றம் சொல்லியிருக்கமாட்டோம்.

[Sri S. B. Adityan] [3rd July 1957

இது ஒரு புறமிருக்க, சிக்கனத்தைக் கையாள வேண்டியதின் அவசியத்தை அரசாங்கம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. ஏனென்றால், அரசாங்க நிர்வாக செலவில் சிக்கனம் செய்வதற்காக ஒரு அதிகாரியை சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரியை நியமித்து விட்டு அவர் ஏதோ சிக்கனம் செய்ய வழி சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவருக்கு கொடுத்திருக்க கூடிய வேலை யென்னவென்றால், அதிகப்படியான அதிகாரிகள் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்கிறார்களா, அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை குறைக்க முடியுமா என்று பார்ப்பதாகும். அந்த வேலையை ஒரு அதிகாரியே செய்ய வேண்டும் என்றால் அவர் செய்வாரா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, மற்ற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர் நல்ல பலன் கொடுக்கக்கூடிய யோசனையைச் சொல்வாரா ? ஆகையால் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் செய்வதற்காக, அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்காக, அவர்களது சம்பளத்தில் குறைவு ஏற்படுத்த முடியுமா என்று எல்லாம் பார்ப்பதற்காக உத்தியோக பற்று இல்லாத ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருந்தால் அதிக பலன் கிடைத்திருக்கும் என்று நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உத்தியோகப்பற்று இல்லாதவர்களை அரசாங்கம் நியமிப்பதற்கு தயங்கவே வேண்டியதில்லை. மத்திய அரசாங்கம் சமீபத்தில் நியமித்த சில கமிட்டிகளை பார்த்தோமானால், அவைகளில் உத்தியோகப் பற்று அற்றவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பது நமது கவனத்தில் இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக ரயில்வே நிர்வாகத்தில் லஞ்சம் இருக்கிறதா என்பதை கவனிப்பதற்காக கிருபாளனி அவர்களின் தலைமையில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வை தடுக்க ஆலோசனை கூறுவதற்காக அசோக் மேதா தலைமையின் கீழ் ஒரு கமிட்டியையும் மத்திய சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி கமிட்டிகளில் அதிகாரப் பற்று அற்றவர்களை நியமிப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் எல்லோரையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அரசாங்கம் சிக்கனத்திற்கு வழி கூறும்படிச் சொன்னால் மிகவும் திறம்பட கூறுவார்கள். மேலும், பொதுமக்களுக்கு அதனால் ஒரு நம்பிக்கை உண்டாகும். நீதி நடந்தால் மட்டும் போதாது. நீதி நடக்கிறது என்று மற்றவர்கள் நம்பக்கூடிய அளவுக்கு நீதி நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு இந்தப் பழமொழி நன்றாகத் தெரியும். சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி, சிக்கனத்திற்கு வழிமுறைகளை வகுத்தால், பொதுமக்கள் அரசாங்கத்திலே சிக்கனத்திற்காக புது பாதை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்பக்கூடும்.

மேலும் இப்பொழுது நியமித்திருக்கக்கூடிய அதிகாரிக்கு கொடுத்திருக்கும் பணி, அதிகார வரம்பு, மிகவும் குறைவானது. எப்படி என்றால் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறதா அதை குறைக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்யும் ஒரே வேலையை மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மட்டும் போதாதது. சிக்கனத்தை பலவிதமாகச் செய்ய முடியும். அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை குறைப்பதின் மூலமாகச்செய்ய முடியும். செலவு இனங்களை சிக்கனம் செய்வதன் மூலமாகச் செய்ய முடியும். பெரிய அதிகாரிகளின் சம்பளத்தைக் குறைப்பதன் மூலமாகச் செய்ய முடியும். இப்படி பல விதத்தில் சிக்கனம் செய்ய முடியும். அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை குறைப்பதற்கு மட்டும் என்று இப்போது ஒருவர் கொண்ட கமிட்டியை நியமிப்பதற்கு பதிலாக, இன்னும் அந்த கமிட்டிக்கு அதிகமான பேர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்வதோடு, அவர்களுக்கு அதிகமான வேலையும் அதிகார வரம்பும் **(wider terms of reference)** கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் ஆலோசனை சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member's time is up.

3rd July 1957]

SRI S. B. ADITYAN: ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நமது சென்னை ராஜ்யத்துடன் மலபாரும் ஆந்திராவும் சேர்ந்து இருந்த பொழுது நமக்கு இரண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. கேரளா சோப்பு தொழிற்சாலையும் ஆந்திரா பேபர் மில்லும் இருந்தன. மலபார் பிரிந்துபோன பொழுது நாம் சோப்பு தொழிற்சாலையை இழந்தோம். ஆந்திரா பிரிந்துபோன பொழுது பேபர் தொழிற்சாலையை இழந்தோம். புதிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்க்கு சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். நமது சர்க்கார் சோஷலிஸ சர்க்கார், என்றால் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் நடுநிலைமை வகிப்பதாக சொன்னால் மட்டும் போதாது. பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முன் வர வேண்டும். கரும்புச் சக்கையிலிருந்து பேபர் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம். ஆந்திராவில் இது போன்று ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கரும்பு ஆலை வைத்து நடத்துபவர்களிடம் கூடவே பேபர் தொழிற்சாலையும் நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் தெரிவிக்கலாம். அல்லது பேபர் தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே மேற்கொள்ளலாம்.

அதோடுகூட, நமது நாட்டிலே உப்பு ஏராளமாக உற்பத்தியாகிறது. சூரிய வெப்பத்தின் உதவியால் பணமில்லாமல் குறைந்த செலவில் தமிழ் நாட்டில் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு காஸ்டிக் சோடா, வாஷிங் சோடா, பைகார்பனேட் முதலிய தொழிற்சாலைகளை ஆரப்பிப்பதின் மூலம் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும். 1,000 பேர்களுக்கு நேரடியாகவும், 10,000 பேர்களுக்கு உப்புத் தொழிலின் மூலமும் வேலை கொடுக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே முன் நின்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

***SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN**: கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-40 a.m.
அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மாகாண உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி அதில் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாதான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக செய்யக் கூடிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி நிலைமையை பொறுத்துத்தான் சென்ற 1948, 1949 ஆண்டுகளில் எங்கு பார்த்தாலும் உணவு பற்றாக் குறை ஏற்பட்டு பல பட்டினிச் சாவுகளை சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டதின் காரணமாகத் தான் உணவு உற்பத்தி நிலைமையில் கணிசமாக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. உணவு பற்றாக் குறை ஓரளவுக்கு நீங்கி இருக்கிறது. நிலத்தில் உழுபவனுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற உணர்ச்சியின் காரணமாக உற்சாகம் ஏற்பட்டு அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி செய்ய வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது வந்திருக்கும் நியாய வார சட்டம் கூட பல பகுதிகளில் பயனளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. சென்ற கால சட்டத்திற்க்கும் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்திற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இந்த சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை சர்க்கார் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சாகுபடி செய்யும் நிலத்திற்கு எவ்வளவு 'ரெண்டு' கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் அதிகாரிகள் நிர்ணயிப்பார்களே தவிர, நிலத்தை யார் உழுவது என்பதை விசாரிப்பதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லை என்று சொல்லி மனுக்கள் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இந்த குழப்பத்தை நிவர்த்திக்கும் வகையில் ஒரு புதிய விதியையாவது இந்த சட்டத்தில் புகுத்தி சட்டத்தை திருத்துவதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி விஷயமாக இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் கடன் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதன்

காரணமாக ரசாயன உரம் முதலியன வாங்குவதற்கு கொடுக்கப்படும் கடன்கள் எல்லாவற்றையும் நிலச்சுவான்தார்களே வாங்கிக் கொண்டு விடுவதால், சாகுபடியாளர்களுக்கு சரிவர கடன்கள் கிடைப்பதில்லை. அங்கு இருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் அநேக பண்ணைகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதின் காரணமாக சாகுபடியாளர்களுக்கு ஒருவித வசதியும் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. அங்கு இருக்கும் வக்கீல்கள் நிலச்சுவான்தார்களாக இருப்பதால் அவர்கள் வாதங்கள் சாகுபடியாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதில்லை. 1950-ல் இருந்த பண்ணைகளை விட இப்பொழுது ஏராளமான பண்ணைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சாகுபடியாளர்களுக்கு இருந்த உரிமைகளெல்லாம் பரிக்கப்பட்டு அவர்கள் கூலி ஆட்களாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதை கவனித்து சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகள் எங்கு பார்த்தாலும் பிரிக்கப்படுகின்றன. விவசாயிகளின் வீடுகள் இன்று எத்தனையோ பிரிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாகுபடியாளரின் உரிமையை வற்புறுத்தும்பொழுது அவர்களை வீட்டை விட்டு அப்புறப்படுத்தும் நிலைமை உண்டாகி இருக்கிறது. பூந்தோட்டம், சாத்தனூர் முதலிய இடங்களில் வீடுகளுக்கு முன்னால் வேலி அடைத்து அவர்களை வீடுகளை விட்டு வெளி வராமல் தடுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸார் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. முருக்கங்குடி கிராமத்தில் மதுரையிலிருந்து அடி ஆட்கள். கொண்டு வரப்பட்டு சாகுபடியாளர்களின் மாடு கன்றுகள் வெட்டப்பட்டு சிலர் 3 நாட்கள் ரிமாண்டிலிருந்து ஜாமீனில் வெளி வந்திருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக தந்தியும் வந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்கு காரணம் என்ன? ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய தேவஸ்தானங்கள், மடாதிபதிகள் இவர்கள் கையில் தான் ஆயிரக்கணக்கான ஏகர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்காக இந்த நிலங்கள் உபயோகப்படுத்தப் படுகிறதே தவிர தருமத்திற்காக உபயோகப்படுவதில்லை. அவர்கள் தருமத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை போன்ற ஆசைகளை ஒழித்து எதிலும் இச்சையில்லாமல் காஷாயம் தரித்து கலியாணம் செய்து கொள்ளாமல் பிரும்மசாரியாகவே நிர்வாகம் நடத்த வேண்டுமென்று அக்காலத்தில் மடங்களும், மடாதிபதிகளும், தேவஸ்தானங்களும் ஏற்பட்டன. ஆனால் அந்த மடங்கள், மடங்களின் ஏஜெண்டுகள், இடைக் குத்தகைக்காரர்கள் இவர்கள் செய்யும் அக்ரமம் கொஞ்சம் நஞ்சமல்ல. இதனால் சாகுபடியாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த தேவஸ்தானங்கள், மடங்கள் இவைகளின் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய வருவாயை எடுத்து காலேஜ்கள், ஹை ஸ்கூல்கள் முதலியவைகள் ஏற்படுத்தும் நல்ல காரியங்களுக்கு பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். இதே நிலை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால், அக்கிரமம் மேலும் மேலும் சகிக்க முடியாத நிலைமைக்கு அதிகரிக்கும். ஆகையால் இதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10-51 a.m. அடுத்தபடியாக இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது. இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க பி. டபிள்யு. டி. அதாவது மராமத்து இலாகா படுகைகள் கொள்ளிடம் திருச்சியில் இருந்து ஆனிக் காரச் சத்திரம் வரை இருக்கும் கொள்ளிடக்கரைப் பகுதிகளிலும் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்ரா தரிசுகள் இருக்கிறது. அதைக் கூட நிதி அமைச்சர் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கட்கும் நான் காண்பித்தேன். அந்த நிலங்களை 20 வருஷ குத்தகைக்கு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு விட்டால் அதிக உணவு உற்பத்திக்கு வழி ஏற்படும். அதோடு கூட இப்போது இருக்கிற இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தையும் போக்க முடியும். ஆகவே இதை நமது அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அந்தக் கூலி ஆட்கள் கூலிகள் பிரச்சனை. அவர்கள் எங்கும் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூலி உயர்வும் கிடையாது. போதுமான வருவாயும் கிடையாது. கூலி எவ்வளவு.

என்று நிர்ணயம் செய்து, இவ்வளவுதான் வேலை நேரம் என்று நிர்ணயித்து இந்த மாதிரி அந்த கூலிகளுக்கு பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும். அதற்குள்ள மசோதா விரைவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத்திட்டங்கள், கிராம நலத் திட்டங்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கும் இடங்களில் தான் நடக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டு இல்லாத இடங்களில் இந்த தேசீய விஸ்தரிப்பு திட்டம் வேலை செய்ய வில்லை காரணம் இத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தினால் யார் பராமரிப்பது என்று புரியவில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டு இல்லாத கிராமங்களுக்கு பஞ்சாயத்து போர்டுகளை உடனடியாக ஏற்படுத்தி சமுதாய நலத்திட்டங்கள் நடப்பதற்க்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மது விலக்குத் திட்டம் பற்றி பல நணபர்கள் பேசினார்கள். மது விலக்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் போலீசார் அக்கரையுள்ளவர்களாயில்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லா போலீஸும் அப்படி இல்லை. சில இடங்களில் நல்ல போலீஸும் இருக்கிறது. மது விலக்குத் திட்டம் சம்பந்தமான போலீஸ் நிர்வாகம் பொது ஜனங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதற்காக நிர்வாக அதிகாரிகள், ஜில்லா போர்டு மெம்பர்கள், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்ட்கள், டெவலப்மெண்ட் தலைவர் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் பல அரசியல் கட்சி தலைவர்களையும் சேர்த்து, அமைத்து கிராமங்களில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன தவறுகள் இருக்கின்றன, அவைகளையெல்லாம் எப்படி திருத்துவது என்பதை ஆலோசிக்க அந்தக் கமிட்டியை ஒவ்வொரு மாதத்திலும் கூட்டி ஆங்காங்கு நடந்த சம்பவங்களை பொது மக்களும் அதிகாரிகளும் ஒருவருக்கொருவர் தெரிந்து கொள்ளவும் அதில் இருந்து அதிகாரிகள் திருத்திக்கொள்ளவும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கக் கூடிய முறை இப்போது இருக்கிற நிலையில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மட்டும் கிடைக்க கூடியதாக இருக்கிறது. விவாசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்க முடியாத நிலை காரணமாக, வசதி இல்லாத ஒரு விவசாயி 10 அல்லது 5 கண்டு முதல் செய்து கொண்டிருந்தது போக இப்போது 3 அல்லது 2 கண்டு முதல் செய்கிறான். கடன் கொடுப்பதற்குள்ள இன்றைய நிலையை மாற்றி கிராமக் கூட்டுறவு பாங்குகள் ஏற்படுத்தி சொந்த நிலமில்லாத எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுத்து அவர்களை கை தூக்கி இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற உணவுப் பஞ்சத்தை போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI N. EKAMBARAJ MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, நிதி 10-55
அமைச்சர் அவர்கள் போட்டிருக்கிற பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கிறேன். அவர் a.m.
அமைச்சர் அவர்கள் போட்டிருக்கிற பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கிறேன். அவர் சரியான முறையில் அதை நன்றாக ஒழுங்காக போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, விவசாயத்தைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். நெல் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறோம். விவசாயம் செய்தவர்களுக்குத்தான் அதிலுள்ள கஷ்டம் தெரியும். இப்போது நெல் விலை அதிகமாக ஏறவில்லை. நெல் விலை கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு கட்டுப்பாடு விதித்தால் உடனடியாக அதன் விலை ஏறிவிடும். இதை நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடு விதித்தால் வெளியே நெல் கிடைக்காது. அது பிளாக் மார்க்கட்டிலே போய் விடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, ரேஷன் இருந்த காலத்திலே நெல் விலை கட்டுப்பாட்டில் தான் இருந்தது. அப்போது நெல்லை அதிக விலையிலேயே விற்று வந்தார்கள். கட்டுப்பாடு இருந்தால் தான்விலை அதிகமாக ஏறும். நெல் விலைக் கட்டுப்பாடு மட்டும் இருந்தால் போதாது. அதற்கு, விவசாயத்திற்க்கு வேண்டிய கருவிகள், சல்பேட் போன்றவைகளுக்கும் கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும். எவ்வளவோ கோவா

பரேடிவ் சொஸைடிகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் சரியான முறையில் கொடுப்பதில்லை. இதையெல்லாம் சர்க்கார் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். இப்போது நல்ல உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்ய சல்பேட் கிடைப்பது கிடையாது. ஆகையால் அரசாங்கம் கவனித்து விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

விவசாயத்திற்காக கிணறு வெட்ட 'லோன்' கொடுத்தார்கள். கிணறு ஒன்றுக்கு ருபாய் 500 கொடுத்தார்கள். அந்தக் கிணறு அவர்கள் போட்ட தவணைப் பிரகாரம் வெட்ட வில்லை. இப்போது வெட்டி முடிந்து விட்டது. ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே வெட்டி முடிந்தது. இந்த பணம் ஸெண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் சர்க்கார் ஸெண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட்டுக்கு சிபார்சு செய்து முழுகிவிட்ட துறவுகள் விஷயத்தில் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நம் கவர்ன்மெண்டில் எரு வாரகங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நான்கு தவணையில் ஐந்துதவணை வசூல் செய்யவில்லை. இப்போது ஒரேயடியாக வசூல் செய்கிறார்கள். அப்படி செய்யாமல், கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வசூல் செய்ய வேண்டும். இப்போது அதிகாரிகள் ஒரேயடியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லா, செங்கல்பட்டு ஒரு ஏழை ஜில்லா. அங்கு இருப்பவர்களில் நூற்றுக்கு ஒருவர்தான் பணக்காரராயிருப்பார்கள். பாக்கிப் பேரெல்லாம் ஏழைகள். ஒரு போகம் பயிரிடப்படும்படியான நிலம் தான் செங்கல்பட்டில் இருக்கிறது. ஜீவ நதி ஒன்றும் அங்கேகிடையாது. நாங்கள் மேட்டுப் பூமியில் இருக்கிறோம். டிஸம்பர், ஜனவரி மாதத்திலே தான் அறுவடை. இந்த சமயத்திலே அதையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ஏழைகள் ரொம்ப தொந்தரவுப்படுகிறார்கள். மகசூல் காலத்தில் வசூல் செய்து துரிதமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து உத்திரவிட வேண்டும். அங்குள்ள அதிகாரிகள் பணம் கொடுக்காவிட்டால் சாமான்களை எடுத்துப் போவோம் என்று அதிகாரம் பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே, இதை மகசூல் காலத்தில் வசூலிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பூச்சி மருந்தை நமது கவர்ன்மெண்டார் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது, இரண்டு ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அம் மருந்தை இலவசமாக கொடுத்தால் ரொம்ப நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். இம் மருந்து விவசாயிகள் பயிர் செய்யும் காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. மேலும் இது எப்பொழுதும் ஸ்டாக்கில் ரிஸர்வாக இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொண்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

மின்சார சக்தி வழங்கும்போது ஒரு குதிரை வேகமுள்ள மோட்டார் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கு ரூ. 50 கட்ட வேண்டும் என்று 'அக்ரிமெண்ட்' எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி வாங்கிக் கொண்டாலும் உடனடியாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யப் படாமல் நான்கு மாதம் ஐந்து மாதம் கடந்து விடுகிறது. பயிரிடுவதற்கு தேவையான முக்கிய காலங்களில் மின்சார சப்ளையை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். ஆனால் அப்போதே ரூபாய் கட்டி விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதை உடனடியாக கவனித்து மின்சார வசதி காலா காலத்தில் செய்து கொடுத்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும். இன்னும் சில இடங்களில் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் உடனடியாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

தேசீய விஸ்தரிப்பு திட்டம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது. அதிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பிண்ணாக்குக்காக கடன், ஸல்பேட் உரத்திற்கு கடன் வேண்டும் என்று மனுப் போடுகிறார்கள். நான்கு, ஐந்து ஏக்கர் நிலச் சொந்தக்காரரும் மனு போடுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படிப்பட்ட கடன் வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு போடுகிறார்கள். ஆனால் காலத்தில் அக் கடன்கள் கிடைப்பதில்லை. அறுவடை சமயத்தில் கடன் கிடைப்பதால் நெல்லை அறுவடை செய்து விற்கும் போது பிண்ணாக்கையும் அதே

சமயத்தில் விற்று விட்டு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கடன் காலா காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதைக் கொண்டு பிண்ணாக்கு முதலியவைகள் வாங்கி பயிருக்கு உபயோகப் படுத்தியிருப்பார்கள். ஆனால் கடன் காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏன் இந்த நிலைமை இருக்க வேண்டும். பல, பல டிபார்ட்மெண்டுக்கு போக வேண்டி இருப்பதால் காலா காலத்தில் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே இவ்வேலை ஒரே டிபார்ட்மென்டாரின் மேற் பார்வையில் இருந்து எந்தக் காலத்தில் கடன் வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் கடன் கிடைக்கச் செய்தால் விவசாயம் முன்னேறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாடு வாங்குவதற்கோ, வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கோ கடன் தேவையென்றாலும் பல, பல டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போய் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் அதை உடனடியாக ஒரே டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் நிர்வகிக்க கவர்ன்மெண்டார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ரோடு போடுவது, பள்ளிக்கூடங்கள் அமைப்பது போன்றவைகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் தேவையான ரூபாய் கிடைப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்டால், "நாங்கள் கொடுப்பதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை; ஏ. ஈ. வந்தால்தான் முடியும்; அவர் இன்னும் வரவில்லை" என்று சொல்லப்படுகிறது. தேசீய வளர்ச்சித் திட்டத்தை சரிவர பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. பல டிபார்ட்மெண்டார்கள் வந்து காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், சரிவர வேலை முடிவு பெறுமலிருக்கிறது. இப்பொழுது போட்டிருக்கிற ரோடுக்கும், கட்டியிருக்கிற பள்ளிக்கூடத்திற்கும் இன்னும் காலணா கூட கிடைக்க வில்லை. அதை உடனடியாக விசாரித்து, உடனே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. D. RAMASWAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே

. . . . .

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of information Sir,, 11-03 a.m.
11 மணிக்குத் தேர்தல் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது மணி 11க்கு மேல் ஆகிறது. தேர்தல் விஷயம் என்னவென்று தெரியவில்லை.

DEPUTY SPEAKER : தேர்தல் இங்கு கிடையாது. அது அங்கத்தினர்கள் அறையில் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அங்கு போய் ஒவ்வொருவராக வோட்டு அளித்து விட்டு வந்துகொண்டே இருக்கலாம். சபை நடந்து கொண்டே இருக்கும்.

SRI M. D. RAMASWAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மெம்பர்கள் சிரத்தையோடு பேசினார்கள். பொதுவாக, இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி திருப்திகரமான நல்ல அபிப்பிராயம் இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி சொல்ல இடம் இல்லாவிட்டாலும், குறைகள் சொல்ல பல இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லா பிரதிநிதி என்ற முறையில் ஒரு சிலவற்றை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்த ஜில்லா இதுவரையில் ஒரு ஜில்லாவாக நல்ல முறையில் திகழ்ந்தது கிடையாது. ஏனென்றால், அந்த ஜில்லாவின் தலைநகர் இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் இல்லை. இராமனாதபுரம் ஜில்லாவின் தலைநகர் மதுரையில் இருக்கிறது. இந்த ஜில்லாவினுடைய கலெக்டர் முதலிய ஜில்லா தலைமை அதிகாரிகள் மதுரையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இராமனாதபுரம் ஜில்லாவினுடைய உண்மைக் குடிகள், பெரும்பாலான மக்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய குறைகளையோ, அல்லது அவர்களுக்கு என்ன காரியங்கள் நடக்கவேண்டுமென்பதையோ நேரடியாக தகுந்த முறையில் தலைமை அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் தலைநகர் அந்த ஜில்லாவுக்குள் இல்லை. அந்த

ஜில்லாவில் நிரந்தரமாகக் குடியிருக்கும் மக்களுக்குத் தேவையான வசதி செய்ய இதுவரை எந்த முறையிலும் முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. இதற்காக தலைநகரை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நாங்கள் அதற்காகச் செய்த முயற்சிகள் யாவும் பலனில்லாமல் போய் விட்டன. தலைநகர் அந்த ஜில்லாவிலேயே இல்லாத காரணத்தால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்களுக்குப் பெரும் குறையும் கஷ்டங்களும் இருந்து வருகின்றன என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இராமநாதபுரம் ஜில்லாத் தலைநகர் அந்த ஜில்லாவுக்குள் பொருத்தமான நகரத்தில் மாற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சில பெரிய ஜமீன்தார்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதற்காக அக்காலத்தில், வெள்ளை அதிகாரி ஒருவர் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் மட்டுமே இருந்திருக்கிறதே தவிர, அந்த ஜில்லாவிலுள்ள குடிகளுடைய குறைகளைக் கவனிக்க கூடிய முறையில் தலைநகர் அமைக்கப்படாமலிருந்தது. ஆனால், இன்னும் தலைநகர் விஷயம் அப்படியே இருக்கிறது. அதனால், மக்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் தெரிந்துகொள்வதற்கோ அல்லது மக்கள் அதிகாரிகளிடம் நேரில் தெரிவித்துக்கொள்வதற்கோ இயலாமலிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயம் உடனடியாக கவனிக்கப்படவேண்டும்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா பொதுவாக இந்த மாகாணத்திலேயே பிற்பட்ட ஜில்லா. அது மட்டுமல்ல. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இராமநாதபுரம், சிவகங்கை ஜமீன்தாரி பகுதிகள். மிகவும் பிற்பட்டவை என்பதற்காக நம் சர்க்கார் வந்த பிற்பாடு 1946ம் வருஷத்தில் ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு, அவரும் அங்குள்ள மக்களுடைய குறைகளைப்பற்றியும் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் குறித்து ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்து பத்து வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் அந்த ரிப்போர்டின் பேரிலே இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஜமீன் பிராந்தியமாக இருந்த காரணத்தால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் எவ்விதமான நல்ல காரியமும் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. ரோடு வசதிகள் இல்லை. பள்ளிக்கூடங்களோ, ஆஸ்பத்திரிகளோ இல்லை. அதைப்பற்றி கவலை கொண்டு எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக தெரியவில்லை. அதைக் குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஜனங்களுடைய வசதிக்காகச் செய்யப்பட்ட பல காரியங்களிலே அந்த ஜில்லாவிற்கு உரிய நியாயமான பங்கு கிடைக்கவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உண்மையிலேயே இந்த மாகாணத்திலே சமூகநலத் திட்டங்களும், தேசீய வளர்ச்சித் திட்டங்களும் எங்கு முதன் முதலில் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஜமீன் பகுதிகளில் தான் என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால், இதுவரை அங்கு இம்மாதிரியான திட்டங்கள் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏன் அந்தப்பகுதியிலே கொண்டுவரப்பட வில்லை என்றால், அந்தப் பகுதியிலே பெரும்பாலான மக்கள் காங்கிரஸ் சர்க்காரை ஆதரிக்கவில்லை. ஆகையால்தான் கொண்டு வரப்பட வில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். நடைமுறையும் அப்படித்தான் இருப்பதால், இந்த நிலை சர்க்காரில் நிலவுகிறது என்று ஜனங்கள் நம்புகிறார்கள். கடந்த ஆண்டு அதிர்ஷ்ட வசமாக வந்த புயல் காரணமாக அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு சமூகநலத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான சமூகநலத் திட்டங்கள் ஏற்பட வேண்டுமானால், இன்னும் அதுமாதிரி புயல்கள் ஏற்பட வேண்டுமோ என்று நினைக்க வேண்டிய நிலைமையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட புயல் அங்கு வந்திருக்காவிட்டால், இந்தத் திட்டம்கூட அந்த ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிராது என்று நான் சொல்லுகிறேன். இதைக் குறிப்பாக சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். அடுத்து வரப்போகும் சமூகநலத் திட்டங்களாவது அந்தப் பிராந்தியத்தில் முக்கியமாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பட்ஜெட்டிலிருந்து பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிடப்படுகின்றன. இருந்தாலும் எல்லாவிதமான மக்களுக்கும் திருப்தி தரக் கூடிய முறையில் மேற்படி ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்படவில்லை. கல்விச் சாலைகள் பல ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அக் கல்விச்சாலைகள் நியாயமான முறையில் எந்த, எந்தப் பிராந்தியங்களிலே ஏற்பட வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்து, தேவையை முன்னிட்டு, நியாயமான முறையில், நேர்மையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காருக்கு வேண்டியவர்கள், முக்கியமாக செல்வாக்கு உடையவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பிராந்தியங்களில் தான் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படுகின்றன. இருபது அல்லது 30 வீடுகள் கொண்ட சிறிய கிராமமாக இருந்தாலும் கூட, ஆளும் சர்க்காருக்கு வேண்டியவர்கள் அந்தக் கிராமத்தில் இருந்தால், தேவையில்லாத முறையில், அங்கு ஒரு பெரிய உயர் நிலைப்பள்ளி, ஆஸ்பத்திரி, டிரெயினிங் ஸ்கூல் ஏற்படுத்தி வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக பல ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே, அந்தக் கிராமம் மெயின் ரோடுக்குப் பக்கத்திலிருந்தாலும் கூட, பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவது இல்லை. இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களையும் அகற்றிவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி உதாரணங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் சொல்லலாம். இப்பொழுது இருக்கும் சர்க்காரில் செல்வாக்குள்ளவர்கள் கிராமங்களுக்குத்தான் எல்லாவித வசதிகளும் செய்யப்படுகின்றன. பத்தாயிரம், 20,000 ஜனத் தொகை கொண்ட பெரிய கிராமங்களில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி கூட ஏற்படுத்தவில்லை. இவ்வாறு அரசாங்கத்தால் செய்யப்படும் பல சலுகைகள் நியாயமாகச் போய்ச் சேர வேண்டிய இடங்களுக்குப் போய்ச் சேராமல், ஆளும் கட்சியில் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களின் பிராந்தியங்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது மாகாணத்தில் போலீஸ் படை இருக்கிறது. பல நல்ல காரியங்களை அது செய்தாலும் கூட, சர்க்கார் கட்சிக்கு அனுகூலம் இல்லாத பிராந்தியங்களில், ஆளும் கட்சிக்கு ஓட்டுப் போடுவதற்காக, "நீங்கள் பயப்படவேண்டாம், எங்கள் போலீஸ் படை பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இருக்கிறது" என்ற முறையில் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நீங்கள் கொன்றுவிடுவேன், குத்தி விடுவேன் என்று சொல்லுவது மட்டும் நியாயமா ?

SRI M. D. RAMASWAMI : பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு நமது நாட்டிலே கோர்ட்டுகள், போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் மூலம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். போலீஸ் படை துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நேரம் குறைவாக இருப்பதனால், ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பட்ஜெட்டில் விசேஷமான குறிப்புகள் ஒன்றும் இல்லை. செஸ் நிதியிலிருந்து கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தவிர, வேறு எந்த விதமான குறிப்பும் இல்லை. கோவாப்ரேட்டிவ் சொஸைட்டிகளைச் சேர்ந்த தறிகளுக்கு மட்டும்தான் இந்த நிதியிலிருந்து உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. நூற்றுக்கு 25 பேர் தான் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளில் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். மீதி 75 பேர் வெளியே கைத்தறித் தொழில் செய்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து துணிகளை ஜவுளி வியாபாரிகள் வாங்கி விற்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லை. ஏன் என்று கேட்டால் அவர்கள் தவறாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தவறுகள் எங்கும் தான் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்களில் கூட அம்மாதிரித் தவறுகள் ஏற்படலாம். தவறை நிவர்த்தி செய்வதுதான் முறை. நூற்றுக்கு 75 சத விகிதம் வெளியே இருக்கக்கூடிய எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் இந்த செஸ் நிதியிலிருந்து உதவி கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri M. D. Ramaswami] [3rd July 1957

கைத்தறி நெசவாளர் சொசைட்டிகளிலும்கூட நிர்வாக முறையிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸெண்ட்ரல் பாங்கியிலிருந்து பண உதவி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் 100-க்கு 4½ வட்டி கேட்கிறார்கள். அங்கே போய் பணத்தை வாங்குவதற்கு செலவு அதிகமாகிறது. அது சாமான்ய காரியம் அல்ல. 50 அல்லது 60 ரூபாய் செலவழித்துத்தான் பாங்கியிலிருந்து பணம் வாங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். பரிசீலனை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளின் உபத்திரவங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அவர்களுக்குச் சீக்கிரம் சலுகை ஏற்படும்படியான முறையிலே, கணக்குகளைச் சுருக்கமாக வைத்து அவர்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு உள்ளூரிலேயே கிளை பாங்குகள் ஏற்படுத்தியோ அல்லது சர்க்கார் அதிகாரிகள் மூலமாக கஜானாவில் பணம் வாங்குவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-15 a.m. **Sri C. R. RAMASWAMI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆறுவது தடவையாக இந்த சபையின் முன்னர் நமது மாகாண வரவுசெலவுக் கணக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட காலத்தில் அப்பொழுது பெரிய மாகாணமாக யிருந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆந்திரம், கேரளம், தமிழ் நாடு ஆகிய பகுதிகளும் இருந்தன. அப்பொழுது வருமானம் ரூபாய் 58 கோடியாக இருந்தது. இப்பொழுது நமது ராஜ்யம் சுருங்கியிருந்த போதிலும் ஏறக்குறைய அதே வருவாய் கிடைக்கிறது. இதைப் பார்க்கும் பொழுது, அவர் மிகவும் திறமையாக இந்த இலாகாவை கடந்த ஆறு வருடகாலமாக நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து நாம் பெருமைப் படவேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் வருவாய் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. செலவும் ஓரளவுக்குப் பெருகி கொண்டேதானிருக்கிறது. நல்ல முறையில் பணம் செலவு செய்யப்பட்டு, மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய வகையில் எல்லா இலாகாக்களும் வேலை செய்து வருகின்றன. நாட்டின் பொருளாதார நிலையை அலசிப் பார்ப்போமேயானால், நமக்கே இது தெளிவாக விளங்கும். நமது நாட்டில் உற்பத்தி சக்திகள் நன்றாகப் பெருகியிருக்கின்றன. மக்களுக்குப் வசதிகள் செய்வதற்காக பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகியிருந்த போதிலும், போதிய அளவு உணவுதான்யங்கள் இல்லாததால், விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது ஒரு விதத்தில் வியப்பு ஏற்படுகிறது. ஏன் இம்மாதிரியாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன, இதற்கு ஒரு விதமான கட்டுப்பாடும் இல்லையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இதைப் பரிசீலிக்க மத்திய அரசாங்கத்தார் ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக் கேரள ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் இங்கு விலைவாசிகள் ஏற்றமாய் இருக்கிறது என்பதை நமது அரசாங்கத்தார் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் விளையக் கூடிய தான்யங்கள் எல்லாம் கேரள ராஜ்யத்திற்குத்தான் போகிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கேரளத்தில் இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகள் தஞ்சை ஜில்லாவில் முகாம் போட்டுக் கொண்டு அங்கே விளையும் உணவுத் தான்யத்தை வாங்கிக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்கு முக்கிய காரணம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அநேக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி பெருகியிருந்த போதிலும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விலை ஏற்றமாக இருப்பதைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் மத்திய அரசாங்கம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து விலைவாசிகளைக் குறைத்தாலொழிய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நாம் பணி ஆற்றினோம் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டு படி அரிசி கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். இல்லாவிடில், என்னதான் சம்பளம் கொடுத்தாலும், மக்க

3rd July 1957] [Sri C. R. Ramaswami]

ளுக்கு திருப்தி ஏற்படாது. ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டு படி அரிசி கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை சீக்கிரம் வரவேண்டும். அதற்கு நமது சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாழ்க்கைச் செலவு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரிக்கிறது. நாம் பல திட்டங்கள் தீட்டிக் கொண்டுதான் வருகிறோம். உற்பத்தி சக்திகளைப் பெருக்கு வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சிறிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஓரளவுக்கு வசதி இருக்கக்கூடிய வர்கள் சிறிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் வேலையில்லாத் திண் டாட்டம் கொஞ்சம் குறையும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப்பற்றி பேசுகிற சமயத்தில் **Employment exchange** களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரில் என்னிடம் தினம் ஏறக்குறைய 100 பேர்கள் ஏதாவது வேலை வேண்டும் என்று வருகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. **Employment exchange**கள் ஒருவித ஒத்தாசையும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். வருகிறவர்களுக்கு என்ன வேலை வேண்டும், எந்தத் துறையில் அவர்கள் லாயக்காக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நல்ல முறையில் ரெஜிஸ்தர்களை வைத்துக் கொண்டால் நிச்சயமாக ஓரள வுக்கு வேலைப் பார்த்துக் கொடுக்க கூடிய ரீதியில் அவைகள் உபயோக மாய் இருக்கும். ராஜ்ய சர்க்கார் மேற்பார்வையில் அவைகள் இப்பொழுது இருக்கின்றன. மாதா மாதம் அவர்களிடம் இருக்கக்கூடிய எண்ணிக் கையைப் பார்த்து எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கிடைத்தது எவ்வளவு பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம். இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து, **Employment exchange**கள் சரியாக வேலை செய்கின்றனவா, இல்லையா, ரெஜிஸ்தர்களை சரியான முறையில் வைத்திருக்கிறார்களா, வேண்டியவர் களுக்குத்தான் வேலை பார்த்து கொடுக்கிறார்களா அல்லது முறைப்படி கொடுக்கிறார்களா என்ற விஷயங்களை எல்லாம் அலசி பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகும். அவைகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்கின்ற னவா என்பதை விசாரிக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சென்னை நகரத்தின் ஒரு பிரதிநிதியாக இருப்பதால் சென்னை நகரக் கார்ப்பொரேஷனைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை கார்ப்பரேஷன் ரோடுகள் எல்லாம் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. நான் கார்ப்பொரேஷனிலும் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். ஆகவேதான் கார்ப்பொரேஷனைப்பற்றி இங்கே பேசுகிறேன். கார்ப்பொரேஷன் ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தார் நகரத்தில் மிகப் பெரிய பஸ்களை ஓட்டுகிறார்கள். நகர ரோடுகள் தாங்கக்கூடிய பஸ் களை அரசாங்கத்தார் ஓட்டுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் ரோடுகளைப் பராமரிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நகர ரோடுகளை நன்றாகப் பராமரிக்க வேண்டியது பற்றிக் கூறினால், கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் அவர் கள் "நகரத்தில் கிடைக்கும் வருமானம் முழுவதையும் அரசாங்கத்தாரே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். கார்ப்பொரேஷனுக்கு அரசாங்கத்தார் போதிய பணஉதவி அளிப்பதில்லை. ஆகவே எப்படி ரோடுகளை நன்றாகப் பரா மரிக்க முடியும்?" என்று கூறுகிறார்கள். மோட்டார்வாகன் வரியில் பாதி வருமானத்தையாவது கார்ப்பொரேஷனுக்குக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் ரோடுகளை நன்றாகப் பராமரிக்க முடியும். ரோடுகள் சரியாக இருந்தால் தான் பஸ்களும் நல்ல நிலையில் இருக்கும். ஆகவே ரோடுகளை நன் றாகப் பராமரிப்பதற்கு கார்ப்பொரேஷனுக்குப் போதிய பணஉதவி அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்த வருஷம் கார்ப்பொரேஷன் தேர்தல் வரப்போகிறது. சிடி முனி சிபல் ஆக்ட் ஒரு பழைய சட்டம். அதனால் இப்போது பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கூடிய சீக்கிரம் அந்தச் சட்டத்தில் அவசியமான திருத்தங்களைக்கொண்டு வந்தால், கார்ப்பொரேஷன் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது ஏதோ ஒரு முறையில் கார்ப்பொரேஷன் நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது; நல்ல

முறையில் இல்லை. சிடி முனிசிபல் ஆக்டை சீர்திருத்திப் பல வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அந்தச் சட்டத்தில் உடனடியாக அவசியமான திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கார்ப்பரேஷனில் தண்ணீர் விநியோகத்தை நன்றாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவசியமான கடன்களும் உதவிகளும் அரசாங்கத்தார் ஓரளவு கொடுத்து வருகிறார்கள்.

கார்ப்பொரேஷனுக்கு அதிகக் கடன்கள் கொடுத்தாலொழிய அவர்கள் நகரத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவே முடியாது. கார்ப்பொரேஷனில் முக்கிய கஷ்டம் பணமில்லாக் கஷ்டம்தான்.

சேரிகள் அபிவிருத்தியை எடுத்துக் கொண்டாலும் கார்ப்பொரேஷனில் பணம் இல்லாத கஷ்டம்தான் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ரூபாய் 25 லட்சம் சேரிகள் அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் சேரிகள்தான் அதிகம் இருக்கின்றனவேயொழிய நல்ல வீடுகள் அதிகம் இல்லை. குறிப்பாக நான் இருக்கும் மைலாப்பூர் பகுதியில் 50 சத விகித மக்கள் குடிசைகளில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. சேரிகள் அபிவிருத்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டால், கார்ப்பொரேஷன்காரர்கள் தங்களிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டிக்காரர்களும் 'எங்களிடம் பணம் இல்லை. அரசாங்கத்தார் கடன் கொடுத்தால் சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்கிறோம்' என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சேரிகள் அபிவிருத்தி நின்று கொண்டே இருக்கிறது. சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு யாரும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. சேரிகளில் பாதை வசதிகளும், விளக்கு வசதிகளும்கூட இல்லை. இந்த வசதிகளையாவது உடனடியாகச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். சேரிகளில் வசிக்கும் மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேரிகளிலுள்ள மக்களும் நம்மைப் போன்றவர்கள்தான். அவர்களுக்கும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது நம் கடமை. இந்தப் பொறுப்பை கார்ப்பொரேஷனிடமோ நகர அபிவிருத்தி டிரஸ்டிடமோ விட்டு விட வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

"அக்காமொடேஷன் கண்ட்ரோல், ரெண்ட் கண்ட்ரோல்" ஆகிய முறைகளாலும் சென்னை நகரத்தில் தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. "அக்காமொடேஷன் கண்ட்ரோல், முறையில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் வீடுகள் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. ஜாகைக் கட்டுப்பாடு இலாகா (அக்காமொடேஷன் கண்ட்ரோல்) எல்லா ஜனங்களுக்கும் வீடுகள் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜாகைக் கட்டுப்பாடு ஆபீஸை எடுத்து விட்டு வாடகைக் கட்டுப்பாடு ஆபீஸை (ரெண்ட் கண்ட்ரோல் ஆபீஸ்) மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம். தினமும் நிறைய ரெண்ட் கண்ட்ரோல் வழக்குகள் நடக்கின்றன. ஸ்மால் காஸஸ் கோர்டில் தினமும் ரெண்ட் கண்ட்ரோல் வழக்குகள்தான் நடக்கின்றன. நகரத்தில் எல்லோருக்கும் ஜாகை வசதி அளிக்கும் விஷயத்தை அரசாங்கத்தார் கூடிய சீக்கிரம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இன்னும் சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமாஷா வரியிலிருந்து சங்கீத சபைகளுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த சபைகளுக்கு நிரந்தரமாக விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் சுமார் 20 அல்லது 30 சங்கீத சபைகள் இருக்கின்றன. இந்த சபையினர் சங்கீதக் கலையை வளர்ப்பதற்கு நன்றாகப் பாடுபடுகிறார்கள். இந்த சபைகளுக்கு நிதி உதவியும் வருஷா வருஷம் கிடைத்து வருகிறது. சங்கீதம் அவசியம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். சங்கீத சபைகளுக்கு நிரந்தரமாக தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got two minutes more.

SRI C. R. RAMASWAMI : மின்சார இலாகாவை மின்சார போர்டாக மாற்ற அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு என்று சொல்லுவேன். மின்சார இலாகா பெரிய இலாகா. மின்சாரத் துறையில் அரசாங்கத்தார் ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்கிறார்கள். அந்தப் பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு அரசாங்கக் காரியதரிசியை வைத்துக் கொண்டு மின்சார இலாகாவை கவனிப்பது ரொம்பக் கஷ்டம். ஆகவே மின்சார போர்டு அமைக்கப்படுவது ரொம்ப நல்லது. அந்த போர்டில் தனிப்பட்டவர்களும் அங்கம் வகிக்க வேண்டும். முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டும் போர்டின் மெம்பர்களாக இருந்தால் போர்டில் ஏற்படும் குறைகள் நீக்கப்படாது. ஆகவே அது நாளடைவில் தனிப்பட்ட நபர்கள் கொண்ட போர்டாக மாறும் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும், இப்போது நமது அரசாங்கத்தாரே பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இப்போதுள்ள அதிகாரிகளை மெம்பர்களாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள் இது கூடாது. தனிப்பட்ட மனிதர்களை போர்டில் மெம்பர்களாகப் போட்டால் அவர்கள் போர்டில் அவ்வப்போது உள்ள குறைகளை தைரியமாக எடுத்துக் காட்டி அவைகள் நீக்கப்படுவதற்கு முயற்சிப்பார்கள். ஆகவே மின்சார போர்டில் தனிப்பட்ட மனிதர்களை மெம்பர்களாகவோ சேர்மனாகவோ போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. Y. S. PARISUTHA NADAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டம் எல்லோராலும் ஏற்கக் கூடியதாக இருப்பதால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அரசாங்கத்தார் நிறையப் பணம் செலவு செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்வி வசதியும், ஹாஸ்டல் வசதிகளும், வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் வசதிகளும் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்தாற்போல் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட வில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் குறைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகையால் அவர்கள் சீக்கிரம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 11-20 a.m. ஹரிஜனங்களில் கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்கள் வித்தியாசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். ஒரே ஹரிஜனக் குடும்பத்தில் ஒருவர் ஹிந்துவாகவும் அவருடைய சகோதரர் கிருஸ்தவராகவும் இருந்தால், ஹிந்து சகோதரருக்கும் அவருடைய குழந்தைகளுக்கும் அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் கிருஸ்தவ சகோதரருக்கும் அவருடைய குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்போது கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும் கொஞ்சம் சலுகைகள் அரசாங்கத்தார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அவ்வளவு சலுகைகளை கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தார் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத எல்லா கிராமங்களிலும அந்த வசதியைச் செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள். முன்பே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்ட சில இடங்களில் பழைய திட்டங்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவி கிடைக்கவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. ஆகையால் பழுதாக இருக்கும் பழைய தண்ணீர் திட்டங்களை புதுப்பிப்பதையும், அதிகப்படுத்துவதையும் கைவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக சரியான குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்குத் தான் புதிதாகக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று தெரிந்து கொண்டேன். தஞ்சை நகரம் $1\frac{1}{4}$ லட்சம் ஜனத் தொகை கொண்டது. அந்த நகரத்தில் நான்கு ஆறுகள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே வருஷத்தில் ஒன்பது மாதங்கள் ஆறுகளில் தண்ணீர் ஓடுகிறது. அங்கே தண்ணீர் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. நகரத்திலும் ஜனத்தொகை அதிகம். சுமார் 62 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நகரத்தில் தண்ணீர் வசதிக்காக பம்பு செட்டுகள் அமைக்கப்பட்டன.

[Sri A. Y. S. Parisutha Nadar] [3rd July 1957

அப்போது 40,000 ஜனங்கள்தான் இருந்தனர். இப்போது ஜனத்
தொகை பெருகிவிட்டதால் நகரில் பாதி இடத்திற்கு தண்ணீர் விநி
யோகம் செய்ய முடியவில்லை.

அவ்விதமாக 62 வருஷங்களுக்கு முன்னால் போட்ட குழாய்கள் இத்துப்
போய் விட்டன. மூன்று நான்கு தடவை அவை உடைபட்டு தண்ணீர்
சப்ளை இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆகையால், புதிய
கிராமங்களுக்கு மட்டும், குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதோடல்லாமல் நகரங்
களுக்கும், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பண உதவி பெற்று ஆவண செய்ய
வேண்டும். அப்படி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பணம் கிடைக்காவிட்டால்,
நமது சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் வேண்டிய பணத்தை கடனாகவோ, ' கிராண்ட்
டாக"வோ கொடுத்து உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக தஞ்சை நகரத்தில் ஒரு ' மெடிகல்
ஸ்கூல்" இருந்து வந்தது. அதை சில காரணங்களை முன்னிட்டு எடுத்து
விட்டார்கள். அங்கு ஒரு மெடிகல் காலேஜ் வைப்பதற்கு வேண்டிய
வசதிகள் கட்டிடங்கள், ஹாஸ்டல், ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இருக்கின்றன.
மற்ற இடங்களில் மெடிகல் காலேஜுகள் திறப்பதை நிறுத்தி தஞ்சை
யில திறக்கவேண்டும் என்று சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. ஆனால் தஞ்சை
யிலும் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் நிறுவவேண்டும் என்று தான் கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

11-30 அடுத்தபடியாக, உணவுப்பொருள்களின் விலையைக்குறைக்க வேண்டும்
a.m. என்று சொல்கிறார்கள். தானியங்களின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று
சொல்வதைவிட விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்களின் விலையை
குறைத்தால், தானியங்களின் விலை தானாகவே குறைந்துவிடும் என்று
சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பதினைந்து, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு
ஒரு ஜோடி உழவு மாடுகளை ரூ. 50க்கு வாங்கலாம். ஆனால் இதே ஜோடி
மாடுகளுக்கு இப்போது ரூ. 350ல் இருந்து ரூ. 400 வரை ஆகிறது.
கலப்பை போன்ற இரும்பு சாமான்களின் விலை 1க்கு 5 அல்லது 6
மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. உரங்களின் விலையும் இவ்விதமே உயர்ந்தி
ருக்கிறது. இவைகளின் விலையை குறைக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை
எடுத்துக்கொண்டால் தானியங்களின் விலை தானாகவே குறைந்துவிடும்.
விவசாயிகளும், மிராசுதார்களும் விலைகளை தாங்களாகவே குறைத்துக்
கொண்டு விடுவார்கள் என்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்
கிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : பெருமதிப்பிற்குரிய துணைத்
11-33 தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் நம் முன்னாள் கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு
a.m. வந்துள்ள வரவுசிலவு திட்டத்தைக்குறித்து இரண்டு தினங்களாக பல
கக்ஷிகளின் சார்பாக பல உறுப்பினர்கள் தங்கள், தங்கள் கருத்துக்களை
எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைச் சார்ந்த
நான் அவரது திட்டத்தை எதிர்க்கவும் இல்லை, அதே நேரத்திலே அதை
ஆதரிக்கவும் முன்வரவில்லை. அவர் ஆரம்பத்திலேயே இளங்கோ அடி
களைப் போல "மாமழை போற்றுதும், மாமழை போற்றுதும்" என்கிறபடி
பருவமழையைப் பாராட்டி அதன்மூலமாக பெய்த மழை, மக்களுக்கு
பலன் அளிக்காமல் மந்திரியை பட்ஜெட் நெருக்கடியிலிருந்து காப்பாற்றி
யிருக்கிறதே தவிர அதனால் மக்களுக்கு யாதொரு பலனும் இல்லை என்
பதை அவரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். அவர் சமர்ப்பித்த பட்ஜட் பற்றாக்
குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறதைப்பற்றி நான் குறை கூறவிரும்பவில்லை.
பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கலாம் சில சமயங்களில்.
ஆனால் கடந்த பத்து ஆண்டு காலமாக காங்கிரசு இந்திய உபகண்ட ஆட்சி
யிலே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டுகளையே காண்கிறோமே தவிர, என்றைக்காவது
மிச்சபடுத்திய பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்க முன்வந்தார்களா என்று பார்த்தால்
இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். தொடர்ந்து இப்பேர்ப்பட்ட பற்றாக்
குறை பட்ஜெட்டுகளையே சமர்ப்பித்துக்கொண்டு வந்தால், நாடு சுடுகாடு ஆகி
விடும் என்ற 'நல்ல' கருத்தை நான் சொல்வதை இந்த மன்றம் ஏற்கா
விட்டாலும் தணிக்கையாளராக இருந்துவந்த, இந்திய உபகண்டத்தின்

V211.51'N57
N57.2.6

3rd July 1957] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

சிறந்த நிபுணரான திரு. பி. கே. வாட்டால் அவர்கள் சொல்லியதொரு
சிறந்த கருத்தை இந்த மன்றத்தின் முன்பு வாசித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.
அவர் சொல்லுவதாவது—

**" One or two deficit budgets in succession do not matter, and
may be condoned if due to exceptional circumstances, but a
Government which habitually budgeted for more expenditure than
the revenue at its disposal would sooner suffer in financial credit.
Unbalanced budgets are bound, sooner or later, to lead to monetary
inflation which if uncontrolled, will terminate in national disaster".**

என்று அவர் கூறிய கருத்தினை நான் எடுத்துச்சொல்லி, அப்பேர்ப்பட்ட
முறையில் தொடர்ந்து பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகவே இருந்துகொண்டு
போனால், நாட்டிலே எதிர்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் சொல்லுகின்ற கருத்தி
னைப்போல மக்கள் அல்லல்பட நேரிடும் என்பதை இந்த நேரத்திலே
சொல்ல விரும்புகின்றேன். வெள்ளையன் காலத்திலிருந்து வந்த போலீஸ்
ஆட்சி மாறி, சேமநல ஆட்சியாக காங்கிரசு சர்க்கார் நடத்தி வருகின்றது;
அந்த லட்சியபுரிக்கு நடை போடுகின்ற நமது சர்க்கார் செய்து வருகின்ற
செலவினங்களைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் நமக்கு உள்ளபடியே வேதனையாகத்
தான் இருக்கிறது. செலவினங்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். அதிலும்
முற்போக்கு எண்ணத்தோடு இருக்கின்ற மக்கள் ஆட்சியிலே புதிய புதிய
திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கு புதிய செலவினங்களை ஏற்கத்தான் வேண்டும்.
அதையும் நாங்கள் தவறாக சொல்லவில்லை. ஒரு பெரிய பொருளாதார
நிபுணர், **Wagner** அவர்கள், **" Laws of increasing expenditure "**
என்பதில் குறிப்பிட்டது போல, புதிய திட்டங்களின் மூலம்
செலவினங்கள் அதிகமாகத்தான் ஆகும் என்பதை ஒத்துக்
கொள்கிறேன். மக்கள் மீது வரியைப்போட்டு, அதன்மூலமாக பெருவாரி
யான பணத்தைத திரட்டி ஆட்சி நடத்துகிற சர்க்கார், செலவினங்களின்கீழ்
பணத்தை பாழாக்கினால், மக்களுடைய கஷ்டங்கள் அதிகரிக்கும் என்பதை
சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அதற்கு ஆதாரமாக, எங்களுக்குத்தந்துள்ள
Audit report-லிருந்து ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.
எதிர்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் எடுத்துச்சொன்னால் ஆளும் கட்சியை
சேர்ந்தவர்கள் சீறி விழலாம் எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதையும்
எதிர்ப்பதற்காக எதை எதையோ சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம்.
ஆனால், அரசாங்கத்தின் சார்பாக, எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ரிபோர்ட்டி
லிருந்து ஒருசில வார்த்தைகளை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன் நான்
சொல்லவில்லை. **Fraud, misappropriation, embezzlement, forgery,
irregularities** என்ற சொற்களை ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் கணக்குகளை தணிக்கை
செய்த உயர் திரு. கல்யாணராமன் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தி சர்க்கார்
மீது இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களை பல ஆதாரங்களுடன் சுமத்தியிருக்கிறார்.

நான் இந்த ஆடிடர் ரிபோர்ட்டை அதிகமாகக்கூடப் படிக்கவில்லை.
முப்பது நாற்பது பக்கங்கள் தான் படித்தேன். அதில் அக்ரிகல்சரல்
டிபார்டுமெண்டில் எவ்வளவோ ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாக கூறப்பட்டிருக்
கிறது. அக்ரிகல்சுரல் ஒர்க்ஷாப்பில் செய்கின்ற பொருள்களை எல்லாம்
சரியானபடி விநியோகிக்கவில்லை என்றும், தவறான வழியில் செலவினங்
கள் இருப்பதாகவும் அதிகமான பணம் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதாகவும்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட குறைகளை அங்கு திடீரென்று சென்று
பரிசோதித்ததில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதில் ஒரு கிளார்க் 800 ரூபாய்
கொள்ளையடித்தார் என்ற காரணத்திற்காக வேலையில் இருந்து தள்ளப்பட்ட
தாகவும் தெரிகிறது. இதையெல்லாம் துருவித் துருவிப் பார்த்ததின்
காரணமாக இவை வெளிப்படவே அங்கிருந்த ஸ்டோர்கீப்பர் [illegible]
மானத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள தற்கொலை செய்து கொ[illegible]
குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேடிக்கை, கேவலம், வெட்கம் [illegible]
நிலைமையை நாட்டில் கொண்டு வர வர தண்டல்கார[illegible] [illegible] வருகிறார்கள்.
அமைச்சர்கள் மேலும் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்[illegible] [illegible] கல்யாணராமன்
இப்படியாக ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்[illegible]

64260

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [3rd July 1957

போன்றவர்கள் தனது ஆடிட் குறிப்புகளில் எடுத்துக்கூறினர். இப்பேர்ப்
பட்ட நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் நல்ல முறையில் பணம் செலவிட
வில்லை என்று கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். இப்பொழுது துண்டு விழுகின்ற
433.லட்சத்தை, பருவமழையின் காரணமாக செலவினங்களை ஒதுக்கிவைத்து
மிச்சப்படுத்தி சரிக்கட்டப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எனது தொகுதி ஆலை
கள் நிறைந்த பகுதி. பாட்டாளி மக்கள், தொழிலாளி மக்கள் நிறைந்த
பகுதி. கடந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ஒரு காசுகூட அங்கு
செலவு செய்யப்படவில்லை. இவ்விதமாக செலவு செய்யப்படாமல் மிச்சப்
படும் பணத்தை ஒதுக்கி ஒரு நூறு லட்ச ரூபாய்களைக் கொண்டு துண்டு
விழும் தொகை 483 லட்சத்தை 333 லட்சம் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கி
றது. போடுகின்ற பற்றுக்குறையை எப்படித் தீர்த்துக் கட்டுவது என்ற
முறைகளை ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து இருக்கலாம் நமது நிதி அமைச்சர்
அவர்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் கேட்டாலும் கிடைக்காது. முடிந்த
வரையிலும் கேட்டு கிடைக்காத அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது.
மக்களிடம் கேட்கலாம் என்றால் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி திரு. டி. டி.
கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வரிப்பளுவினால் மக்க
ளது உள்ளமே புண்ணாயிருக்கிறது. இந்தக் காயம் ஆறுவதற்கு முன்னா
லேயே அவர்கள் மீது புது வரி போடத்துணியவில்லை. அந்தத் துணிவும்
வரவில்லை. தேசீய சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலமும், வருமானத்தை
வெற்றிகரமாக்க முடியும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரை
யில் கூறியிருக்கின்றார்கள். அதையும் அவர் செய்யப்போவதாக தெரிய
வில்லை. இது தவிர மத்திய சர்க்காரிடமும் கேட்கவேண்டுமென்றும் குறிப்
பிட்டுள்ளார். மத்திய சர்க்காரிடம் ஏன் கேட்கவேண்டுமென்று ஆளும்
கட்சியில் உள்ளவர்களும் பேசினார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து கேர
ளத்திற்கு நெல் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது என்றும் குறைப்பட்டார்கள்.
கேரளத்தையும், மற்ற மாகாணங்களையும் சேர்த்து ஒரே மண்டலமாக
அமைத்து உணவுப் பற்றுக்குறையைப்போக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்
கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மாநில சர்க்கார் கேரளத்தை சேர்த்துக்
கொள்ள விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. இதற்காக மத்திய சர்க்காரின்
பதிலை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்கார் இச்சீர்கேடான நிலை
யில் தங்களது அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு மத்திய சர்க்காரிடம்
மன்றாடி நிற்கின்றனர். இதையே தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்
கூறுகின்றனர். விளைச்சல் அதிகமாக இருந்தும், அரிசியின் விலைவாசி
குறையாமல் இருப்பதற்கு இங்கேயுள்ள அத்தனை அரிசியும் கேரளத்திற்கு
சென்று கொண்டிருப்பது ஒரு காரணமாகும். இவ்விதம் சென்று கொண்
டிருப்பதை தடுக்காமல், தடுக்க முடியாமல் இருக்கும் ஆட்சி நமக்குத்
தேவையா என்று தான் இந்த நேரத்தில் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும்
அமைச்சர்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இவைகளை எல்லாம்
சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில்
இப்பேர்ப்பட்ட சிக்கல்கள் இருப்பதை மறைமுகமாக ஒத்துக்கொள்
கிறார்கள். அவரது உரையில் "தேசீய சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை
நடத்த ஒரு நல்ல நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தி தீவிரமாக வேலை செய்வ
தன் மூலம் ஓரளவு நிதி திரட்டலாம். ஆனால் போதிய அளவிற்கு இம்
முறையில் நிதி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். ஆகவே நாம்
பெரும்பாலும் எஞ்சியுள்ள தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தையே நம்பி
இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உதவி போதிய அளவில்
கிடைக்கும் என்ற உறுதி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் கனம்
அங்கத்தினர்கள் நம்முடைய மூலதனச்செலவிற்குவேண்டிய நிதி முழு
வதும் கிடைக்கும் என்ற உறுதி இல்லாத நிலை இருப்பதை கவனிக்க
வேண்டும். ஆயினும் சிக்கல்கள் எழும்போது அவைகளை எப்படியும் சமா
ளித்துக் கொள்வோம் என்ற உறுதியில் இப்போது நாம் முன் செல்வோ
மாக" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே சிக்கல் வரப்போகின்றது என்பது
உண்மைதான். அதை மூடி மறைத்து வைத்திருக்கிறார் என்றே நாம்
நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இனி சிக்கல்கள் வரும்போது மக்களி
டம்தான் கூடுதல் வரிகள் போடுவாரா அல்லது இனியும் வடநாட்டு சர்க்கா
ரிடம் சென்று அவர்களை தட்டிக்கேட்பாரா என்பதும் புரியவில்லை.

3rd July 1957] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

ஆகவே இன்றுள்ள முறையினால் சரியான விதத்தில் நாட்டினுடைய நலன்
கவனிக்கப்படவில்லை என்று திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் சொல்லுகிறார்
கள். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் எடுத்துச் சொல்வதெல்லாம்
இப்பேர்ப்பட்ட இக்கட்டான நிலைமையை மாற்றி நமக்காக ஒரு அமைப்பை
ஏற்படுத்தி வடநாட்டு சர்க்காரை எதிர்பாராமல் ஆட்சி நடத்தவேண்டும்
அப்படி ஒரு நிர்வாகத்தை கொண்டு வந்தால்தான் இந்த நாடு சீக்கிரத்
தில் சுபிட்சம் அடையும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்
களே, இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்
இவ்வளவு நல்ல முறையில் தயாரித்து சமர்ப்பித்ததற்கு எங்களைப்போன்ற
வர்கள் அதை வரவேற்பதோடு மட்டுமல்ல, அதை வாழ்த்தவும் கடமைப்
பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தையே குற்றம்சாட்டி, வேலையில்லா திண்
டாட்டம் இருக்கிறது என்றும் மக்களுக்கு ஒன்றும் செய்து கொடுக்கப்பட
வில்லை என்று கூட்டம் போட்டு ஊர்வலம் வந்தவர்களுக்கெல்லாம் இன்று
ஓய்வு ஏற்படும்படியான நிலைமையில் இன்றைய வரவு செலவு திட்டம்
அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற எவ்வளவோ சிக்கல்
களுக்கு மத்தியில் மக்களின் மீது புதிய வரிகள் ஒன்றும் போட இயலாது
என்று தனது ஆழ்ந்த அனுபவத்தின் மூலமாக அறிந்து நிதி அமைச்சர்
அவர்கள் வெறும் ஐந்து கோடி ரூபாய் மாத்திரம் துண்டு விழக்கூடிய
ஒரு பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்திருக்கின்றார் என்றால் உண்மையிலேயே
நாம் அதை பாராட்டவேண்டியதுதான். பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டை தயா
ரித்து பணம் பாழாக்கப்படுகிறது என்று குற்றம் சொல்லப்பட்டது. பொது 11–45 a.m.
நிதியை பற்றி படித்தவர்களுக்கு ஒரு விஷயம் நன்றாகத் தெரியும்.
அதாவது ஒரு நாட்டுக்கு பற்றுக்குறை பட்ஜெட்தான் இருக்கவேண்டும்
என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. அதாவது "Deficit budget at home is
a vice, deficit budget for States is a virtue" என்று
சொல்லப்படுவதுண்டு. அந்த முறையில் வீட்டுக்குத்தான் துண்டு
விழக்கூடிய பட்ஜெட் தயாரிக்கக்கூடாது என்பது அல்லாமல் நாட்டுக்கு
பற்றுக்குறை பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் ஒரு குற்றமும் கிடையாது.
ஒரு நாட்டில் பற்றுக்குறை பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்
றால் அந்த நாட்டில் அதிகமான வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது
என்றுதான் அர்த்தமாகும். அந்த நாட்டில் கட்டாயமாக பற்றுக்குறை
பட்ஜெட்தான் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அதற்காக அதிக
மாக பற்றுக்குறை விழவும் கூடாது. ஐம்பத்தாறு கோடி ரூபாய்வருவாய்
உள்ள ஒரு பட்ஜெட்டில் வெறும் ஐந்து கோடி ரூபாய் பற்றுக்குறை விழு
கிறது என்றால், அதைப்பார்த்து பணம் பாழாகிவிடுமே என்று அஞ்சுபவர்
களை பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் பொது நிதியைப்பற்றி
அவ்வளவாக தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தான் நாங்கள் நினைக்கி
றோம். அடுத்தபடியாக இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்
கிற விவசாயம் சம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களும்
பேசிவிட்டார்கள். இதைப்பற்றி கூடுதலாக ஒன்றும் நான் சொல்லவிரும்ப
வில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை மேலும் செய்து கொடுப்ப
தற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள்
உறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அடுத்ததாக நீர்ப்பாசன திட்டங்களை பொறுத்த
மட்டில், குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டில் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எல்லாம்
மிகவும் விறுவிறுப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கான பெருமை
நமது மாகாணத்திலுள்ள இன்ஜினியர்களுக்கு உரியது. பிற மாகாணத்
திலுள்ளவர்கள் நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள இன்ஜினியர்கள் வந்து
அவர்களுக்கு வேலை செய்தால் நல்லது என்று அவர்கள் நம்மை எதிர்
பார்த்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இனியும் நம்முடைய நீர்ப்பாசன வசதி
களை பொறுத்தமட்டில் இப்போது முடிந்து கொண்டிருக்கும் திட்டங்களை
தவிர இன்னும் இரண்டே வழிகளில்தான் நீர்ப்பாசனத்தை பெருக்க
முடியும் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.
ஒன்று மேற்கு நோக்கி பாயும் நதிகளிலுள்ள தண்ணீரை கொண்டு வந்து
திருப்பி காவேரி முதலிய நதிகளோடு சேர்த்து நீர்பாசன வசதியை
பெருக்கவேண்டும். இன்னொன்று புதுச்சேரியிலும் மற்ற ஒன்றிரண்டு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [3rd July 1957

இடங்களிலும் நீர்பாசன திட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். மேற்கு நோக்கி
பாயும் நதிகளிலுள்ள தண்ணீர் நமக்கு கிடைக்கவேண்டுமானால் கேரள
சர்க்காரினுடைய உதவி நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மேற்கு
நோக்கி பாயும் தண்ணீரை திருப்பி விடுவதற்கு கேரள சர்க்காரின் உதவி
யை பெறுவதற்கு கேரள சர்க்காரின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறின கனம்
அங்கத்தினர் டி. எஸ். இராமசாமி பிள்ளை போன்றவர்கள் உதவி செய்தால்
மிக நன்றியுள்ளவர்களாக இருப்போம். இந்த நீர்ப்பாசன வசதி செய்து
கொடுப்பதில் பெரிய திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதோடு மாத்திரமல்லாமல்
கண்மாய்களும் கால்வாய்களும் கூடுதலாக அமைத்து, மின்சார
வசதியையும் பெருக்க வேண்டியது மிக அவசியம். இவைகளை துரித
மாக நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கப்புறம் எடுத்துக்கொள்வோமென்றால் காடு
களின் வளர்ச்சியை பற்றி சொல்லலாம். காடுகளின் பராமரிப்புக்காக
அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல அம்சமாகும்.
முந்திரி சாகுபடிக்காக 4·4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முந்திரி
பயிர் என்பது ஒரு "டாலர் கிராப்" ஆகும். அந்நிய நாட்டில் நமது
நாட்டிலுள்ள முந்திரிக்கு அதிக விலை இருக்கிறது. அமெரிக்கா போன்ற
பிற நாடுகளில் நம் நாட்டிலுள்ள முந்திரி என்றால் அவர்கள் வாயை
பிளக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் முந்திரிப்பருப்பு என்றால் அதற்கு தனி இடம்
உண்டு. இவ்விதமான முந்திரி சாகுபடிக்கு நாலு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி
யிருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். இதில் இன்னும் கூடுதலாக
கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று
நம்புகிறேன். இந்த முந்திரி சாகுபடி அதிமானால், அதன் மூலம் நாம்
பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் அந்நிய நாட்டு செலாவணி மூலமாக
பெறமுடியும். அடுத்தபடியாக மில்க் காலனியைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கி
றார்கள். இதில் நகராண்மை கழகத்தின் உதவியும் தேவையாக இருக்கி
றது. சென்னை மாகாண மக்களுக்கு பல துறைகளிலும் இதன் மூலம்
பலன் ஏற்படும். இந்த மில்க் காலனி ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக நக
ராண்மை கழகமும் தனது ஒத்துழைப்பை கொடுக்கும் என்று, நகராண்மை
கழகம், சட்டசபை இரண்டிலும் அங்கத்தினராக இருக்கும் பாக்கியம் பெற்ற
எனக்கு சொல்ல முடியும். இதுபற்றிய "பைல்கள்" இரண்டு இடத்திற்
கும் போய் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவை வெகு சீக்கிரத்திலேயே,
பம்பாயில் "ஆரே" மில்க் காலனி இருப்பது போன்று இங்கேயும் ஆரம்
பிப்பதற்கு சென்னை நகராண்மை கழகமும் அரசாங்கமும் வேண்டிய நட
வடிக்கைகளை உடனே எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசீய நலப்பரப்புத் திட்டம். விநோபாபாவே அவர்கள்
தருகின்ற கிராமங்களை மாடல் வில்லேஜ்களாக்க, அவைகளை முற்போக்கு
கிராமங்களாகச் சித்தரிக்கவேண்டும் என்பதற்காக 20 லட்சம் ரூபாய்
ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையில் ஒரு காலணா கூட
வீணாக்காமல் அப் பணத்தை அக்கிராமங்களில் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அக்கிராமங்களை சிங்காரத் தோட்
டங்களாகத் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.
அடுத்ததாக, எலெக்ட்ரிஸிட்டிக்கு வரும்போது, நமது மாாகணம் இந்தி
யாவிலேயே மற்ற மாகாணங்களுக்கு தலைமை வகிக்கிறது என்பதை
யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அப்படி தலைமை வகிக்கிற நமது மாகாணம்
மேலும் மேலும் முற்போக்கு அடையவேண்டுமென்றால், அதற்காக நாம்
செய்ய வேண்டியது என்ன என்று ஆலோசிக்கவேண்டும். இன்னும்
சில ஜில்லாக்களில் மின்சாரம் வழங்குவது என்பது தனி நபர்களின்
கையில் சிக்கியிருக்கிறது. அவர்கள் கிராமங்களைப்பற்றி கவலைப்படுவதே
யில்லை. ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த
மின்சார போர்டு அமைக்கப்பட்டவுடன் இந்த தனி நபர்கள் வைத்திருப்
பதை வாங்கி கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி துரிதமாகச் செய்து கொடுப்ப
தற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
இந்த மின்சார போர்டு நிறுவப்பட்டவுடன் தனி நபர்கள் கையிலிருக்கும்
லைசென்ஸ்களை வாங்கிவிடவேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன நலனுக்
காக இவ்வருடம் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக;

3rd July 1957] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

அறுபது லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூற்று
முப்பத்து நாலு லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 194 லட்சமாக
உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த 194 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்கும்,
பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் சேர்த்துதான் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே
அப்படித் தரப்பட்டிருக்கிற 194 லட்சம் ரூபாயையும் ஹரிஜனங்களுக்கே,
அவர்களுக்கு மாத்திரம் மிகவும் அதிகமாக செலவு செய்து விடாமல் பிற்
போக்கு வகுப்பினர்களின் படிப்பு வசதிக்காக சிறிது கூடுதல் தொகை
ஒதுக்கப்படவேண்டும். அதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கும்படி
வேண்டிக்கொள்கிறேன். காரணம், ஹரிஜனங்களுக்கு பலவிதமான வசதி
கள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள்
முன்னேற்றம் அடைவதற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது.
வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு
கிடைக்கக்கூடிய சலுகை சம்பளச் சலுகை ஒன்றுதான். அந்தச் சலுகை
ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதை விட குறைவுதான். ஆனால் எண்ணிக்
கையில் பார்த்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் ஹரிஜனங்களை விட எண்ணிக்
கையில் கூடுதலாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்
றால் இப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்
சம்பளச் சலுகையில் குறைந்தளவு ஒரு லட்சம் ரூபாயாவது அதிகப்படுத்த
வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
அடுத்தபடியாக, விளையாட்டு சாமான்கள், பீங்கான் சாமான்கள், ஜரிகைப்
பூவேலை போன்ற கைத்திறன் வேலைகளுக்காக பத்து லட்சம் ரூபாய்
மான்யம் வேண்டப்படுகிறது. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் விளையாட்டு
சாமான்கள் செய்யப்பட்டு அதன் மூலம் வெளி நாடுகளிலிருந்து
அவர்களுக்கு பல கோடிக்கணக்காக ரூபாய் வருமானம் தருகிறது. அதே
போன்று நம் நாட்டிலும் கைத்திறன் உள்ள கலைஞர்களை ஊக்குவித்து
அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து அவர்களுக்கு அத்தொழில்களில் முன்
னேற்றம் அடையக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை நாம் இன்னும் ஏற்படுத்த
வில்லை. கைத்திறன் வேலைகளுக்காக பத்து லட்சம் ரூபாய் மான்யம்
கொடுத்தாலும் அத்தொகை கலைத்திறன் படைத்தவர்களுக்குக் கிடைப்பது
இல்லை. கலைத்திறன் படைத்தவர்கள் அப்பணத்தைப் பயன்படுத்திக்
கொள்ளலாமென்று கிராமங்கள் கிராமங்களாக தண்டோரா போட்டு அவர்
கள் இதைப்பற்றி அறியும்படிச் செய்யவேண்டும். இப்பணம் கலைத்திறன்
படைத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி நாம் செய்யவேண்டும். இப்பணம்
ஜரிகைப்பூ வேலை செய்பவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை ; ஆனால் மத்தியில் இருப்
பவர்கள் அதை கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரிப்பட்ட நிலை
இல்லாமல், கலைத்திறன் படைத்தவர்களை சந்தித்து அவர்களின் குறைகளை
நீக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்த பத்து லட்ச ரூபாய் மான்யத் தொகை அவர்
களுக்கு கிடைக்கும்படிச் செய்ய ஜில்லாவாரியாக, அந்தந்த இடத்திலுள்ள
கலெக்டர்கள் போன்ற அதிகாரிகள் மூலம் அவர்கள் கைக்குப் போய்
சேருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி அரசாங்கத்தைக்
கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங். இது
பற்றி இந்த முறை பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குறியதே.
தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்ய அரசாங்கத்தார் உதவி
அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் தனியார் துறைக்கு பன்னிரண்டரை லட்ச
ரூபாயும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்காக மூன்று லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்
ளன, "ஸிட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிரஸ்டுக்கும்", மற்ற ஸ்தல ஸ்தாப
னங்களுக்கும் 15 லட்சம் ரூபாய் கடனுகை அளிக்கப்படுவதாக கூறப்
பட்டிருக்கிறது "லோ இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங்" காக. அடுத்தபடியாக,
எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு பீடித் தொழிலாளர்கள்
படுகிற பாடு சொல்லமுடியாது. அவர்களின் வீடுகளை சென்று பார்த்தால்
தெரியும். ஹரிஜனச் சேரிகள் எவ்வளவோ தேவலை. பீடித் தொழி
லாளர்கள் நடத்தும் வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்போது ஹரிஜனங்கள் நன்
றாக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இதில் மிகவும்
அவர்களின் நிலையை மோசமாகக் காட்டுவது, அவர்கள் பீடி வெட்டிப்
போடும் இலைகள் அங்கு குவிந்து கிடப்பதால் ஆகும். அதை அவர்கள்
வெளியில் கொண்டு வேறு எங்கேயாவது போடுவதற்கு முடியாமல்
கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த பீடித் தொழிலாளர்களை இன்டஸ்டிரியல்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [3rd July 1957

லேபரின்கீழ் கொண்டு வர முடியாது. அதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதில் ஹரிஜனங்களும் இருக்கிறார்கள் முஸ்லீம்களும் அநேகம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை ஹரிஜன சேரி என்று சொல்லி ஏதாவது செய்யலாமா என்றால் அதுவும் முடியாது. ஆக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தமிழகத்தின் தலைநகராகிய சென்னையில் பீடித் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிற இடம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்றால் அது நமது மாகாணத்திற்கே அவமானமாகும். அந்த அவமானத்தைத் துடைத்தெறிவதற்கு நிதி அமைச்சரவர்களும், இன்டஸ்ட்ரீஸ் அமைச்சர் அவர்களும், இரண்டு பேர்களும் யோசித்து இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்காக . . .

11-50 a.m. **(The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed her seat).**

(Temporary Chairman Sri K. Anbazhagan in the chair.)

***SRI A. S. DORAISAMI REDDIYAR :** தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் அநேக வரிகளை விதித்து, அதைக்கண்டு ஜனங்கள் பயந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் என்ன என்ன வரிகளைப் போடுவார்களோ என்று பயந்துகொண்டிருந்த மக்களுக்கு தைரியத்தையும் சந்தோஷத்தையும் ஊட்டினார் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள். நமது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் படித்து முடிந்ததும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். ஆனால் நமது மாற்றுக் கட்சிகாரர்களோ, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வேறு வரிகள் ஒன்றும் விதிக்கவில்லையே : நாம் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக எப்படி பிரசாரம் செய்வது : எப்படி அரசாங்கத்தை குறை கூறுவதற்கு ஒன்றும் இல்லையே என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். வரி போடாததற்காக வருத்தப்பட்டார்கள். வரி போட்டால்தானே காங்கிரஸ் சர்க்காரை நிந்திக்க முடியும் என்பதற்காக வரி போடாதது குறித்து அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். அம்மாதிரி இல்லாமல் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இருக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அதிகம் பற்றுக்குறை வராமல் புது வரிகளைப் போடாமலும் மிகவும் நேர்மையாக பட்ஜெட்டை தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கு நமது நன்றி. இன்று நமது நாட்டில் உணவுப் பிரச்னைதான் முக்கிய பிரச்னையாக இருந்து வருகிறது. இந்நிலை நமது ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, பாரத நாட்டின் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இந்நிலைதான். அதைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்திற்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் முதலாவதாக. பிறகு அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறக் காரணம் வியாபாரிகள் என்று சொல்கிறார்கள். உணவு தான்யத்தை அவர்கள் பதுக்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால் அது மாத்திரமல்ல இந்த மாதிரியான விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம். அதற்கு ஐந்தாறு காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று, பெரிய மிராசுதார்கள் அவர்கள் விளைவிக்கும் தான்யத்தை, விலை குறைவு என்று விற்காமல் கூடுதல் விலை கிடைக்கும்போது விற்பதற்காக அதை சேகரித்து வைக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, மில் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய தான்யத்தை சேகரித்து வைத்து விடுகிறார்கள். மூன்றாவதாக, வியாபாரிகள் பற்றுக் குறை மாகாணங்களுக்கு கள்ளத்தனமாக கடத்திக்கொண்டு போய் அங்கு விற்று நிறைய சம்பாதிக்கிறார்கள். நாலாவதாக, பணம் படைத்தவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு வேண்டிய தான்யத்தை வாங்கி சேகரிக்கிறார்கள். ஐந்தாவதாக, வியாபாரிகள் பிப்ரவரி மாதம் நெல் வாங்கி ஜூன், ஜூலை மாதம் விற்று லாபம் அடிக்கிறார்கள். நானும் ஒரு வியாபாரிதான். வியாபாரிகளுக்கு கையில் பணம் இல்லாவிட்டாலும் பாங்குகள் அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது. சென்ற வருடம் கூடுதல் லாபம் எடுத்தவர்கள் அந்த ருசி காரணமாக இந்த வருடத்திலும் தான்யத்தை வாங்கி சேகரித்து வைக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக கோவாப்பரேடிவ்

3rd July 1957] [Sri A. S. Doraisami Reddiyar]

தான்யங்களை வாங்கி விற்கிறார்கள். கோவாப்ப
ஸ்டோர்ஸ் இயக்கத்தின் கொள்கை அது அல்ல. தானியங்களை வாங்கி
ரேடிவ் விநியோகம் செய்யவேண்டியதுதான் கூட்
அங்கத்தினர்களுக்கு வேலை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் லாபம் சம்பா
றவு சங்கங்களின் நாடுகளுக்கு உற்பத்திப் பொருள்களை அனுப்பு
திப்பது என்றால் மேல் சம்பாதிக்கலாம். மேல் நாட்டிற்குச் சரக்குகளை
வதின் மூலம் லாபம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தானியங்களை
அனுப்புவதற்கு "கோடா" அதிக விலைக்கு விற்பதன் மூலம் லாபம்
வாங்கி சேகரித்து உள்நாட்டில் சொன்னமாதிரி மிராசுதார்கள், மில்
சம்பாதிக்கக்கூடாது. நான் மேலே மாகாணங்களுக்கு அனுப்பு
காரர்கள், சேகரித்து வைப்பது, பற்றுக்குறை வேண்டிய தானியங்களை
வது, பணம் படைத்தவர்கள் வருஷத்திற்கு சேகரித்து வைப்பது ஆகிய
சேகரித்து வைப்பது, கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகமாகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களின்
காரணங்களினால்தான் விலைவாசி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல
லாபம் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் வந்தாலும் பங்குதாரர்களுக்கு $6\frac{1}{2}$
லாம். ஆனால் எவ்வளவு லாபம் கொடுக்கலாம் என்பது எல்லோருக்கும்
சத விகிதம்தான் "டிவிடண்டு" "மார்கடிங் சொஸைடி" காரிய
தெரிந்த விஷயம். நான் தாலூகா வியாபாரம் என்று கேட்டேன்.
தரிசியை அவர்கள் சொஸைடியில் என்ன தானியம் பிடித்து விற்றதில்
இந்த வருஷத்தில் 4,000 மூட்டைக்கு சொன்னார்கள். அதேமாதிரி வேறு
20,000 ரூபாய் லாபம் வந்தது என்று தலைவர் ஒரு வியாபாரியின்
ஒரு ஜில்லா சொஸைடி காரியதரிசி சொன்னார். பிடிக்கவேண்டியதில்லை
நிலைமை அறிந்து தானியம் இந்த வருஷம் தானியம் பிடிப்பதை நிறுத்தி
என்று அவர் உத்தரவு போட்டுவிட்டதால், வாங்கி மெம்பர்களுக்கு
விட்டார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரக்குகளை அவ்வளவு உகந்தது
வழங்கவேண்டுமே தவிர வியாபாரத்தில் இறங்குவது விடவேண்டும்.
அல்ல என்று அரசாங்கம் சுற்றறிக்கை

அடுத்தபடியாக, உணவு தானியங்கள் விஷயமாக தட்சிண மண்டலம்
ஏற்படுத்துவது பற்றி ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் பேச்சு
வார்த்தை நடந்தது. தென் மண்டலத்தில் சென்னை, ஆந்திரம், மைசூர்
மூன்று ராஜ்யங்களையும் சேர்த்து விடலாம். ஸ்ரீ சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள்
ஏற்கெனவே ஆந்திராவில் ஆறு லட்சம் டன் அரிசி உபரி இருக்கிறது
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்தை தென் மண்டலத்
தில் சேர்த்துக்கொண்டால் சென்னை ராஜ்யத்தின் பற்றுக்குறையை தீர்த்துக்
கொள்ளலாம். கேரள ராஜ்யத்தையும் இந்த மண்டலத்தில் சேர்த்தால்
பற்றுக்குறையின் காரணமாக பொருள்கள் அங்கே போய்விடு
மாதலால் விலைவாசிகள் இங்கே உயர்ந்துவிடும். கேரள ராஜ்யத்தை மத்
திய சர்க்கார் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டால், அவர்கள் அந்த ராஜ்யத்திற்கு
வேண்டிய தான்யத்தை சப்ளை செய்வார்கள். இந்த மூன்று ராஜ்யங்கள்
சேர்ந்த தென் மண்டலத்திற்குள் பண்டங்களைத் தாராளமாக வழங்கலாம்.
சரக்குகளை வாங்கி சேமித்துவிடுவதனால், அன்றாடம் வாங்கி உண்ணும்
ஏழை மக்களுக்கும், மாதச் சம்பளம் வாங்கிச் சாப்பிடும் உத்தியோ
கஸ்தர்களுக்கும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருப்பதால்
மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தென் மண்டலத்தை ஏற்படுத்தும்படி நமது
சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

தானியங்களை சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு விலைவாசிகள் எவ்வளவு
தூரம் ஏறும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் வியாபாரிகள்.
குறைந்த விலையையும் உயர்ந்த பட்ச விலையையும் சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்து
விட்டால் உயர்ந்த பட்ச விலை எவ்வளவுதான் என்று தெரிந்துவிடும்.
அந்த விலைக்குச் சரக்கை விற்றுவிடுவார்கள். இல்லாவிட்டால் விலை எவ்
வளவு தூரம் ஏறும் என்று வியாபாரிகள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு சரக்கு
களை தேக்கிவைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே குறைந்தபட்ச விலையை
யும் உயர்ந்தபட்ச விலையையும் சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI K. ANBAZHAGAN) : இன்னும் ஒரு நிமிடம்தான் காலம் இருக்கிறது.

[3rd July 1957

Sri A. S. DORAISAMI REDDIYAR : பட்ஜெட்டில் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. அதைச் சரிக்கட்ட வழி என்ன என்பதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறினால் பணம் அதிகமாக கிடைப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். லோகல் போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு இவைகளெல்லாம் இன்னும் சரியாக ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு திருஷ்டாந்தத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். பல்லாவரத்தில் ராதா நகர், காந்தி நகர், நேரு நகர், ராஜாஜி நகர் போன்ற நகர்கள் ஏற்பட்டு பெரிய பங்களாக்களும் வீடுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தாம்பரத்திலிருந்து மீனம்பாக்கம் வரை அநேக பங்களாக்களும் பெரிய தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு ஒரு முனிசிபாலிடியோ, பஞ்சாயத்தோ ஏற்படாது இருப்பதின் காரணமாக யாரும் வரி கொடுக்கவில்லை. ‘ இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டுக்கு ’ எழுத்து மூலம் விண்ணப்பித்தும்கூட, இந்த விஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை. இது விஷயமாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12–05 p.m. **Sri S. RAMASAMI THEVAR** : உபதலைவர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நடப்பு ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சில நல்ல அம்சங்கள் இருந்தாலும்கூட, அதில் பல குறைகள் தோன்றுகின்றன. முக்கியமாக உணவுப் பொருள் விலை ஏற்றத்தை தடுப்பதற்கு எந்த வழிவகையும் அதில் சொல்லப்படவில்லை. இன்னும் விவசாயத்தைப் பெருக்க எவ்வளவு வழிகள் இருந்தும் அவற்றை குறிப்பிடத் தவறிவிட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஆண்டவன் பெயரால், கோவில் பெயரால் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை மக்களிடம் பகிர்ந்து கொடுத்தால், அதனால் உற்பத்தி அதிகமாகி உணவு பற்றுக்குறை நீங்கும் என்பதை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தானியங்களின் மீதுள்ள விற்பனை வரி குறைக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு குறைக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமத்தில் தலையாரி, வெட்டியான் இவர்கள்தான் அதிக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் கிராம முன்சீப், கர்ணம் இவர்களின் கீழ் ஊழியம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் வேலைகளைத் தொடர்ந்து இரவு பகலாக பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் கூலிகூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை குறித்து நான் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது.

என் தொகுதியாகிய அரந்தாங்கித் தாலூகா மிகவும் கேவலமான நிலையில் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்தாலும்கூட அது மிகவும் பஞ்சப் பிரதேசம். மந்திரிகள்கூட சுற்றுப்பிரயாணத்தின்பொழுது தஞ்சையோடு நின்று விடுகிறார்கள். அரந்தாங்கிக்கு வருவதுகூட கிடையாது. இந்தப் பஞ்சப் பிரதேசத்திற்கு இது வரையில் ஒரு திட்டம்கூட வரவில்லை. சமுதாய நலத்திட்டம், தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போன்ற ஒரு திட்டமும் அங்கு அமுலாக்கப்படவில்லை.

இந்தத் தாலூகாவில் ஒன்றரை லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அங்கு ஒரே ஒரு லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. அதுவும் ஜில்லா போர்டாரால் நடத்தப்படுகிறது. 40,000 பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போகவேண்டிய நிலையிலே ஒரே ஒரு ஹைஸ்கூல்தான் இருக்கிறது. அந்த ஹைஸ்கூல்கூட எலிமெண்டரி ஸ்கூல் கட்டிடத்தில்தான் நடந்துவருகிறது. அதுவுமல்லாமல் அரந்தாங்கி தாலூகாவில் ரோடு வசதி அதிகமாக கிடையாது. எருக்களக்கோட்டைக்கு நான்கு மைல் ரோடும், தீயத்தூருக்கு ஆறு மைல் ரோடும், ஆக பத்து மைல் ரோடுதான் இருக்கிறது. அங்கு மண் ரோடுகள்தான் இருக்கின்றன. அதுவும் அவைகளின் வழியாக மக்கள் நடந்துகூட போக முடியாது. ரோடுகள் பக்கத்தில் உள்ள நடைபாதையில்தான் போகமுடியும். ஆகவே, இவைகளெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3rd July 1957] [Sri S. Ramasami Thevar]

குடி நீருக்காக எத்தனையோ கிணறுகள் தோண்டப்பட்டும் பயன் படவில்லை. ஊற்றம் இல்லாமல் இருக்கிறது. காண்ட்ராக்ட்காரர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்து இந்த வேலைகளைக் கொடுப்பதால் நமது மக்கள் கொடுக்கும் வரிப்பணம் வீணாகிறது. இந்தக் காண்ட்ராக்ட் முறையானது அடியோடு தொலைந்தால்தான் நம் நாட்டுக்கு சுபிட்சம் ஏற்படும். எங்கள் தொகுதியிலே கிணறுகள் தண்ணீரில்லாமல் இருக்கின்றன. தோண்டப் பட்ட பல கிணறுகளில் ஊறும் நீர் உவர்ப்பாக இருக்கிறது. இவைகள் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருந்தால்தான் கட்டுவது என்றில்லை. உவர்ப்பு நீராக இருந்தாலும் கட்டி விடுகிறார்கள். இதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருப்பதால் பரிசோதனைகள் நடக்காமல் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு இம்மாதிரித் தவறுகள் நடக்கிறது. தோண்டப் பட்ட சில கிணறுகளில் நீர் ஊற்று காணா விட்டாலும் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆறு அல்லது குளம் இவைகளிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து நிறப்பி நீர் இருப்பதாகக் காட்டி பணத்தை ஏப்பம் விடுகிறார்கள். இந்த விஷயங்களை சர்க்கார் சரியாக கவனிக்கவேண்டும். சர்க்காரும் நிர்வாகத் துறையிலே கண்டிப்பான முறையில் இருந்தால் பல தொல்லைகள் போகும்; மக்களும் பயனடைவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரந்தாங்கியைப் பொருத்தவரையிலே, மின்சார விஸ்தரிப்பு கிடையாது. நகரத்திலே மட்டும் வெளிச்சத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகமாகிறது. மற்றப்படி விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடையாது. மின்சாரத்தை தாலூகாவில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அரந்தாங்கி தாலூகா ஒரு வறண்ட பிரதேசம். நீர்ப்பாசனமற்ற ஒரு பிரதேசம். ஆகையால் இங்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகம். இங்கு தொழில் வளம் ஒன்றும் கிடையாது. வறண்ட பிரதேசத்தால் இங்குள்ள மக்கள் வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் ஆரம்பிக்கும் தொழில்களை இம்மாதிரி வறண்ட பிரதேசமான இடங் களில் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இலங்கைக்கு அந்தக்காலத்தில் கூலிகளை ஏற்றுமதி செய்தது அரந்தாங்கி. இதைச் சொல்லிக்கொள்ளவே மிகவும் வெட்கமாக இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் இப்போது அங்கிருந்து வரமுடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த விதமான திட்டமும் கூறப்படவில்லை என்பது வறுத்தத்தைத் தருகிறது.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் ப்ராஜெக்ட் ஆரம்பித்த காலத்தில், அதனால் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குத்தான் நீர்ப்பாசனம் என்று சொன்னார்கள். கார ணம் மற்ற ஜில்லாக்களில் வரித்தீர்வை கட்ட மறுத்தார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் தீர்வையைக் கட்ட முன் வந்தோம். ஆனால், அந்த சமயத்திலே புதுக்கோட்டை குறுக்கே வந்த காரணத்தால் தண் ணீர் வேறு வழியாகப் போய்விட்டது.

1948-லிருந்து புதுக்கோட்டை நம் கைவசம் ஆனபோதுகூட சர்க்கார் இத்திட்டத்தைக் கொள்ள முன்வரவில்லை. எங்கள் ஊரில் நடந்த அரசியல் மகாநாட்டிற்கு நமது முதல் அமைச்சரும், தொழில் அமைச்ச ரும் வந்தார்கள். அப்போது மராமத்து இலாகா மந்திரியாயிருந்த ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் தலைமையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந் தோம். அப்படியிருந்தும் இன்றுவரை அதற்கு ஒன்றும் செய்யப்பட வில்லை. தண்ணீர் கேட்டால், மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லை என்று காரணம் காட்டுகிறார்கள். எங்கள் தாலூகாவிலே காண்மாய்கள் குளங்கள் நிறைந்து இருக்கிறது. ஒரு முறை நிரப்பித் தந்தால் போதும். இரண்டொரு காட்டாறுகள் ஓடுகிறது. மழை காலத்தில் தண்ணீர் கடலிலே போய்ச் சேருகிறது. அந்த ஆறுகளை அணை மூலமாகத் தடுத்தால் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயிர் செய்ய முடியும்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri K. ANBAZHAGAN) : இன்னும் ஒரு நிமிட நேரம்தான் பேசுவதற்கு இருக்கிறது.

[3rd July 1957

Sri S. RAMASAMI THEVAR : சர்க்கார் இன்னும் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பல பல தொகைகளை மக்களுக்கு உதவுவதற்காக ஒதுக்கியிருந்தும் கூட அந்த உதவிகள் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. நிர்வாகத்திலே ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. கடன் வசதிகள் காலாகாலத்தில் போய்ச் சேருவதில்லை. அந்தக் கடன் தொகையை வாங்குவதற்கு கஷ்டங்கள் பல. அதிகாரிகளையும் மற்றவர்களையும் தேட வேண்டியிருக்கிறது. காலா காலத்தில் வாங்க வழியில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் தவிர்க்க வேண்டுமாய் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Deputy Speaker in the Chair.

12.17 p.m. **Sri V. S. MANICKASUNDARAM**: அன்புமிக்க உபதலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வருஷம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டம் மிக போற்றத்தக்கதாக இருக்கிறது. மக்கள் மெச்சும் முறையில் இருப்பதற்குக் காரணம் புதிதாக ஒரு வரியும் போடப்படவில்லை என்பதுதான்.

உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் கூடியிருப்பதற்கு யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் விலைவாசிகள் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. விவசாய உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருப்பதின் காரணத்தைக் குறித்து ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, விலைவாசிகள் உயர்ந்ததன் காரணம் உற்பத்தி செய்வதிலே ஏற்படும். உயர்ந்த செலவுதான். நானும் ஒரு விவசாயி. நானும் விவசாயம் செய்பவன்தான். முன்பு இருந்த உற்பத்திச் செலவை விட இப்போது பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஏர் முதலிய விவசாயக் கருவிகள் விலை உயர்ந்து வருகின்றன. கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் எங்கள் பகுதியிலே உரம்போட புண்ணாக்கு மூட்டை 12 ரூபாய் முதல் 14 வரை இருந்தது, இப்போது சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் ரூபாய் $18\frac{1}{2}$ முதல் $19\frac{1}{2}$ வரையில் விற்கிறது. அந்த முறையிலே அது தவிர எல்லா சாமான்களும் விலை மிக ஏறிய நிலையிலே இருக்கின்றன.

12-20 p.m. எங்கள் பகுதிகளிலே விவசாயத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது. முக்கியமாக என் தொகுதியில் லோயர் பவானி தண்ணீர் பாசனத்திற்காக விடப்பட்டு, தொகுதி மக்கள் எல்லாப் பலனையும் அனுபவித்துவருகிறார்கள்.

ஆனால், அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கஷ்டம் எல்லாம், நேற்றைய தினம் ஒரு மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சொன்னதுபோல, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் எங்கள் தொகுதியில் கிடையாது, வேலைக்கு ஆள் இல்லாத திண்டாட்டம்தான் இருக்கிறது என்று நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பல பகுதிகளிலே வேலை இல்லாத மக்கள் இருப்பதாகவும், அவர்கள் வெளியேறுவதாகவும் சொல்லப்படுவதைக் கேட்டு நான் கொஞ்சம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. மக்கள் விவசாய வேலையில் ஈடுபடத் தயாராயிருப்பார்களானால், தயவு செய்து அவர்களை எங்கள் தொகுதிக்கு அனுப்பி வையுங்கள். அவர்களுக்கு நாங்கள் வேண்டிய அளவு வேலை கொடுக்கிறோம். முன்னால் வாங்கிக் கொண்டிருந்ததைவிட மூன்று பங்கு, நான்கு பங்கு கூட கூலி கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தருகின்றோம். ஆகவே, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒரு பொழுதும் கிடையாது. வேலைக்கு ஆள் இல்லாத் திண்டாட்டம்தான் நிலவிவருகிறது என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆனால், மலபார் ஜில்லாவிலிருந்து சில ஆட்களைக் கூட்டி வந்து வைத்து மத்திய அரசாங்கம் சில இடங்களில் விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதை நாம் பார்த்தோம். அந்த முறையிலே எங்கள் பகுதிக்கு

3rd July 1957] [Sri V. S. Manickasundaram]

வேறு எங்கிருந்தாவது விவசாயத் தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்தால் அதற்காக நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்போம்.

விவசாய உற்பத்தி செய்யும்போது . . .

Sri S. B. ADITYAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியின் பேரில் பேசிக்கொண்டிருக்கிற கனம் அங்கத்தினரிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?

DEPUTY SPEAKER : சரி.

Sri S. B. ADITYAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும் போது, அவர்களுடைய இடத்திலே வேலைக்கு ஆள் இல்லாத திண்டாட்டம் தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வேறு இடத்திலிருந்து வருகிற ஆட்களுக்கு என்ன கூலி கொடுக்கப்படும் என்பதை தயவு செய்து சொன்னால், வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்து ஆட்களை அனுப்பத் தயார். என்ன கூலி கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: **The hon. Member should have raised this point after the Member had furnished his speech. He should not interrupt the hon. Member when he is speaking.**

Sri V. S. MANICKASUNDARAM : இன்று எங்கள் பகுதியிலே, தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டரை முதல் மூன்று ரூபாய் வரையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கிடைக்கிறது. அந்தக் கூலி பிற பகுதிகளில் கொடுக்கப்படுவதாக நான் கருதவில்லை. ஆகையால், இந்தக் கூலி விகிதம் அவர்களுக்குப் போதும் என்ற எண்ணம் இருக்கும் பட்சத்தில், அந்தக் கூலி ஆட்களை எங்கள் ஊருக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு எனது நண்பர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நான் சொல்லிக் கொண்டிருந்த விஷயம், விவசாய விளை பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும்போது, அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டும் என்றும், அதனுடைய பலன் விவசாய மக்களுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

Sri M. JAGANNATHAN : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்தத் தொகுதியிலிருந்து வருகின்றார் என்று சொன்னால் நலமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

Sri V. S. MANICKASUNDARAM : நான் ஈரோடு தொகுதியிலிருந்து வருகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : அவர் ஈரோடு தொகுதியிலிருந்து வருகிறார்.

Sri V. S. MANICKASUNDARAM : உயர்ந்தபட்ச விலை மட்டும் விளை பொருள்களுக்கு நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்களே யொழிய, குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று யாரும் கேட்டுக்கொண்டதாக நான் இதுவரை கவனிக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் விவசாய விளைபொருள்களுக்குக் குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவப்போவதாகவும், ஒரு அளவுக்குக் கீழே விவசாய விளைபொருள்களின் விலை இறங்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றி தீவிரமாக யோசித்துவருவதாகவும் சில நாட்களுக்குமுன் பத்திரிகையில் படித்தோம். அம்மாதிரி விவசாய விளைபொருள்களின் விலை ஒரு அளவுக்குக் கீழே போகாமல் பார்த்துக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில், அவர்களுக்கு லாபகரமான விலை கிடைக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri V. S. Manickasundaram] [3rd July 1957

என்னுடைய தொகுதியாகிய ஈரோடு மஞ்சள் வியாபாரத்திற்குப் பெயர்
பெற்றது. ஈரோடு நகரம் எப்படி மஞ்சள் வியாபாரத்திற்குப் பெயர்
பெற்றதோ, அதேபோல ஈரோடு தாலூகா, பவானி தாலூகா, கோபி
தாலூகாவின் தென் புறம், கரூர் தாலூகா ஆகிய இடங்கள் மஞ்சள்
உற்பத்திற்குப் பெயர் பெற்றன.

மஞ்சள் உற்பத்தி செய்வதற்கு செலவு ரொம்பவும் அதிகமாக ஏற்
படுகிறது. சாதாரணமாக, நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆகும் செலவைப்
போல் 8 மடங்கு அல்லது 9 மடங்கு அதிகமாக ஆகிறது, மஞ்சள் உற்பத்தி
செய்வதற்கு. வைகாசி-ஆனி மாதத்தில் விதை போடப்பட்டு பங்குனி
மாதத்தில் அறுவடை ஆகிறது. 11 மாத காலம் பூமிக்கடியில் இருக்க
வேண்டியிருக்கிறது. சில வருஷத்திற்கு முன்னால், மஞ்சள் உற்பத்தி
செய்ததினால் நல்ல ஆதாயம் கிடைத்தது. பத்து மணங்குகொண்ட
சாட்டை ஒன்று ரூ. 250 முதல் ரூ. 300 வரை விற்றுக்கொண்டு இருந்தது
1950-வது வருஷத்தில். ஆனால், 1956-ம் வருஷத்தில் விலை ரூ. 65,
ரூ. 70 என்று இறங்கிவிட்டது. இப்படி மஞ்சள் விலையில் திடீரென்று
சரிவு ஏற்பட்டது. 1955-ல் பூமியில் மஞ்சள் போட்டுவிட்டு 1956-ல் வெட்டி
எடுத்துப் பார்த்தபோது விவசாயிகள் பெரும் ஏமாற்றத்தை அடைந்
தார்கள். பெரும் நஷ்டத்தையும் அடைந்தார்கள். இதனால் பல விவ
சாயக் குடும்பங்களின் பொருளாதாரமே சீர்குலைந்து போயிற்று.

சென்ற வருஷம் ஈரோடு நகரத்தில் மஞ்சள் கோடௌன்களில் மஞ்
சளைத் தேக்கி வைத்தார்கள். இது உணவுப் பொருள் என்றும், மார்க்
கட்டுக்கு அனுப்பும்போது கூட்டுறவு முறையில் லிக்ங் ஆக்ஸைட் என்னும்
விஷத்தைக் கலந்து விடுகிறார்கள் என்றும் அரசாங்கத்தார் பரிசோதித்து
“ சீல் ” வைத்தார்கள். அதாவது, மஞ்சளையும் ஒரு உணவுப் பொரு
ளெனக் கணக்கிட்டு, கண்காணித்து வந்தார்கள். மஞ்சளையும் உணவுப்
பொருள் என அரசாங்கம் கண்டால், உணவுப் பொருள்களுடைய விலை
ஒரு குறித்த அளவுக்குக் கீழே போகாமல் பார்த்துக்கொள்வது போல,
மஞ்சள் சாகுபடிக்காரர்களுக்குத் தகுந்த ஆதாயம் கிடைக்கும் முறையில்,
ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்
கத்தை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

12–27 *** SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :** கனம் உதவி சபா
p.m. நாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய நீதியுடன் கூடிய நிதி
நிலை அறிக்கையை வாயார வாழ்த்துகின்றேன். மனமாரப் புகழ்கின்றேன்.
போற்றுகின்றேன், வரவேற்கின்றேன். காலத்திற்கேற்ப, மக்களுடைய
மனோநிலைக் கேற்ப, பஞ்ச நிலையையும் அனுசரித்து, மக்கள் முதுகிலே
மேலும் மேலும் வரிப் பளுவைச் சுமத்தாமல், தனக்கே உரித்தான
தனிப் பாணியில், நிதி அமைச்சரவர்கள் ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை
இன்று நமக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்.

புதிய வரி அதிகம் இல்லாமலும், அதே சமயத்தில் எதிர் காலத்
தில் மக்களுக்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்
பழுக்கில்லாமல் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதிலே கண்ணும் கருத்துமாக
இருந்து, இக்கட்டான நிலைமைகளையெல்லாம் சமாளித்து வெற்றியுடன்
நடத்திக் காட்டுவோம், கடன் பட்டாவது நிறைவேற்றிக் கொடுப்போம்
என்ற தனிப் பாணியுடன், மிகப் பிடிவாதமான துணிச்சலுடன் நிதி
அமைச்சரவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்றால்
இதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவருடைய துணிச்சல்
பாராட்டுதலுக்குரியது.

அரசு செலுத்துகின்றவர்கள் வரி விதிக்கின்றார்கள். வரி விதிக்காம
லிருப்பது மந்திரிகளுக்கு அழகல்ல.

“ இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு ”

என்று வள்ளுவனார் பாடினார். அந்தக் காலந்தொட்டு இந்தக் காலம்
வரை வரி விதித்தே நாட்டை அரசு செய்தார்கள். ஆனால், தற்காலத்திய
பஞ்ச நிலைமைக்கும், மக்களுடைய மனோ நிலைமைக்கும் ஏற்ப, காலத்தை

3rd July 1957] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

யும் ஒட்டி, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் மதியூகத்துடன்
ஒரு சில புது வரிகளைக் கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்ற
புதுமைத் துணிச்சலை மக்கள் முன்னாலே ஏற்றுக்கொண்டு அதை நிறை
வேற்ற முன்வந்திருக்கிறார். அதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அவரைப்
பாராட்டுவதோடு அல்லாமல், அவருடைய திறமையையும் நேர்மையையும்
அவருக்கென படைத்த தனி ஆற்றலையும் நாம் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ
முடியாது.

அதோடுகூட, மத்திய சர்க்கார் புது வரிகளைப் போட்டார்கள். அப்
பொழுது எங்கும் ஒரே கூக்குரல் எழும்பியது. அதே சமயத்தில் பெரிய
பெரிய அறிஞர்கள், அறிவாளிகள், அரசியல் ஞானிகள் எல்லோரும்
மேடையிலே பேசினார்கள். “ வரப்போகின்றது, மாகாண சர்க்காருடைய
அடுத்த வரி, அதற்கும் தயாராக இருந்து கொள்ளுங்கள், கூக்குரலை 12-30
எழுப்புங்கள், கிளர்ச்சி செய்யுங்கள், எதிர்ப்புக்குத் தயார் செய்து கொள்ளுங் p.m.
கள்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் சொல்லி, சவால்
விட்டுக்கொண்டு காத்துக்கொண்டிருந்தவர்களையெல்லாம் நிதி அமைச்சர்
அவர்களுடைய பேனா முனையிலிருந்து வந்த நிதி நிலை அறிக்கை
பெருத்த ஏமாற்றத்தின் எல்லையிலே கொண்டுபோய்விட்டது. அத்தகைய
நிதி அமைச்சரின் மதியூகத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அதை
மிக்க சாணக்கிய சமர்த்தியத்துடனும், அரசியல் நீதியுடனும், தூரதிருஷ்ட
கண்ணோட்டத்துடனும் செய்திருக்கிறார் என்பதை நினைக்க நினைக்க நாம்
மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம். பாராட்டுகிறோம். மேலும் அம்மையார்
அவர்கள் “ மந்திரிக்குத்தான் மழை பெய்தது பிரயோஜனமாய்ப் போய்
விட்டது, மழை பெய்தது மந்திரிக்குத்தான் அபயம் அளித்தது ” என்று
சொன்னார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை இந்தச் சட்டசபையிலே
சமர்ப்பித்த நிதி மந்திரி அவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தோழர்களுக்கோ,
மாற்றுக் கட்சித் தோழர்களுக்கோ ஒவ்வொரு பதிலையும் சாட்டை சாட்டை
யாகக் கொடுப்பதில் மட்டும் வல்லுநர் அல்ல, அதற்கு மேலும் வல்லுநர்
என்பதைக் காட்டிவிட்டார்கள். வரிப் பிரேரணைகளை எதிர்ப்பதில் தங்களுக்கு
வேலை அதிகமாக இருக்கும் என்று நினைத்து நினைத்து ஏங்கி இருந்தவர்
களுக்கெல்லாம் ஒரே அடியாக ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். மழை
இன்மையைப் பற்றித்தான் அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள் என்பது
அல்ல. மழை பெய்ததைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். மழை பெய்த
தால், அமைச்சர்களுக்கு அபயம் கிடைத்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.
அதை நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த மழை பெய்தது அமைச்
சர்களுக்கு மட்டும் அபயம் கொடுக்கவில்லை. அம்மையார் அவர்களுக்கும்
இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை
யும், அபயத்தையும் கொடுத்தது என்பதை நான் கூறாமல் இருக்க
முடியாது.

அடுத்தபடியாக, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றியும் அம்மையார் அவர்கள்
குறிப்பிட்டார்கள். “ ஆடிட் நாற்றம் அடிக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது ”
என்று சொன்னார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, காங்கிரஸ்காரர்கள்
நினைத்திருந்தால், ஊழலும் நாற்றமும் இல்லாமல், மணமிக்க மலர்த்
தோட்டமாகவும், ஆக்கி இருக்க முடியும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்பு
கிறேன். அண்மையிலே இருக்கிற நாட்டைப்போல், ஒருவருடைய தனி
சந்தர்ப்பத்திற்காகவும், சௌகரியத்திற்கும் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கக்
கூடிய சர்க்கார் வழி வம்சத்திலே வந்தவர்கள் அல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள்
என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். “ நெற்றிக் கண்ணைத்
திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே ” என்று சொன்ன நக்கீரர் பரம்பரையிலே
வந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்தால் இன்று மாற்றி அமைத்திருக்க
முடியும். ஊழல் நாற்றத்தை வெளியே தெரியாமல் மண் மூடிப்
புதைத்திருக்கவும் முடியும். ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்கள் அதைச் செய்ய
விரும்பவில்லை. ஆகவேதான் எங்களுடைய நீதியுடன் கூடிய, நேர்மையுடன்
கூடிய, ஆற்றலும் திறமையும் வாய்க்கப் பெற்ற, திறமையின் பிரதி
பலிப்பே உருவாகக்கொண்ட இந்த நிதி நிலை அறிக்கை நம் முன்னால்இருக்
கிறது. அதைப்போற்றுகின்றோம், வாழ்த்துகின்றோம், வரவேற்கின்றோம்.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [3rd July 1957

சட்ட சபைக்கு வரும்போது எல்லாம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. பார்த் தாலும் வருத்தம், கேட்டாலும் வருத்தம், பேசுவது எல்லாம் வருத்தம், எதை எடுத்தாலும் வருத்தம், வருத்தம். "வருத்தம், வருத்தம் என் பதே அல்லாது வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே" என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. இப்படித் தொட்டதெற்கெல்லாம் "வருத்தம், வருத் தம்" என்று சொல்வதைக் கேட்க எங்களுக்கும் வருத்தமாகத்தானிருக் கிறது. ஆகாதவர்கள் கை பட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம் என்கிற மாதிரித்தான் இருக்கிறது. வரி போட்டாலும் குற்றம், வரி போடாவிட்டா லும் குற்றம். இப்படி வருத்தமாகவே இருந்தால், ஒரு நல்ல காரியம் செய்யக்கூடிய நிலையில், நம்மை நாமே ஆக்கிக்கொள்வோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. இருண்டவன் கண்ணுக்கு தெரிந்ததெல்லாம் பேய் என்பார்கள். வரி போடவில்லை என்றால் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை என்று குற்றம் சாட்டுவது, வரி போட்டால் வரியைச் சுமத்தி விட்டார்கள், மக்கள் ரத்தத்தை உறிஞ்சுகிறார்கள் என்ற இந்த மனோநிலை மறைய வேண்டும். "துணி வெளுக்க மண் உண்டு, தோல் வெளுக்கச் சாம் பருண்டு, மணி வெளுக்கச் சாணையுண்டு, மனம் வெளுக்க வழியில் லையே" என்று பாடிய பாரதியாரின் நினைவு தான் எனக்கு இந்தச் சமயத் திலே வருகின்றது. ஆகவே மன நிலையை மாற்றிக்கொண்டு நாடு மறு மலர்ச்சி அடைய மக்கள் திட்டத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதிநிலை அறிக்கையில் சம நிலையை மிகவும் சாதுர்ய மாகக் கையாண்டு இருக்கிறார்கள் நமது நிதி அமைச்சர். "அண்டை நாடு களைப் பாருங்கள்" என்று நம்மை பார்த்துச் சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் நம்மை வைத்து விடவில்லை நமது நிதி அமைச்சர். அண்டையில் இருக் கிற மற்ற நாட்டவர்கள் நம்மைக் கண்டு ஏங்க, நாம் பெருமைப்படத்தக்க வகை யில் நமது நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் அவர். "தொழிற் சாலை வடக்கே வாழ்கிறது, தெற்கே தேய்கிறது" என்று சொல்வதற்கு முடிவு கட்டி, முற்றுப்புள்ளி வைத்தாற்போல், மேட்டூரில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையையும், நெல்லை ஜில்லாவில் வெங்கார உப்பு உற்பத்திச் சாலையையும், ராமநாதபுரத்திலே சிமிட்டித் தொழிற்சாலையையும், இது போன்ற பல பெரிய தொழிற்சாலைகளையும் இங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் கள். இதனால் மட்டும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போய்விட்டது என்று சொல்லமுடியாது. ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் 100 அல்லது 200 பேருக்குத் தான் வேலை கிடைக்கும். ஆகவே, சிறிய தொழிற்சாலைகள் வேண்டும் என்கின்ற முறையிலே அதற்கும் வழிவகை செய்து ஹரிகேன் விளக்குகள், மின்சார சாமான்கள், மருத்துவக் கருவிகள், விவசாயக் கருவிகள் முதலியவைகளைச் செய்வதற்குப் பல சிறிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாபெரும் ஜனத்தொகை கொண்ட இந்த நாட் டிலே கிராமக் கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதற்காக, தேனீ வளர்த்தல், தோல் பதனிடுதல், தீப்பெட்டிகள் செய்தல் போன்ற கிராமத் தொழில் களையும் உற்சாகப்படுத்தியிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பெரிய பெரிய திட்டங்கள் நிறை வேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. நெல்லை ஜில்லாவிலே மணிமுத்தாறுத் திட்டம் முடிவு பெறும் தருவாயில் இருக்கிறது. கீழ் பவானித் திட்டம் முடி வடைந்து விட்டது. சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும் வகை செய்திருக்கிறார் கள். ஆனால் அதற்காக ரூ. 55 லட்சம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த மானூர் பிர்க்காவை மறக்காமல் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக் கிறது. இவை பஞ்சப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவை. போன மந்திரி சபை யிலும் சரி, இந்த மந்திரி சபையிலும் சரி, இங்கு வந்து போன மந்திரி களுக்குக் கணக்கே கிடையாது. எங்களுடைய தொகுதிக்கு இப்பொழுது இருக்கிற உயர்திரு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கும் வரவேற்பு அளித்தோம். எங்களுடைய கூக்குரலையும் எழுப்பி யிருக்கிறோம். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். சமீ பத்தில் கனம் கக்கன் அவர்கள் வந்து நேரில் பார்வையிட்டார்கள். அவர் கள் எல்லோருக்கும் மானூர்க் குளத்தையும் வாய்க்காலையும் காட்டினோம்.

3rd July 1957] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

வேளாண்மை நிலம் வெற்று நிலமாக இருக்கிறது என்ற அழுகுரலைக் இளப்பினோம். ஆனால் மந்திரிகள் வரும்பொழுது அழவில்லை. அழுத பிள்ளை தான் பால் குடிக்கும் என்ற முறையிலே நாங்கள் எங்கள் கூக் குரலை எழுப்பினோம். அங்குள்ள மக்கள் பஞ்ச நிலையில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், தங்களுடைய குழந்தை குட்டிகளுடன், பானை சட்டிகளுடன் வெளியேறி பிச்சைக்காரர்களின் நிலைக்கு வந்து விடக்கூடாது. அதற்கு முன்னதாகவே அவர்களுக்கு அபயம் அளிக்க வேண்டும். ஆகவே மானூர்க்குளத்திற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது என் னுடைய விண்ணப்பம்.

அடுத்தபடியாக, தேவஸ்தான நிலங்களையும், மடாலயங்களையும் பற்றி காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் உள்பட திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்களும் அழகாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மடாலயங்கள், தேவஸ்தானங்கள் சொத்துக்களை நிர்வகிப்பதிலே உள்ள ஊழல்களை கண்கூடாகக் காண்கிறோம். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லு கிறார்களே, அதற்காக அதை மண்மூடிப் புதைப்பதற்கு நான் ஆசைப்பட வில்லை. எங்கள் ஜில்லாவிலே ஆதீனங்கள், மடாலயங்களுக்குச் சிறந்த நிலங்களும், பஜாரிலே நிறையக் கடைகளும் இன்னும் ஏராளமான சொத்துக்களும் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை விவசாயிகள் நேரடி யாகப் பயிர் செய்யமுடியாத நிலையில், அவர்களின் குடிசையை விட்டு அப்புறப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் தேவஸ்தான பரிபாலனம் நடந்து வரு கிறது. இதற்குக் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நியாயவாரச் சட்டத்தைப் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. 60, 40 விகிதச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். எதற் காக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்களோ அதன் பயனை மக்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கின்றனர் என்பதை மிகவும் மனவருத்தத் துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தினால் பெரியபெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பாதகம் ஏற்படவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவிலே $\frac{1}{2}$ ஏக்கர், 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள்தான் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களைத்தான் இந்தச் சட்டம் பாதிக்கிறதே ஒழிய, 3, 4 குளங்களை வைத்துக் கொண்டு மூன்று போகம் பயிர் செய்யும் பண்ணையார்களையும், மிராசுதார்களையும் ஒன்றும் பாதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சொந்தப் பயிர் வைக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆகவே சிறிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்த 60, 40 சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அதோடு கூட அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் அளிக்கவேண்டும். அனாதைப் பெண்கள், அபலைப் பெண்கள், கைம்பெண்கள், தங்களிடம் உள்ள நகைநட்டுகளை விற்று, அந்தப் பணத்தை நிலத்திலே போட்டு, தங்கள் குழந்தை குட்டி களைப் பராமரித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீ ஸர்கள் கோர்ட்டுக்கோ, வக்கீல்கள் வீட்டுக்கோ போகமுடியாத அவல நிலை யில் இருக்கிறார்கள். மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்று நிலம் வைத் திருக்கும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு, அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும்.

பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் பையன்கள் அத்தனை பேர்களையும் மெடிகல் காலேஜுக்கோ அல்லது எஞ்சினியரிங் காலேஜுக்கோ அனுப்பிக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்கள் தங்கள் பையன்களை சொந்த விவ சாயத்தில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவார்கள். ஆகவே அவர்கள் சொந்த விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக் கும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-40
அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்பு 1957-58-ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் p.m.
திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 56 கோடியே 49 லட்ச ரூபாய் வரவும், 69 கோடியே 32 லட்சம் ரூபாய் செலவும் உள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்ட

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd July 1957

அறிக்கை நம் முன்பு உள்ளது. இந்தத் திட்டத்தில் துண்டுவிழும் தொகை 483 லட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது. 183 லட்சம் ரூபாய் வரிகள் மூலம் அதிக வருமானம் இடைக்கும் என்றும், அதன் காரணமாக இந்த 483 லட்சம் ரூபாய் பற்றுக்குறையானது 333 லட்ச ரூபாயாகக் குறையும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கம்மியான பட்ஜெட் என்பதற்காக இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் கண்டனம் தெரிவிக்கவோ, அல்லது உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தால் போற்றுவதற்கோ நான் முன்வரவில்லை. ஆரம் பத்திலே கம்மியாக இருந்த பட்ஜெட் வருட இறுதியில் உபரியாக ஆகிறது என்பது வருடாவருடம் நாம் பார்க்கின்ற சாதாரண விஷயமாக இருக் கிறது. ஆரம்பத்தில் ரெவின்யூ (வருமான) இனத்தில் கம்மியாக இருக்கும் தொகை வருட இறுதியில் உபரியாக மாறுவது மிகவும் சாதாரண விஷயமாக இருந்து வருகிறது. சமீபத்தில் தேசத்தில் பல ராஜ்யங்களில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கம்மியான பட்ஜெட்டுகள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரிஸாவில் 3 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாய் கம்மியாகவும், மைசூரில் 97 கோடியே 35 லட்சம் ரூபாய் கம்மியாகவும், வங்காளத்தில் 17 கோடியே 15 லட்ச ரூபாய் கம்மியாகவும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் பட்ஜெட்டுகள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். நான் அவைகளைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. ஆனால் **ways and means**-ல், அதாவது ரொக்க வசதித் தேவைகளில்; பெருமளவில் துண்டு விழு கிறதே என்று தான் கவலைப்படுகிறேன். ஏனெனில் நமக்கு ரொக்கமாக 13 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வேண்டியிருக்கிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 13 கோடி ரூபாயை எந்த முறையில் சரிக்கட்டுவது என்பதுபற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் தமது உரையில் திட்டவட்டமாக ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

இந்த ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வெறுமனே இந்த ஓராண்டின் வரவு செலவுத் திட்டமாக மாத்திரம் கருதுவது சரியல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டாவது ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டமாகும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 4,800 கோடி இந்திய அரசாங்கத் திட்டத்தில் செலவழிக்கப்படவிருக்கிறது. இந்த ரூ. 4,800 கோடியில் நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை சுமார் 152 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி சமீபத்தில் பத்திரிகையில் வந்துள்ள செய்தியைப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச் சர் பட்ஜெட்டில் வெளியிட்ட செய்தியில், ரூ. 4,800 கொண்டுள்ள இரண் டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 500 கோடி ரூபாய் இன்னும் அதிகமாகத் தேவைப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்கு முன் தினம் தான் இந்தியப் பிரதமர் பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு சொற்பொழிவில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மதிப்பீடு இன்னும் 1,500 கோடி ரூபாய் அளவு உயர்ந்து மொத்த மதிப்பீடு 6,000 கோடி ரூபாய்க்கும் அப்பால் போய்விடக்கூடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அதிக மாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கும்போது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சுமார் 200 கோடி ரூபாய் தேவைப்படலாம் என்று தோன்றுகிறது. கடந்த வருஷங் களில் செலவான தொகையைப் பார்த்தால் மேலும் சுமார் 150 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அப்படியிருக்கும் போது, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள பற்றுக் குறையை எப்படி சரிக்கட்டப் போகிறோம், எப்படிப் பணம் வரும், எப்படி திட்டங்களை நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று தான் ஐயமுறுகிறேன். இந்தப் பிரச்னைக்கு ஒரே ஒரு வழி தான் இருக்கிறது. அதாவது, வெளி நாட்டிலிருந்து பண சகாயத்தை எதிர்பார்ப்பது தான். அது போதிய அளவு கிடைக்குமா என்பது பற்றியும் இந்தச் சபையில் பேசிய பல நண்பர் களும் ஐயமுற்றனர். இதே நேரத்தில், நமது நாட்டிலுள்ள ரொக்க வசதித் தேவைகளை (ரிஸோர்ஸஸ்) நல்ல முறையில் பயன்படுத்துகிறோமா என்பதுபற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமானது. இன்று வரையில் இந்த நாட்டில் பணத் தேவையை சமாளிப்பதற்குப் பெருமள வில் ரூபாய் நோட்டு அடிக்கும் முறையைத் தான் கையாண்டிருக்கிறார்கள்,

3rd July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சுமார் 1,200 கோடி ரூபாய் வரை யில் நோட்டு அடிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போது அந்த அளவிற்கு நோட்டு அடிக்கலாமா என்பதுபற்றி ஐயமுறுகிறார்கள் பொருளாதார நிபுணர்கள். அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இருக்கும் விலை வாசியை நாம் கவனிக்க வேண்டும். விலைவாசிகள் உயர்ந்து வருகின்றன. நாம் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் பொருள்களின் விலைகள் கம்மியாகிக் கொண்டும், வெளிநாடுகளிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யும் பொருள் களின் விலைகள் உயர்ந்துகொண்டும் வருகின்றன. நமது நாட்டிலிருந்து வருவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இந்த நிலைமை எந்த அளவிற்கு நமது திட்டங்களை பாதிக்கும் என்பது பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இன்றுள்ள முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் "டெபிசிட் பட்ஜெட்" முறை யைக் கடைப்பிடித்தால், முக்கியமாக "டெபிசிட் பைனான்சிங்" முறை யைக் கையாண்டால் பொருளாதாரக் கஷ்டத்தை சமாளிக்கலாம் என்று பல நண்பர்கள் கூறினார்கள். அந்த முறை முதலாளிதத்துவ சமுதாயத் தில் சொத்து உடையவர்களுக்குத்தான் அனுகூலமாக இருக்கும். ஒரு நாட்டில் விலைவாசிகளின் உயர்வால் மேலும் மேலும் தான் இன்னல்கள் வரும். உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்வைப்பற்றி இந்தச் சபையில் பேசும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள், தேவைக்கு அதிகமாகவே இந்த ராஜ்யத்தில் உணவுப்பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ரிசர்வ் பாங்கியின் அறிக் கையில், சுமார் ரூ. 613 கோடியிலிருந்து ரூ. 933 கோடி வரையில் உணவு தானியங்களுக்கு, குறிப்பாக சர்க்கரை முதலிய பொருள்களுக்கு "ஓவர் டிராப்ட்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வதால் யாருக்கு லாபம் ஏற்படும்? இப்படிப் செய்வது, நாட்டிலுள்ள "ஸ்பெகுலேட்டர்"-களுக்கு உணவைப் பதுக்கிவைத்து லாபம் அடிக்க விரும்புகிறவர்களுக்குத்தான் லாபமளிப்பதாக இருக்குமேயல்லாமல், வேறு யாருக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தான் நாம் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டானது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் காலத்தில் ஒரு பகுதியான இரண்டாவது ஆண்டாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது ஆண்டில் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாம் எப்படித் திட்டங்களை நிறை வேற்றப்போகிறோம்? மூலதனச் செலவுகள் இனத்தில், சில மூலப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவு, சில முதலீடுகள், ஆகியவை இருக்கின்றன. இந்த இனத்தில் எந்த எந்த கேந்திரமான தொழில்களை நாம் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம், எந்த எந்தத் தொழில் திட்டங்களை கைவிடப் போகிறோம், எந்தத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம், அதா வது எந்தத் திட்டத்தை முன்னே செய்யப்போகிறோம், எந்தத் திட்டத்தை பின்னே செய்யப்போகிறோம் என்பதெல்லாம் தெரிந்தால் நன்றாக இருக் கும். அந்த விஷயங்களை இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். கடந்த ஆண்டில் கூட சுமார் 29 கோடியே சொச்சம் ரூபாய் தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை விட மிக அதிகமாகச் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் அந்த அளவிற்கு செலவு செய்ய முடியவில்லை என்று தமது பட்ஜெட் உரையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 32 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிக்கிறோம். முந்தைய ஆண்டு நிலைமையைப் பார்க்கும் போதும், வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நமது நிதி நிலைமையைப் பார்க்கும் போதும், இந்தத் தொகை செலவு செய்யப்பட்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமா என்று நான் மிகவும் ஐயுறுகிறேன். திட்டங்களை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகை செய்வதற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சில மாறுதல்கள் அவசியமாக இருக்கலாம். பணம் பெறுவதற்கு வரி விதிப்பதைத் தவறு என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆனால் வரியை யார் தலையில் சுமத்த வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். ஏழை எளியவர்கள் தலையில் வரிப்பளுவைச் சுமத்துவதா? அல்லது செல்வம் வைத்திருப்பவர்களின் தலையில் சுமத்து வதா என்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். வரி இனத்தில் புதிய வரிகள் போடாமலேயே பழைய வரியில் திருத்தம் செய்து சுமார் 1 கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் அதிக வருமானம் பெறுவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கி

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [3rd July 1957

றார்கள். அதில் சுமார் 1 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் நடப்பு ஆண்டில் எஞ்சிய மாதங்களில் கிடைக்கலாம் என்றும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். எல்லாப் பெரும் தோட்ட உடைமையாளர்களின் மீதும் மொத்தம் சுமார் 25 லட்ச ரூபாய் தான் வரியாகச் சுமத்தியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு வரிபோடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் மீது பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்களில் விவசாய வருமான வரி சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் ரூ. 300, ரூ. 400 வருமானம் பெறும் உத்தியோகஸ்தர்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள். சினிமாக் கொட்டகைகாரர்களும், வெற்றிலை பாக்கு கடைகாரர்களும் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் மீது வரிப்பளு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறதா ? ஏன் அவர்களுக்குப் போடக் கூடிய வரியைக்கூட போடக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கோடிக்கணக்கான பணமுள்ள பெரிய நிலச்சுவான்களிடமிருந்து இன்னும் பணம் வசூலித்து, அதை நல்ல முறையில் ஏன் உபயோகிக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படி, அவர்கள் மீது வரி சுமத்தாமல், சாதாரண மக்கள் மீது வரி சுமத்துகிறார்கள். இன்று வரிச் சுமையைத் தாங்கமுடியாத ஏழை மக்கள் மீது மேலும் மேலும் ஏற்றிக் கொண்டே போகிறார்கள். யார்மீது நியாயமாக சுமத்த வேண்டுமோ அவர்கள் மீது சுமத்துவது இல்லை. இன்று இருக்கிற சர்க்கார் இதை செய்ய பின் வாங்குகிறது. இதற்கு, மிக மிக முக்கியமாகப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் (சர்க்கார் கட்சி) யாரைச் சேர்ந்தவர்கள், யாருக்காக பணியாற்றி வருபவர்கள் என்பதுதான் கேள்வி. இதற்குப் பதில், முதலாளித்வ பொருளாதார பத்திரிகையான **Eastern Economist**-ல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாத்திரம் படித்துக் காட்டி விட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The hon. Member should not read extract from the paper. He can refer to it.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR: குறிப்பாக சர்க்கார் யாருடைய பிரதிநிதிகள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் பெரும் நிலச்சுவான்களாக இருப்பதால் அவர்கள் அஞ்சி, அஞ்சி, தயங்கி தயங்கி, '**at snails pace**' ஆமை வேகத்தில் ஊர்ந்து, ஊர்ந்து நிலச்சுவான்தார்களை தொடப்பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு காரணம், ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் யாருடைய பின் பலத்தால் இருக்கிறார்கள், யாருடைய கையில் அடங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை தான் சுட்டிக்காட்டுகிறது. **Eastern Economist** என்ற முதலாளித்வ பத்திரிகை ஜூன் மாதம் 14-ம் தேதி இதழில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த நற்சாட்சிப் பத்திரம் தங்களை பெருமை படுத்தும் என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்களானால் அதிலே நீங்கள் பெருமை அடைந்து கொள்ளலாம். வணக்கம்.

12-53 p.m. **Sri P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJU**: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே : கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்பித்துள்ள பட்ஜெட்டை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏறக்குறைய 1½ நூற்றாண்டுகளாக சீர்த்திருத்தங்கள் என்னவென்பதே அறியாத பகுதியின் பிரதிநிதியாக நான் வந்திருக்கிறேன். இன்று இந்தச் சட்டச் சபையில் தீர்க்க தரிசனத்தோடு நல்ல முறையில், எதிர்க் கடசியினர்கூட அதிக குறைகூற முடியாதபடி, நிதிமந்திரி அவர்கள் சமர்பித்துள்ள பட்ஜெட்டின் மேல், பேச விரும்புகிறேன். இன்று எதிர்க்கட்சியினர் பேசுகின்ற முறையைப் பார்க்கும்பொழுது, எனக்கு முன்பு ஒருசிலர் கூறியதை உபமானமாக சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நிதிமந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட்டில், புது வரிகள் போடுவார்கள். அவைகளை எதிர்த்து, பலமானதோர் பின் பலத்தைத் தேடி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தவர்களுடைய எண்ணத்திலே, நமது நிதி மந்திரி மண்ணைத் தூவி விட்டார்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் இன்று மக்களுக்கு வேண்டிய பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்ற காரியத்திலே சர்க்கார் முனைந்து நிற்கும்போது, அவர்கள் மக்களுக்கு

3rd July 1957] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raju]

இவ்விதம் சேவை செய்கின்ற இந்த நேரத்திலே அவர்களுடன் ஒத்துழைத்தும் அவர்கள் கையைப் பலப்படுத்தாமல், வெறும் வாதங்களைக் கிளப்பிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் ஜமீன்தாரிமுறை இருந்த காலத்திலிருந்து அதாவது ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளில், மக்கள் வசதி பெறுக எவ்வித சீர்திருத்தங்களையும் மேற்கொள்ளவில்லை. ஷண்முக நதியின் மீது கட்டப்பட்ட ஒரு பாலத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகும் பல ஜீவ நதிகளை நல்ல முறையிலே எங்கள் பிரதேசத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏறக்குறைய 11,000 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்ய உதவும். பரம்பார் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாய் இருந்ததில் சில சட்ட நுணுக்கச் சிக்கல்களினாலும், வாய்க்கால்கள் எத்திசையில் எப்படி வெட்டவேண்டும், கிழக்கிலா, மேற்கிலா என்ற வாதங்களினால், இத்திட்டம் தடைப்பட்டுப் போய்விட்டது. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலுள்ள இடைஞ்சல்களையெல்லாம் நீக்கி, உடனடியாக அதை மேற்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேணுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே மிகப் பஞ்சப் பிரதேசமாகிய பழனிப் பகுதியிலே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாததால் மக்கள் வாழ முடியாத நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த கொங்கு நாட்டுப் பிரதேச மக்கள் ஆப்பிரிக்க நீக்ரோக்களைவிட மிகக் கேவலமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களுக்குச சென்று பார்த்தால் ஒரே பஞ்சக் காட்சியை நாம் காணலாம். மேலே குறிப்பிட்ட திட்டத்தை அங்கு வசிக்கும் மக்கள் காமதேனுவைப் போலிருக்கும் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதை நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூர்-மதுரை ஜில்லாக்களின் எல்லையில், பழனிப்பகுதி சமீபத்தில் உள்ள அமராவதி நதித் திட்டம் முடிவடையும் தருணத்தில் இருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கால்வாய் மூலமாக 20 அல்லது 30 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள தாராபுரத்தில் உள்ள நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகிறது. ஆனால் சமீபத்தில் உள்ள பஞ்சப் பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு இத் திட்டம் பயன்படுவதில்லை. இந்த அணையை சுமார் 10 அடி உயர்த்தினால் அமரவதி நதியின் கிழக்கே உள்ள விவசாய மக்களுக்கு மிக உபயோகமாக இருக்கும். பழனியில் பதினெட்டாயிரம் ஜனங்கள் வசிக்கும்போது அமுலாக்கப்பட்டது குடி தண்ணீர்த்திட்டம். இப்போது பழனி நகரத்தில் சுமார் 50,000 மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதைத் தவிர அங்கு ஏராளமான யாத்ரீகர்கள் வந்து போகிறார்கள். ஆதலால் அங்கு குடி தண்ணீர் வசதியை விரிவுபடுத்த வேண்டும். நியாய வாரச் சட்டத்தைப்பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்ததின் காரணமாக பல விவசாயிகள் தொந்திரவுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். கீழ்க் கோர்ட்டிலும், ஹைக்கோர்ட்டிலும் கூட, பல வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளை இந்தச் சங்கடங்களிலிருந்து விடுவிக்க ஒரு அவசரச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனியிலிருந்து கொடைக்கானல் 17 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. பழனிமலையில் இருந்து பார்த்தால் கொடைக்கானல் தெரியும். ஆதலால், அங்கு வரும் யாத்ரீகர்களும், மற்றவர்களும் கொடைக்கானலுக்குப் போகப் பிரியப்படுகிறார்கள். ஆனால், அப்படிப் போக வேண்டுமானால் 100 மைல் பிரயாணம் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், அங்கு நேரே போவதற்கு மலைவழியே பாதை கிடையாது. ஆகையால் பழனியிலிருந்து மலைப் பாதை வழியாக கொடைக்கானல் போவதற்கு ஓர் ரஸ்தா போடவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழனியிலிருந்து திருப்பூருக்கு ஒரு ரயில்வே லையன் போடவேண்டுமென்று பழனி நகரசபை, தாராபுரம் நகரசபை, திருப்பூர் நகரசபை ஆகிய அத்தனையும் சேர்ந்து வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் விடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. மைசூர் சாம்ராட் நகரத்திலிருந்து பழனி வரையில் உடனடியாக ரயில்பாதை போடும் வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raju] [3rd July 195

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அன்பர்கள் பல தேவஸ்தானங்களில் குவி துள்ள பணத்தை எடுத்துக் கலாசார ஸ்தாபனங்கள், கல்வி ஸ்தாபனங்க முதலியவைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பழனி தே ஸ்தான போர்டின் தலைவர் என்ற முறையில் நான் ஒன்று சொல்ல விரு புகிறேன். தேவஸ்தானப் பணத்தை லட்சக்கணக்கில் செலவிட்டு நாங்க கல்லூரி ஏற்படுத்தத் தயாராய் இருக்கிறோம். சர்க்கார் அனும கொடுத்தால் ஆறு லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழித்துக் கல்லூரி கட் நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம்.

அதோடு கிராமப் புறங்களில் ஹரிஜன விவசாயிகள் படுகிற கஷ்ட கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடியது வீட்டுப் பிரச்சனை ஒரு சின்னக் குடிசையில் வயது வந்த தாய் தந்தையர்கள், சிறுவர்கள் கலியாணம் ஆன தம்பதிகள் வாழவேண்டி இருக்கிறது. இது மிகவு சங்கடமாகும். ஆகவே நிறையப் பணம் ஒதுக்கி அவ்வேழைகளுக்கு எ லாம் வீடு கட்டித் தரவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. Th time allowed to hon. Members is reduced from 10 minutes t 5 minutes as there are a number of speakers. The hon. Membe Sri Marimuthu will now speak.

SRI A. GOVINDASAMY : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒ வொரு அங்கத்தினருக்கும் பத்து நிமிஷத்திற்குக் குறையாமல் பேசுவ தற்கு நேரம் ஒதுக்குவதாக கனம் சபாநாயகர் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிற கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்

DEPUTY SPEAKER : லிஸ்டில் இருபது பேர்கள் இருக்கிறார்கள் எல்லோருக்கும் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நாங்கள் எல்லாம் இப்போது பேசாவிட்டாலும் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் பேசுகின்றோம். ஆனால் எங்களுக்குப் பேச பத்து நிமிஷத்திற்குக் குறைந்த கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, போன த வையே பேசுவதற்கு ஐந்து நிமிஷம் கொடுத்து, அதையும் மூன்று நிமிஷ மாகக் குறைத்துவிட்டார்கள். அதனால் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. ஸ்ரீ ராஜாஜி காலத்தில் இரவு நேரத் திலும் கூட சபை கூடிற்று. அதுபோல இரவு கூடினாலும் பரவாயில்லை. குறைந்தது பத்து நிமிஷமாவது எல்லோருக்கும் பேசுவதற்குத் தகுந்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : அவை முதல்வர் வரட்டும். அதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளலாம். இப்போது ஸ்ரீ மாரிமுத்து பேசுவார்.

1-07 p.m. **SRI A. R. MARIMUTHU** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட், பெருவாரியான நன்மையை அளிப்பதாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் என எதிர்பார்த்த மக்களுக்கு மிகுந்த ஏமாற்றமாகத் தான் இருக்கும். அதோடு கூட பட்ஜெட்டிலே வரியையும் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். புதிதாக வரி போடவில்லை என்றாலும் இருக்கும் வரியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் கஷ்டப்படக்கூடிய மக்களுடைய தலையில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் சுமத்தியிருப்பது வருந்த வேண்டிய விஷயம். அதோடு சோஷலிஸ கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தேசத்தில் நிர்மாணத் திட்டங்கள் பலவற்றைப் போட்டாலும்கூட நாட்டிலுள்ள பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற பிற்போக்கான நாடுகளில் முற்போக்கான திட்டங்களுக்கு அதிக மூலதனம் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

3rd July 1957] [Sri A. R. Marimuthu]

அதிகப்படியான மூலதனத்தைப் பெற அதிக வருமானமுடையவர்களுக்கு வரி போட வேண்டும். இன்னும் பெரிய பொருளாதார வல்லுநர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது பிற்போக்கான நாடுகளில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வருமானத்தில் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சேமிப்பும் வித்தியாசப்படும். வித்தியாசம் அதிகமாக இருந்தால் சேமிப்பு குறைவாக இருக்குமென்று அநுபவ பூர்வமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை ஞாபகத்தில் கொண்டு பார்த்தோமானால் பிற்போக்கான நாடுகளில் அதிகப்படியான பேர்களுக்குச் சேமிப்புக்குள்ள வாய்ப்பு இல்லை. சர்க்கார் சோஷலிஸ கண்ணோட்ட அடிப்படையில் இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்குமானால் இந்தப் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வேண்டியதாக இருக்காது. "வரி போட்டால் வரி போடுகிறீர்களே என்று எதிர்க்கிறார்கள். வரிபோடவில்லை என்றாலும் அதையும் ஒரு குறையாகப் பேசுகின்றார்கள்" என சர்க்கார் கட்சிக்காரர்கள் பேசுகின்றார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் வரி போடுவதை எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் வரி யாருக்குப் போடவேண்டுமென்பதுதான் பிரச்சனை. நமது ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மக்கள் தாங்க முடியாத வரிச் சுமையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலருக்கு வருமானம் மிக அதிகம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு ஏற்ற அளவு வரிபோடப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட வருமான ஏற்றத்தாழ்வை சமபடுத்த அதிக வரியைத் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு போட்டு மூலதனத்தை சேகரிக்கும் பட்ஜெட்டாக இது அமைந்திருந்தால் சோஷலிஸ கண்ணோட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் என்று சொல்லக்கூடும். அப்படி அமையாதது மக்களுக்கு மிக்க ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாக இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு சிறு சேமிப்பு இருக்கிறது. மக்கள் அதிகப்படி சேமிக்க வேண்டுமென நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தங்களுடைய சுபீட்சத்தில், அபிவிருத்தியில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்கிற நம்பிக்கை மக்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சர்க்காருடைய திட்டங்களிலே பூர்ணமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருப்பார்கள். ஆனால் இன்று மக்கள் தங்களுடைய எதிர்காலம் சுபீட்சமாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் நிர்வாக ஊழல்தான். சர்க்கார் நிர்வாக ஊழலை ஒழிக்க, லஞ்ச முறையை ஒழிக்க கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சட்டங்கள் இயற்றுவதால் பலன் ஏற்படாது. இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை நன்றாக நிறைவேற்றி வைக்கப்பாடுபடவேண்டும்.

ஷாப் ஆக்ட் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எட்டு மணிக்கு மேல் தொழிலாளர்களிடையே வேலை வாங்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் பல நகரங்களில் இந்தச் சட்டம் கடைபிடிக்கப்படவில்லை. இதை சரியாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி குறைவதால் விலை அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது. விலை உயர்வைக் குறைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சிறுசிறு பாசன வசதிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியம். ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து பல மனுக்கள் நீர்ப்பாசன வசதி கோரி வந்திருக்கின்றன. ஏழு, எட்டு வருஷங்களாக அவை கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. இதைக் கவனிக்கவேண்டும். கவனித்தால் எல்லா பகுதிகளிலுமுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரக் கூடும். அடுத்தபடியாக 'நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும்' என்று மாஜி ராணுவத்தினருக்கும் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு சர்க்காரால் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. எப்படி இருந்தாலும் அந்தப் பணத்தை அவர்களால் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாதபோது அந்தத் தொகைக்காக அந்த நிலங்களை மறு ஏலத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். அந்த நிலை இல்லாமல் தடுப்பதற்காக மாஜி ராணுவத்தினருக்குக்

கொடுக்கப்படும் நிலங்கள் கடன் தொகைக்காக ஏலம் விடாமல் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு மறு அடமானம் செய்து அந்தத் தொகையை அவர்களிடமிருந்து வசூலித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1-10 p.m. * **Sri S. NAGARAJA MONIGAR** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்பிக்கப்பட்டு இருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா புகழுக்கும் உரியவர் என்பதை சந்தோஷத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று நம் முன்பு உள்ள வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றுக்குறை திட்டமா அல்லது உபரி திட்டமா என்கிற பிரச்னை இப்போது நமக்கு அவசியமில்லை. ஏனென்றால் இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நமக்கு அருகதை இல்லையா, அல்லது இங்குள்ளவர்களுக்கு நிதி நிபுணத்துவம் இல்லையா என்று கேட்கப்படவேண்டியது இல்லை. நாம் எல்லோரும் நிதி நிபுணத்துவம் உள்ளவர்கள்தான். ஆனால் இந்த திட்டம் ஒரு கட்சி அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம். இந்த நாட்டுக்கு சுதந்திரம் தேடித்தந்த தலைவர்கள் பலர் இந்த நாட்டின் பல மாகாணங்களிலும் மத்திய அரசாங்கத்திலும் இருந்து ஒரு வருடமல்ல, 10 வருடங்களாக வரவு செலவுத் திட்டங்களை அந்தந்த மாகாணங்களில் சமர்ப்பித்து வெளிநாட்டார்களுடைய மதிப்பையும் பெற்று வருகிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்து கொண்டிருக்கிற வெளிநாட்டு உள்நாட்டு சிக்கல்களுக்கிடையிலும் இயற்கையால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களுக்குமிடையிலும் திறமையாக அரசாங்கத்தை நடத்தி புகழும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இது மாதிரி எந்த நாட்டின் சரித்திரமும் இல்லை, என்றால் அதுவே இதற்கு போதிய சான்றாகும். மேலும் சென்னை அரசாங்கத்தின் நிதி விஷயங்களை கவனித்து கொண்டிருக்கிற அக்கௌண்டெண்ட் ஜெனரல் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் வரையிலும் பெயர் பெற்று இருக்கிறார்கள். இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி மந்திரியின் தலைமையின் கீழ் ஆறு ஆண்டு காலமாக நன்றாக பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்பட்டதாகும். இதைப்பற்றி எந்த வகையிலும் யாரும் வருத்தப்பட வேண்டியதோ பற்றாக்குறை பிரச்சனையைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமோ கிடையாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 26 பக்கங்களைக் கொண்ட அவரது பட்ஜெட் பிரசங்கமானது கவர்னர் உரையின்போது முணுமுணுத்தவர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் இவ்வளவு காலமாக என்ன சாதித்து விட்டது என்று கேட்டவர்களுக்கும் ஒரு ஆணித்தரமான பதிலாகும். ஆனால் கண் இருந்தும் பார்க்க மாட்டேன், காது இருந்தும் கேட்க மாட்டேன், நாவு இருந்தும் நல்லது சொல்ல மாட்டேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. நாங்கள் துதிபாடி தோத்திரம் செய்ய வரவில்லை, புகழ்பாடி பூமாலை அணிந்து கொள்ள இங்கு வரவில்லை என்று இச்சபையில் சிலரால் சொல்லப்பட்டது. துதிபாடியவர்களுக்கு இச்சபையில் என்றும் பூமாலை போட்டது கிடையாது. இச்சபையின் சரித்திரத்தில் கிடையாது. அதுபோலவே கெட்டதையே சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கோ அல்லது குற்றங்களையே தீயதையே எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு நாத் தழும்பேற வசைப்பாடிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கோ பூமாலை கிடைக்கப் போவதில்லை. வெளியில் மக்களிடமிருந்தும் பூமாலை விழும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டாமென்று தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து நீங்கள் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துங்கள். இதற்கு ஏற்காடு தேர்தல் முடிவு ஒரு சான்றாகும். இந்த அரசாங்கம் இதுவரை என்ன செய்திருக்கிறது என்பதைப் புள்ளி விவரங்களுடன் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். கல்வி, சுகாதாரம் நீர்ப்பாசனம் முதலிய தலைப்பின் கீழ் பல நல்ல திட்டங்களை எடுத்துக்காட்டி சொல்லியிருந்தும் அதில் ஒன்றைக்கூட நல்லது என்று பார்க்கமுடியவில்லையே என்று சொன்னால் அதற்கு நாம் என்ன செய்வது ? நான் குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை; ஒரு சிறிதாயினும் ஒரு சில நல்ல அம்சங்களை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன். மகாபாரதம்,

இராமாயணம் இவைகளைக் கொளுத்திவிட்டு குறள், குறள் என்று குரல் வலிக்க குறளை மாத்திரம் பெரிதாக எடுத்துக் கூறுகின்றவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லுகிறேன் :

"நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று"
"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

என்ற அறிவுரையின்படி செய்திருக்கக் கூடிய நன்மைகளையாவது இந்த வாயால் ஒரு முறை பாராட்டிச் சொல்லிவிட்டு அதன் பின் குற்றங்களை சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டுகளில் எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அணைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, என்கிற விவரங்களையெல்லாம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெகு சிரமத்தோடு இதில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

Sri K. ANBAZHAGAN : On a point of information, Sir,

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding unless he resumes his seats, I cannot allow the hon. Member (Mr. Anbazhagan) to speak. Except on a point of order.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : இங்குள்ள திட்டங்கள் எல்லாம் வெறும் காகிதத் திட்டங்கள்தான் என்று சிலர் குற்றப்படுத்தினார்கள். இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் மக்கள். இங்கு மாத்திரமல்ல, இந்த நாடு பூராவிலுமே இந்த மாதிரி காகிதத் திட்டங்கள்தான் இருந்து வருகிறது. இதெல்லாம் வெறும் காகித திட்டங்கள் அல்ல. இதை மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இந்தச் சபைக்கு 151 பேர்களை வெற்றியுடன் தேர்தலில் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அப்படி அனுப்பிய மக்கள் எல்லாம் ஏமாந்த சோணகிரிகள் அல்ல. வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை என்று பலர் கூறினார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். ஐந்து, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததையும் தற்பொழுதுள்ள நிலையையும் பற்றி நாட்டுப்புறங்களில் இருப்பவர்களைக் கேட்டால் தெரியும். இப்பொழுது எவ்வளவு மாறியிருக்கிறதென்று. எத்தனையோ டீ ஸ்டால்கள், எத்தனையோ க்ஷவரக் கடைகள், காபி கடைகள், சைகிள்ஷாப்புகள், ஜவுளிக் கடைகள், சினிமாக்கள் கூடுதலாகப பெருகியிருக்கின்றன. இதிலிருந்து மக்களது வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரியவில்லையா? இவைகளை யெல்லாம் பணக்காரர்கள் மாத்திரம் தான் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ? ஏழைகள்தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே குறைகள் நீக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் இருக்கிற சில குறைகளை நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். நாங்களும் குறைகளைச் சொல்லத் தான் செய்கிறோம். இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி இந்தச் சபையிலே ஒருவர் பேசினார். அவர் எதிர்க் கட்சிக்கார நண்பர். நான் அதை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் அந்த பாக்கியம் அவருக்கு கிடைத்தது. யார் பேசினால் என்ன ? பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலும் ரயில் நிலையங்களிலும், புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலும் எங்கு திரும்பினாலும் பிச்சைக்கரார்கள். 10 ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் நடத்தி வருகிறோம். அவர்களது பிரச்சினை கவனிக்கப்படவில்லை. உடல் வலிமை யுள்ளவர்களைபற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் வயது முதிர்ந்தவர்களையும் அங்கஹீனர்களையும், நோயாளிகளையும் பற்றித்தான் இவர்களை யெல்லாம் நாம் எண்ணிப்பார்க்காமல் சுகமாக இந்தச் சபையில் பங்காவின் கீழ் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். (சிரிப்பு) நான் அரசாங்கக் கட்சியை சார்ந்தவனாய் இருந்தாலும் எங்களுடைய மந்திரிகளிடம் அதைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக அரசியல் தியாகிகள் சம்பந்தபட்டவரையில் ஒருவார்த்தை ஏதோ அவர்களுக்கு நன்மைசெய்தால் சர்க்கார் தன் கக்ஷிக்காரர்களுக்குச் சலுகை காட்டி வருவதாக எதிர்கட்சி குறை கூறுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அரசியல் தியாகிகளுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய உதவிகளைக்கொடுக்காமல் நிறுத்தப்படுமானால் அது

[Sri S. Nagaraja Monigar] [3rd July 1957

மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயமாகும். யாராய் இருந்தாலும் சரி இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும் இங்கே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அமர்ந்திருப்பதற்கும் காரணமாய் இருந்தவர்கள் பல தியாகிகள் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதை முதலில் செய்து கொடுக்க வேண்டும். விடுதலைவாங்கிக் கொடுத்தவர்கள் என் கட்சிக்காரர்கள் என்று பெருமை கொள்கிறேன் என்று தைரியமாக கூறவேண்டும். இதில் மந்திரிமார்கள் வெட்கப்படவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. தியாகிகளில் அனேகம் பேர்கள் மாண்டு போனார்கள். இன்னும் சிலர் உயிரோடு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் நான் செய்கிறேன் என்று தைரியமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக அதிகாரங்களை மாற்றிக்கொடுக்கும் முறையை (**Decentralization of Power**) எல்லா ஜில்லாக்களிலும் கொண்டுவரப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இதுவரை எவ்வளவு அதிகாரம் பரவலாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒரு யாதாஸ்தில் குறிப்பிட்டு அச்சிட்டு அங்கத்தினர்களுக்கு சமர்ப்பிக்க கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த முறை வராமல் நாம் நமது ஜில்லாக்களுக்கோ தாலுகாக்களுக்கோ எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் நாம் கோருகின்ற முன்னேற்றத்தை அடைய முடியாது. ஏனெனில் ஒவ்வொன்றின் விஸ்தீர்ணம் அவ்வளவு பெரியது. என்னுடைய ஜில்லாவாகிய சேலம் ஜில்லா மிகப் பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஜில்லாக்களைப் பிரித்து சரி செய்யும் பிரச்சினையும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் சீக்கிரம் செய்து முடிக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் எல்லைத் தகராறு வருகிறது என்று பயந்தால் பிறகு நாம் என்றுமே செய்யமுடியாது. இங்கு கோதாவரி தண்ணீரை கொண்டுவந்து காவேரி ஆற்றில் சேர்த்து நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்க முடியும். கங்கையிலுள்ள நீரை கூட இங்கு கொண்டுவர முடியும் என்று டாக்டர் சி. பி. இராமசாமி அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அங்கு நீர்ப்பாசன வசதியை ஏற்படுத்துவதற்குள்ள காரியங்களை பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் புற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் இதை பெரிய முதலாளிகளும், ஏழைகளாயிருந்து இதில் ஈடுபட்டு முன்னேறி வந்த பலரும்தான் இந்த தொழிலை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகிக்கொண்டே வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த தொழிலுக்கு மாத்திரம் சர்க்கார் பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறார்கள். ஒரு ரூட்டில் பல பஸ்கள் ஓடுவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. இது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. ரயில்வே போட வேண்டுமென்று ரயில்வே போர்டினிடம் சொன்னால் போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் போடுவதில்லை. இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கெல்லாம் ரெயில்வேயே நம் பக்கத்தில் காண முடியாது என்று தோன்றுகிறது. இந்த நிலைமையிலே பஸ்களை அதிகரிப்பதற்கு முதலாளிகளை கூட்டி வைத்து அவர்களை ஆட்சேபணை இருக்கின்றதா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இம்மாதிரி பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியதன் அவசியம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். அதே போல் விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடுகட்டிக்கொடுக்க இந்த சர்க்கார் இவ்வளவு பாதுகாப்பு அளிக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். அடுத்தபடியாக பகல் சாப்பாட்டிற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் நான் மகிழ்வுடன் வரவேற்கிறேன். என். ஜி. ஒக்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கும் சம்பளம் உயர்த்தப்படவில்லை என்றோ அல்லது உயர்த்தியது போதாது என்றோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்யப் பார்க்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்ததற்காக நிதி அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டிக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-20 p.m. **SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER** : உதவி சபா நாயகர் அவர்களே இந்த வரவு செலவு திட்டத்தின் மேல் கடந்த மூன்று நாட்களாக இந்த சட்டசபையில் விவாதம் நடைபெறுகின்றது. இதைப் பல மெம்பர்கள்

3rd July 1957] [Sri K. Karuthappa Gounder]

ஆதரித்தும் சில மெம்பர்கள் எதிர்த்தும் பேசியிருக்கின்றனர். இருந்த போதிலும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த 1957–58ம் வருடத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே மக்கள் அதை வரவேற்கும் அடிப்படையில் சமர்பித்திருக்கிறார். அதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். அதோடு, இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில், நிதியமைச்சர் அவர்கள். கால நிலையை அனுசரித்தும், மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுசரித்தும் எந்த முறையில் வரிகள் போடவேண்டும் என்பனவற்றை சிந்தித்து இந்த வரவு செலவுக் கணக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் கூட சிலர் அதை குறை கூறினர். அதற்கு முக்கிய காரணம் உணவுப் பொருள் பிரச்னைதான். சில சிறிய வரிகள் போட்டிருப்பதை வைத்துக்கொண்டு எதிர்கட்சிக்காரர்கள் பல குறைகள் கூற முற்பட்டு இருக்கின்றனர். ஆனால் நாம் ஒன்று நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு வரி போட வில்லை. ஏழை மக்களின் மீது வரி போடவில்லை. உண்மையில் விவசாயம் செய்யாதவர்களைத்தான், சாப்பிட்டுக் கொண்டு சும்மா இருப்பவர்களைத்தான் இவ்வரிகள் பாதிக்கிறது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல பெரிய பொறுப்புகளைச் செய்வதற்கு உகந்த வழியில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்ற முன்வந்தமைக்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் வரவேற்கிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தால் எங்கள் தொகுதியின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. இருந் தாலும் எங்களது ஒரு சில குறைகளை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்பும் நிலையில் எங்கள் தாலுக்காவான பழனியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பழனி என்பது முருகன் பெருமை என்ற பெருமையை தவிர வேறு ஒன்றும் அங்கு இல்லை : அது ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதன் எல்லையில் இருக்கிற தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை போன்ற இடங்களை பஞ்சப் பிரதேசமாகச் சொல்கிறார்களே தவிர பழனி ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாயிருந்தும்கூட அதை ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக சர்க்கார் கருதவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளாவார்கள். அவர்களின் நிலையைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. அவர்களுடைய நிலை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது. அவர்களின் நிலைமையக் கண்டு வருந்தாமல் இருக்க முடியாது. அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். பழனித் தாலூகா ஒரு வறண்ட பிரதேசமாகும். வறண்ட பிரதேசங்களில் விவசாயம் செய்வது என்பது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பழனி தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் படும் கஷ்டங்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். பழனி தாலுகாவில் இரண்டு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை ஏற்கனவே சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டும் இது வரையிலும் அது சரியான முறையில் அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். பாலார், பொருந்தலார், புறப்பலார் என்ற அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள்தான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த இரு திட்டங்களையும் விரைவில் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தால் அது அங்கு வசிக்கக் கூடிய விவசாய மக்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனப்படக்கூடியதாயிருக்கும். வறண்டு கிடக்கும் பூமிகளில் நஞ்சை பயிர் ஏற்றி உணவு தான்யங்களை கூடுதல் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஒட்டன்சத்திரம் தொகுதியில் ஆறு கண்மாய்கள் இரண்டு போகம் விளையக்கூடிய நிலையில் தண்ணீர் இருந்துவந்தது. அந்த கண்மாய் சம்பந்தப்பட்ட ஆயக்கட்டுதாரர்கள் கடந்த நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் இரண்டுபோக வரி செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கண்மாய்கள் வண்டல் நிறைந்து மண்மேடாகி விட்டன. இப்பொழுது அதற்குள்ள கால்வாய்கள் எல்லாம் சீர்கேடடைந்து விட்டன. சர்க்கார் ரிக்கார்ட்களின் படி இரண்டுபோகம் விளையக் கூடிய நிலங்களில் இன்று ஒருபோகம் கூட விளைவதில்லை. ஆகவே நான் மக்கள் சார்பாக சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் இந்தக் கண்மாய்களை புல்டோஸர் மூலம்

ஆழப்படுத்தி இரண்டு போகம் விளையக்கூடிய விதத்தில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பது தான். அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் உள்ள விவசாயக் கூலி மக்கள், விவசாயம் பாழடைந்து போயிருக்கிறபடியால் மலைச்சுமை தூக்கி வேலை செய்து வருகிறார்கள். கொடைக்கானல் கீழ் பழனிமலை பகுதியில் உள்ள மலைகளில் இவர்கள் போய் சுமை தூக்கி வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் விவசாயம் சீர்கேடடைந்து விட்டதன் காரணமாக இக்கடினவேலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. 35, 40 மைல் தூரம் போய் தோட்ட முதாலாளிகளுக்கு கூலி வேலை செய்து பிழைக்க நேரிட்டு இருக்கிறது. அங்கு போய் மலையிலுள்ள நோய்களினால் பீடிக்கப்பட்டு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே நான் அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் ஒட்டன்சத்திரம் பகுதியில் சர்க்கார் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு தீப்பட்டி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் அதனால் மக்கள் நன்மை அடைவதோடு, ஆயிரக்கணக்கான மக்களின், வாழ்க்கை நலம் பெறும். இதை அடுத்த பழனிமலைத் தொடரில் தீப்பெட்டிக்கு ஏற்றமரங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் கள்ளிமந்தையம் என்ற கிராமத்தில் கேந்திர கிராம கால்நடை அபிவிருத்தி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு ஆறு மாதங்கள் ஆகியும் இன்று வரையிலும் ஒன்றும் செய்யாமல் அது அப்படியே இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒட்டன்சத்திர விவசாய ஆபிசில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், விதை, பூச்சி மருந்துகள், உழவு கருவிகள், மேடுபள்ளம் லெவல் செய்யும் 'புல்டோஸர்கள்' இவைகள் ஒன்றும் நிரந்தரமாகக் கிடையாது. அந்த ஆபிஸில் போதுமான அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விதைகள், கருவிகள் போன்றவைகள் எல்லாம் கொடுத்து அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் மறுபடியும் பாராட்டி எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENT BY DEPUTY SPEAKER *RE* ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the following Members have been declared duly elected to the Boord of Industries at the election held to-day :—

1 Sri C. Muthiah Pillai.

2 Sri N. S. Sundararajan.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1957–58—*cont.*

1-30 p.m. **Sri M. KARUNANITHI** : சட்டமன்றத்துணைத் தலைவர் அவர்களே 1957–58ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இம்மன்றத்தில் வெளியிட்டு ஆதரவு கோரியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய என் கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள், எதிர்க் கட்சியினராகிய நாங்கள், ' எதை எடுத்தாலும் குற்றம் சொல்லுகிறோம்; கால் பட்டாலும் குற்றம், கை பட்டாலும் குற்றம் என்கிறோம் ' எனக் குறிப்பிட்டார்கள். ' கால் பட்டால் குற்றமா இல்லையா ' என்பது, படுகிற காலைப் பொறுத்திருக்கிறது. குழந்தையின் பாதம் படுவதைக் குற்றமென யாரும் கூறிடார். குஞ்சர பாதம் படுவதை (யானைக் கால்) அனுமதிக்க முடியுமா, என்ன ? எதிர்க் கட்சியினர், குறை கூறுகிறார்கள் எனக் குற்றம்சாட்டி, ' அடாணா ' ராகத்தில் பேச்சை ஆரம்பித்தவர்கள், அவர்களும் தங்கள் குறைகளை நிறையக் கூறி ' முகாரியில் ' முடித்தார்களே தவிர, யாரும் ' மோகன ' ராகத்தில் முடிக்கவில்லை.

புதிய வரிகள் போடாததால் எதிர்க்கட்சியினர் ஏமாற்றமடைந்து சோர்ந்து விட்டார்கள் என்றும் பெருமை பேசப்பட்டது. இது எவ்வாறு இருக்கிறதெனில், ' நேற்றிரவு ஒரு வீட்டிற்குத் திருடப்போவதாகத் திட்டமிட்டேன்; வீட்டுக்காரப்பயல் இரவெல்லாம் விழித்து இருந்தான்; நான் திருடப்போகவில்லை; வீட்டுக்காரன் சரியானபடி ஏமாந்தான் ! என்று திருடன் பெருமையடித்துக் கொள்வதுபோல இருந்தது !

நிதி மந்திரி அவர்கள் பற்றுக்குறைத் திட்டத்தை அறிவித்து, ' சென்ற ஆண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காகப் பெரும் அளவில் செலவு செய்ய நினைத்திருந்தோம் ; வசதி வாய்ப்புகள், இன்ன பிற நிலைகள் சரியாக அமையாததால் ரூ. 29 கோடி குறைந்த செலவில் தான் குறைந்த திட்டங்களைக் காண முடிந்தது—அதுபோலவே, இந்த ஆண்டும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நிலைமை மோசமாகவே இருக்கிறது ; சில முக்கியமல்லாத திட்டங்களை ஒத்திப்போடவும் வேண்டியிருக்கும் ; ஆனால் ஒன்று ; புது வரிகள் இல்லை—பழைய வரியில்தான் மாறுதல், என அறிவிக்கிறது, அமைச்சரின் வரவு செலவுத் திட்டம் !

வெளியூர் சென்ற கணவன் என்ன நிலையில் வருவானோ என எதிர் பார்த்துக் கதவோரத்தில் நிற்கும் காரிகையிடம், ' உனக்கு மத்தாப்பு சேலை, மரகதமணி, மல்லிகைப் பூமாலை வாங்கிவரவில்லை ; அதுமட்டுமல்ல—உன்னை இனிமேல் அடிப்பதற்கு புதிய கம்பு வாங்காமல், தற்காலிகமாக பழைய கம்பையே பழுது பார்த்து வந்திருக்கிறேன், ' எனச் சொன்னால் மகிழ்ச்சியா பிறக்கும் மனைவிக்கு ? இந்தக் கதையைப் போலத்தான் அமைந்திருக்கிறது, நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படும் திட்டமும், பழைய வரி மாறுதலும் !

இராமக் கர்ணம், முன்சீப், பணியாளர்களுக்கு ' கிராக்கிப்படியை ' சிறிது உயர்த்த முன்வந்திருப்பது பாராட்டக்கூடியது என்றாலும், அதுவும், அழுத குழந்தைக்கு அழுகல் வாழைப் பழத்தை அளித்தது போன்ற அதிருப்தியோடுதான் வரவேற்கப்படும் !

முந்திரி சாகுபடிக்கு ரூ. 4 லட்சம் திட்டத்தில் ஒதுக்கி விட்டதாலேயே, ' தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது ' என்ற குற்றச்சாட்டை சமாளித்து விட்டதாக நிதிமந்திரி கருதுவாரானால், அதற்காக மிகமிக வருந்துகிறேன். ' சிந்திரி—முந்திரி ' என்று நாங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் பேசியதை கனம் மந்திரி இங்கே சுட்டிக் காட்டினார். ' சிந்திரித்தொழில் சிறக்கிறது வடக்கே—முந்திரித் தொழிலும் சிதைகிறது தெற்கே ! ' என ஒலித்தன, எங்கள் சுவரொட்டிகள். ' இந்தச் சுவரொட்டிகளால் என்ன ஆகும் ? என அங்கலாய்த்தவர்களுக்குப் பதில் அளிக்கும் வகையிலே முந்திரித் தொழிலுக்கு ரூ. 4 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ; இது எங்களைத் திருப்தி செய்யக்கூடியது ' என நிதி மந்திரி குறிப்பிட்டார். ' முந்திரித் தொழிலும் சிதைகிறது ' என்பதில் உள்ள ' உம் '—பெரிய தொழில்கள் மட்டுமல்ல ; சிறிய தொழில்களும் சீரழிகின்றன—என்பதையே சுட்டிக் காட்டும் !

திட்டங்கள், திட்டங்கள் என எதற்கெடுத்தாலும் பேசப்பட்டு, அதற்கென எல்லாத் துறைகளிலும் வரி வசூலிக்கப்பட்டு, மத்திய சர்க்காரின் பிடியிலே மக்கள் மென்னி நெரிக்கப்பட்டு வாடுகிற நேரத்தில், ' நாமும் வரிபோட்டால் முற்போக்குக் கட்சிகளின் எதிர்ப்பு பலமாகுமே ' என மிரண்டுதானோ, என்னவோ, மாநில சர்க்கார், தற்காலிகமாக வரி போடுவதில்லையெனக் கூறியிருக்கிறது. ஆயினும் ஒன்றைக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியவில்லை. வள்ளுவர் குறளில் பேசுகின்றார்.

" வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும் கோலொடு நின்றான் இரவு."—

" மக்களிடம் நிர்ப்பந்தம் செய்து பொருளைப் பெறுகிற கோலுடை அரசன், வேலொடு நின்று பயணம் நடத்துகின்ற மக்களிடம் கொள்ளையடிக்கிற கொடியவனுக்கு ஒப்பாவான், " என்பது கருத்து !

[Sri M. Karunanithi] [3rd July 1957

இப்போது ஆங்கிலேயர் காலத்தில் திட்டமிடப்பட்டு, இரண்டாம் உலகப் போரினால் நிறுத்திவைக்கப்பட்டு, அண்மையில் திறக்கப்பட்ட கொள்ளிடம் பாலத்தில் வசூலிக்கப்படும் சுங்கவரி 'வேலொடு நின்றான் இடு என்றது போலும்,' என்ற குறளைத்தான் நினைவு படுத்துகிறது என்பேன்.

பொதுவாக வரவு செலவுத் திட்டத்தில், ஆரத்தின் இடையே இழைந்தோடும் நூலைப்போல, அறிக்கை முழுதும் காணப்படும் உண்மை யொன்றுண்டு; அதுதான் 'மாநில சர்க்கார் எல்லாவற்றுக்கும் மத்திய சர்க்காரை எதிர்பார்க்கிறது,' என்பதாகும். எதையும் அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூற முடியாமல் தேங்கித் தேங்கி வரும் அமைச்சரின் வாசகங்களைக் காண்போம் :

'தேசீயத் தொழில் அபிவிருத்திக் கார்ப்பரேஷன், சேலத்தில் உள்ள மூலக் கனிப் பொருள்களைக் கொண்டு இரும்பு உருக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது !"

—"எதிர்பார்க்கப்படுகிறது" என்ற ஏக்கம் கலந்த வாசகம் வெளிப்படுவானேன் ? வடக்கு வாழ்கிறது ; தெற்கு தேய்கிறது ! அதனால்தான் !

"மேட்டூரில் காகித ஆலை அமைக்கும் விஷயம் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது !"

—அமைக்கப்படாமல் ஆலோசனையிலேயே இருப்பானேன் ? வடக்கு வாழ்கிறது ; தெற்கு தேய்கிறது ! அதனால்தான் !

"செயற்கை பட்டு உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை பவானி சாகரில் நிறுவப்படலாம் !"

—நிறுவப்படும் என்று "டும்" வருவதற்குப் பதில் படலாம் என்று "லாம்" வருவானேன் ? வடக்கு வாழ்கிறது ; தெற்கு தேய்கிறது !—அதனால்தான் !

"பிராட்கேஜ் பெட்டிகளுக்கென தொழிற்சாலையொன்றும் நிறுவப்படலாம் !".

"டி. ஐ. சைக்கிள் ஸ்தாபனம், சைக்கிள் உற்பத்தியைப் பெருக்க அதன் அளவை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் யோசனை கூறியுள்ளது ; அது இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது !"

"உயர்தரத் தொழிற் கல்வி நிலையம் நான்கில் ஒன்றை, சென்னை நகரில் கிண்டிப் பகுதியில் அமைப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு அனுகூலங்களை நாம் அழுத்தமாய் எடுத்துக் கூறியுள்ளோம் ; சாதகமான முடிவு விரைவில் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம் !"

—முடிவுகளை உண்டாக்கக்கூடிய முடியுடை மூவேந்தர் பரம்பரை, வடக்கு நோக்கி வரம் கேட்டு எதிர்பார்த்து நிற்கிறது, இப்போது !

திரு. க. சந்தானம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட நிதிக் கமிஷனிடம் மாநில அரசு முறையிட்டு இருப்பதையும் அமைச்சர் அறிக்கை வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறது.

"மத்திய வரி இனங்களில் நமக்கு அதிக விகிதம் கிடைக்க வேண்டிய நியாயத்தையும் விளக்கியுள்ளோம் !

"நாம் கூறியுள்ள யோசனைகளில் அடங்கியுள்ள முறைகளையேனும் நிதிக் கமிஷன் ஒத்துக்கொள்ளும் என நம்புவோமாக !"

"நாம் பெரும்பாலும், எஞ்சியுள்ள தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தையே நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த உதவி போதிய அளவில் கிடைக்குமென்ற உறுதி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் சிக்கல்கள் எழும்போது அவைகளை எப்படியும் சமாளித்துக் கொள்வோம் என்ற உறுதியில் முன் செல்வோமாக !"

—"சமாளிப்போம்" என்று நிதி அமைச்சர் சங்கடத்துடன் கூறுகிறாரே தவிர, "எதிர்த்துப் போராடி உரிமையைப் பெறுவோம்" என்ற உத்வேகம் காணப்படவில்லை.

3rd July 1957] [Sri M. Karunanithi]

அஸ்ஸாம் மாகாணத்து எழுச்சி சென்னை மாநிலத்திற்கு இல்லாமற் போவானேன் ? "எண்ணெய் தொழிற்சாலை" "ஏகபாரதத்தில் எங்கிருந்தால் என்ன ? பீகாரில் தான் இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே" என்ற பெருமனது அஸ்ஸாமுக்கு வரவில்லை. வீறுபெற்று எழுந்து, மந்திரிகள், இராஜினாமாக்களை வீசி யெறியத் தலைப்பட்டு விட்டனர். தேபர் தேறுதல் கூறியும் அஸ்ஸாம் கொந்தளிப்பு அடங்கியபாடில்லை. அஸ்ஸாம் அந்நிய நாடுமல்ல ; கேரளத்தைப் போல் கம்யூனிஸ்ட் மந்திரிகள் ஆளுகிற நாடுமல்ல ; காங்கிரஸ் மந்திரிகளேதான் மத்திய சர்க்காரைத் துணிவுடன் எதிர்க்கிறார்கள். அந்தத் துணிவுடமை இங்கே இல்லை !

"தூங்காமை கல்வி துணிவுடமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலன் ஆள்பவர்க்கு,"

என்கிறார் வள்ளுவர். திருக்குறள் மலிவு பதிப்பு வெளியிடப்படும் இந்தச் சமயத்திலாவது குறள்வழி நடந்து நாடாள முனைய வேண்டும் நமது அரசினர் எனக்கூறி, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எனக்குள்ள அதிருப்தியைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்."

Sri M. MAYANDI NADAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நம் அரசாங்கத்தாரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதித் திட்டத்தைப்பற்றி பல p.m.
நண்பர்கள் பாராட்டினார்கள், பல நண்பர்கள் கண்டித்தார்கள். இந்த நிலைமையிலே நாம் பார்க்கும்போது, இத் திட்டத்தில் காரசாரம் இல்லை என்பது ஒரு குறைபாடு. காரணம் என்ன. இத் திட்டத்தில் பல வரிகளைப் போடவில்லை என்பது பற்றி சிலர் சந்தேகிக்கலாம். ஆனால், வரி இல்லை என்று இருந்தாலும், புதுத் திட்டங்களுக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

விவசாயத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டால் சென்ற ஆண்டு நடந்ததைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு முன்னேறியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைப் போல் இருக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு அநேக இடங்களிலும் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் செய்யத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். போன ஆண்டில் 38 விதைப் பண்ணைகள் இருந்ததை, இந்த ஆண்டில் 136 விதைப் பண்ணைகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்போகிறார்கள். இதற்கு 49 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்போகிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இருந்தாலும் அடுத்த ஆண்டிலேயே முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் அநேகத் திட்டங்கள் இந்த ஆண்டிலேயே முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் நமது திட்டங்கள் முன்னேற்றத்தோடு செல்கிறதே தவிர பின் வாங்கவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மேலும் ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் போன ஆண்டு செலவழித்ததைக் காட்டிலும் 60 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப் போகிறார்கள். இதனால் பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று குறைபடக் காரணம் இல்லை.

மேலும் மீன் பிடிப்புத் தொழிலுக்கும் அநேக ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு விசைப்படகுகளும், நைலான் வலைகளும் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகையிலும் அரசாங்கம் எந்தெந்த வகையிலே ஜனங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது என்று ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்திருக்கிறார்கள்.

அநேகமாக ஒவ்வொரு இடத்திலும் பள்ளிக்கூடங்களைத் துவக்க நமது அரசாங்கம் மேன்மேலும் திட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இதில் என்னுடைய தொகுதியாகிய வண்ணாரப்பேட்டையில் பெண்களுக்குப் பாடசாலை இல்லை. அதைத் தீர்க்க நாங்கள் முன்னால் வற்புறுத்தவில்லை. ஆகவே, பெண்களுக்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Mayandi Nadar] [3rd July 1957

நமது மாகாணத்தில் இப்போது விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியும் பல கன ரகத் தொழில்களுக்கு மின்சார வசதியும் தேவை. குந்தா திட்டமும், சென்னை மின்சார உற்பத்தி நிலையத் திட்டமும் இந்த வருஷத்தில் முடியும். சென்னை மின்சார உற்பத்தித் திட்டத்தினால் 30,000 கிலோவாட் கிடைக்கும் என்று அரசாங்கம் உறுதி கூறியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது பெரும் தொழில்கள் நடத்த ஏதுவாக இருக்கும். நிதி மந்திரி அவர்கள் அறிக்கையில் அநேக திட்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஒரேநாளில் மந்திரத்தால் செய்யக்கூடிய திட்டங்கள் இல்லை என்று எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

பொதுவாக, நமது மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் இன்னும் மூன்று வருஷத்தில் நடக்கும். இதைப்பற்றி எல்லோரும் பலவாராகப் பேசுகிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் நல்லவகையில் பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய வகையில் மற்றும் பல வகையில் நமது நாட்டுக்குப் பயன்படக் கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டியது பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

மேலும், பொதுவாக அரசாங்கம் செய்யாததை சுட்டிக் காண்பிப்பது எதிர்க்கட்சிகளின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டுமேயொழிய, எதையெடுத்தாலும் குறைபாடு சொல்வதால் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியதற்குப் பலமாக இராது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் வட சென்னைப் பகுதியில் சில முக்கியமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. முதலாவதாக, கடல் அரிப்பு இருக்கிறது. இதை அநேக தடவைகளில் அரசாங்கம் கவனித்திருக்கும். அதைத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால் அநேக இடங்களை இது காலி செய்து விடும் என்று தெரிகிறது.

திருவொற்றியூர் ஹைரோடில் ஒருபாலம் கட்டவேண்டுமென்று இதற்கு முன்னால் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. வட சென்னையில் தொழில் பகுதி மிகுந்ததால் போக்குவரத்து அதிகம். ரயில் செல்லும் போது ரோடை அடைத்துவிட்டால் இரு புறத்திலும் அநேக தொழிலாளர்களும் போக்குவரத்தும் நின்றுவிடுவதால் அநேக இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகிறது. இதை முக்கியமாகக் கொண்டு சீக்கிரமாக செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், வட சென்னையில் தொழிலாளர் அதிகமாக இருக்கிறதால் இட நெருக்கடி இருக்கிறது. இதனால் பலவகை தொத்து நோய்கள் ஏற்படுவது சகஜமாக இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற இடங்களில் தொழிலாளர்கள் காலனி கட்டுவது போல வட சென்னையில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பொதுவாக அரசாங்கத்தின் மூலமாக ரூபாய் 15 லட்சம் காலனி கட்டுவதற்கும், தனிப்பட்டவர்கள் செய்ய 15 லட்சமும், மேற்கொண்டு 20 லட்சமும் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சென்னை நகரத்தில், வட சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் இங்கு காலனி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, எனது சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri S. A. M. ANNAMALAI ODAYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே 1957–58க்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருப்பது மக்கள் எல்லாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை; நம்பிக்கை இழந்திருப்பதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகவும் இருக்கிறதென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே, குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கும், விவசாயத் துறையிலே உள்ள தொழிலாளி மக்களுக்கும் ஒரு விசேஷ முன்னேற்றம் இல்லை.

3rd July 1957] [Sri S. A. M. Annamalai Odayar]

ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் இரண்டாகப் பிரித்து, நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்தினால் நலமாக இருக்கும். ஒரு ஜில்லாவின் கடைசிப் பகுதியில் வசிக்கக்கூடிய மக்கள் அந்தந்த ஜில்லாவின் தலைநகரங்களுக்குச் சென்று செல்லவேண்டுமானால், நெடுந்தூரம் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாகம் செய்தால் நல்லமுறையில் காரியங்கள் நடக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு தாலூகாவையும் இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு டெமான்ஸ்ட்ரேடர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட, விவசாயத் துறையிலே எந்தவிதமான முன்னேற்றமான விஷயங்களையாவது அவர்கள் கிராம மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறார்களா என்றால் ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. இருந்தாலுங்கூட, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், ஒவ்வொரு பகுதியிலேயுள்ள விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேடர்கள் சுமார் 25 ஏக்கர் நிலங்களை குத்தகைக்கு வாங்கியாவது அல்லது சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே கிரயத்திற்கு வாங்கியாவது ஒரு மாதிரிப் பண்ணை வைத்து நடத்திக் காண்பித்தால் இதனால் மக்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி நல்ல முறையிலே தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயத் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகளோ, தாலூகாவிலுள்ள டெமான்ஸ்ட்ரேடர்களோ விவசாயத் துறையிலே எந்த மக்களுக்கு எந்த விதமான கிராமத்திற்குச் சென்று என்ன செய்கிறார்கள் என்று ஒன்றுமே தெரியவில்லை. நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் அது விரயம் ஆக்கப்படுகிறதே தவிர, குறிப்பான முறையிலே நல்ல அம்சங்களில் செலவழிக்கப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால், புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், விவசாயத் துறையில் பிரமாத முன்னேற்றம் கண்டுவிட்டதாக இங்குதான் குறிப்பிடப்படுகிறதே தவிர, கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், அங்கெல்லாம் எந்தவிதமான நல்ல நிலைமையையும் காணவில்லை என்று நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் ஒரு கால் நடை ஆஸ்பத்திரி வைத்து கால் நடைகளுக்கெல்லாம் ஒரு நல்ல பராமரிப்பு கொடுத்தால் நல்ல ஏற்பாடாக இருக்கும். விவசாய மக்கள் கால்நடைகளை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்வதற்கும் நல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு பக்கத்தில் சர்க்காரால் வன மகோற்சவம் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால், மற்றொரு பக்கத்தில் காடுகளை அழிக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கவனித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, அப்பேர்ப்பட்ட காடுகளை அழிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சாத்தனூர் அணைத் திட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. அது விரைவில் முடிந்து விடும் தருவாயில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய திருக்கோயிலூர் தாலூகாவில் மணலூர்பேட்டை பிர்க்காவில் மட்டும் தான் சில ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்வதற்கு திட்டத்திலே இருக்கிறது. சாத்தனூர் தேக்கத்திலிருந்து மற்ற தாலூகாவிலுள்ள மற்ற பிர்க்காக்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பெண்ணையாற்றை அடுத்திருக்கும் மற்ற பகுதிகளுக்கும் அந்தத் தேக்கத்திலேயிருந்து நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து தருமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பிளாக் டெவலப்மெண்டு பிரதேசங்களிலேயும் தேசீய வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதிகளிலேயும் கோழிப்பண்ணை வைத்து நல்ல ரகக்-கோழிகளையெல்லாம் வளர்க்கிறார்கள். இருந்தாலும் கோழிக்குஞ்சு வேண்டுமென்றால், அதுவும் விலைக்கு வேண்டுமென்றால் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், பிரமாதமாக

[Sri S. A. M. Annamalai Odayar] [3rd July 1957

"கோழி உற்பத்தி செய்கின்றோம், கோழிப்பண்ணை நடத்துகின்றோம்" என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலுங்கூட, மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படத்தக்க விதத்தில் அவைகளை நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நமது பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் கூறுவது போல, மாகாண சர்க்கார் நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வருவது நல்ல முறையிலே இருக்கும். அதை ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. சமீபத்திலே கூட, பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் "ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு வேகம் போதாது, வேகக் குறைவாக நடக்கிறார்கள்" என்று சொல்லியிருப்பதை நான் இப்பொழுது சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிலத்திலே உழுபவர்களை அதிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு சர்க்கார் போலீசுக்கு அதிகாரம் அளித்திருக்கிறது. நில உடைமைக்காரர்களுக்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து அளிக்கப்படுகிறதே தவிர, நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்களுக்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து அளிக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் போலீஸ் பந்தோபஸ்து வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நெய்வேலி திட்டம் நல்ல முறையிலே முன்னேறிக்கொண்டு வருவதால் டெக்னிகல்—காலேஜ்—தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இப்பொழுது இருந்தே எடுத்துக்கொண்டால் நல்லமுறையில் இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கரும்பு அதிகமாகப் பயிராவதால், அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் அதாவது நெல்லிக்குப்பத்தில் இருக்கும் ஒரு சர்க்கரை ஆலை போதவில்லை. அந்த ஜில்லாவில் குறைந்தது இரண்டு மூன்று சர்க்கரை ஆலையாவது இருந்தால்தான் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அங்கு கூட்டுறவு மூலமாக இரண்டு மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தனியார் யாராவது சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க லைசென்ஸ் வேண்டுமென்றாலும், அவர்களுக்கு வழங்கியோ அல்லது கூட்டுறவு முறையிலோ ஒரு பெரிய சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வருவார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் முந்திரித் தொழில் பெருத்த அளவிலே நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால், பெருத்த அளவிலே தனியார் முயற்சியிலே நடக்கிறதே தவிர, தொழிற்சாலை எதும் ஏற்படவில்லை. அதற்கும் சர்க்கார் ஆவன செய்து, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு முந்திரித் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி நல்ல முறையிலே நடத்துவதற்கு முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே இப்பொழுது மணிலாக்கொட்டை, என் போன்ற உணவுத் தான்யங்களை வாங்குவதற்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கிறது. நெல், கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற உணவுப் பொருள்களையும் அந்தக் கமிட்டி மூலமாக விற்கும்படியான முறையில் சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்தால் விற்கும்படியும், அப்படி நல்ல விலை கிடைக்கவில்லையென்றால் குதுவைப் பணம் கொடுத்து, பிற்பாடு விற்பனை செய்து, அந்தப் பணத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உணவுப் பொருள்கள் மீது வியாபாரிகளுக்கு குதுவை வைத்துக்கொண்டு பாங்குகளில் பணம் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதால், உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைப்பதற்கும் தேக்கி வைப்பதற்கும் எதுவாகிறது. நாட்டில்

3rd July 1957] [Sri S. A. M. Annamalai Odayar]

உணவுப் பஞ்சம் இருப்பதால், எந்த வியாபாரிக்கும் பாங்குகளிலே உணவுப் பொருள்கள் மீது பணம் கொடுக்காமலிருக்க சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டிலே எந்தவிதமான முன்னேற்றத் திட்டங்களும் காணப்படவில்லை. என்ற வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow morning at 9 o' clock.

The House then adjourned.

64760

V2,11, 31 N57
N57. 2.6

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. ANANDA VIKATAN, Mount Road, Madras-2.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
Messrs. VENKATRAMA & Co., Madras-1.
Messrs. V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
Messrs. M. DORAISAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBAIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-14.
Messrs. STANLEY MEDICAL COLLEGE STUDENTS' CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Madras-1.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, Dasarpuram Post, Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. P. N. SWAMINATHASHIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. R. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. ARIVOO NOOLAGAM, Ootacamund.
Messrs. C. P. S. BOOK SHOP, Chidambaram.

IN OTHER STATES.

Messrs. K. BHOJA RAO & Co., Mangalore, South Kanara district.
Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEE K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. P. K. BROTHERS, Kozhikode, South Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOKS EMPORIUM, BOOKSELLERS, "Mount-Joy" Road, Basavangudi, Bangalore-4.
Messrs. BHARAT BOOK CENTRE, Guntur.
Sri D. SESHAKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. H. VENKATRAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. VENKATRAMA & Co., Kurnool.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
Messrs. DECCAN BOOK STALL, Hanamkonda, Warrangal district.
Messrs. KITTABESTAN, Allahabad.
Messrs. THE WESTERN BOOK DEPOT, Nagpur.
Messrs. BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayavada.
Messrs. THE NEW ORDER BOOK Co., Allahabad.
Messrs. THE B.H.U. PRESS BOOK DEPOT, Banaras.

MADRAS: PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

(1)	(2)	(1)	(2)